

UNIVERSITEIT GENT

FACULTEIT POLITIEKE EN SOCIALE WETENSCHAPPEN

“De gooi van India naar de status van grootmacht:
een casestudie”

Wetenschappelijke verhandeling

Aantal woorden
24.658

Jérémie Degrave

MASTERPROEF POLITIEKE WETENSCHAPPEN
Afstudeerrichting INTERNATIONALE POLITIEK

PROMOTOR: PROF. DR. Sven Biscop

COMMISSARIS: DR. Goedele De Keersmaeker

ACADEMIEJAAR 2015 – 2016

De gooi van India naar de status van grootmacht: een casestudie

Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen

Internationale Politiek

Jérémie Degrave – 01405695

Promotor: Prof. Dr. Sven Biscop

Commissaris: DR. Goedele De Keersmaeker

Aantal woorden: 24.658 (15 000 – 27 000)

Abstract

Dat India de landen van het “Globale Zuiden” – waartoe het zelf behoort – één per één aan het inhalen is, heeft geen tekening. De vraag is of het de grootmachten van vandaag mag vergezellen en op het internationale toneel au sérieux genomen zal worden.

De antwoorden op bovenstaande vragen worden in dit onderzoek aan de hand van drie casussen voorspeld. Vanzelfsprekend komt India zelf uitgebreid aan bod. Daarnaast wordt de Volksrepubliek China belicht, als voorbeeld van een land met aanzien op wereldvlak en ook tot het Globale Zuiden behoort. En tot slot is er Brazilië, dat vandaag in de touwen hangt na er zeer beloftevol te hebben uitgezien.

De economische, militaire, institutionele en politieke macht van de drie landen wordt uit de doeken gedaan, alsook een aantal kinderziektes die eigen zijn aan een grootmacht in wording (zoals een gebrekkige administratie, corruptie, ongelijkheid, verouderde of onbestaande infrastructuur en hernieuwbare energieproductie).

Vertrekkend vanuit een theoretische basis, worden de drie landen doorheen het onderzoek met elkaar vergeleken aan de hand van cijfermateriaal, afkomstig van de Wereldbank en andere officiële internationale instanties. Verder worden er prognoses gemaakt. Naast de cijfermatige beelden wordt ook gebruik gemaakt van zeer actuele informatiekanalen van officiële nieuwsagentschappen, alsook van de publieke ministeries van de verschillende landen.

Dit onderzoek poogt een antwoord te formuleren op de zeer belangrijke en actuele vraag: “Wat ligt er voor India in het verschiet?”

Inhoudsopgave

Abstract.....	2
Inhoudsopgave.....	1
1 - Inleiding en probleemstelling.....	2
2 - Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China	4
2.1 - Economische macht.....	4
2.2 - Militaire macht	16
2.3 - Institutionele macht	31
2.4 - Politieke macht.....	37
3 - Aandachtspunten India	39
3.1 - Demografie en gelijkheid.....	39
3.2 - Het buitenlands beleid	42
3.3 - Infrastructuurinvesteringen en de milieuaanpak.....	48
4 - Wat ligt er voor India in het verschiet?	54
5 - Dankwoord	57
6 - Bronnen.....	58
6.1 - Bibliografie	58
6.2 - Afbeeldingen	70

1 - Inleiding en probleemstelling

Is de huidige wereldorde unipolair met de Verenigde Staten als hegemoon? Of is ze teruggekeerd naar de bipolariteit met de Verenigde Staten en de restanten van de Sovjet-Unie, met als corpus de Russische federatie? Heeft de Volksrepubliek China de fakkel van de Sovjet-Unie intussen overgenomen? Of is men reeds naar de multipolariteit teruggekeerd met Polen als de Verenigde Staten, Rusland, China en de Europese Unie? Dit hangt steeds af van de definitie van grootmacht.

De vraag die in dit onderzoek gepoogd zal worden te beantwoorden is of bovenstaande lijst aangevuld mag worden met één extra staat: India.

Het onderzoek focust op India als opkomende grootmacht en regionale grootmacht. Het economische verleden van het subcontinent zal in dit onderzoek naast de geschiedenis van China geplaatst worden om een beeld te geven van wat het land nog in te halen heeft. India wordt ook vergeleken met Brazilië, in dit geval om te zien wat er vermeden kan worden.

Er zijn intussen rekken vol geschreven over het Aziatische subcontinent en diens gooi naar de status van grootmacht. Toch ontbreekt er een brandend actueel vergelijkingsluik dat gericht is op wat er anno 2015 gebeurt tussen India en haar invloedssfeer, hoe deze in twijfel wordt getrokken door China en hoe het dit dreiging opneemt. De actualiteit is in dit onderzoek nadrukkelijk aanwezig en vormt een handig instrument om de hoog oplopende spanningen in het zuiden van Azië te begrijpen.

India komt vandaag regelmatig in het nieuws als voorbeeld van een toenemende demografie (1,295 miljard in 2014) en diens groeiprognose (1,5% in 2014). (Wereldbank, 2016) Dat vertaalt zich maar al te snel in de uitspraak: "India is the next superpower". Dit onderzoek wil deze uitspraak niet alleen ontleden, om elk fenomeen van de gehanteerde definitie van een grootmacht te doorgronden, het wil de uitspraak ook (al dan niet bevestigend) staven met cijfermateriaal en gebeurtenissen, heet van de naald.

In de eerste twee delen van het onderzoek worden de landen onderworpen aan een cijfermatige analyse van hun "**hard power**". De **economische** en **militaire** macht worden uiteengehaald om de volledigheid van deze machtsvormen te analyseren en te vergelijken. Bij elk begin van een subhoofdstuk wordt een theoretische duiding gegeven.

In het eerste segment zal aandacht besteed worden aan het *bruto binnenlands product*, de *begrotingsbalans*, het *aandeel in de internationale handel*, de *industrie en productie alsook de verkoopcijfers*, de *directe buitenlandse investeringen*, de *arbeidsstatistieken* (werkloosheid en terwerkstellingssectoren) en de *internationale reserves*. Deze aspecten worden voor ieder land doorgelicht en constant met elkaar vergeleken.

In het tweede luik wordt aandacht besteed aan het *defensiebudget*, de *mankracht en het materiaal* per component, de *militaire infrastructuur*, het *onderzoek en de ontwikkeling*, de *voorraad en ondersteuning* en de *massavernietegingswapens*, waarbij er per land een synthese wordt gemaakt om deze met elkaar te kunnen vergelijken.

Binnen de term "**soft power**", een begrip dat zijn oorsprong vond bij Joseph S. Nye, onderscheidt het onderzoek twee vormen van macht: **institutionele** en **politieke** macht.

Bij de **institutionele macht** wordt aandacht besteed aan de internationale instituties waar de landen lid van zijn. Natuurlijk worden niet alle lidmaatschappen aangesneden maar wordt een beperkte selectie gemaakt. De lijst bestaat uit: *de Verenigde Naties*, de *Wereldbank*, het *IMF*, de *Nieuwe Ontwikkelingsbank* en de *Wereldhandelsorganisatie*.

Bij het onderzoeken van de politieke macht, zal de aandacht gevestigd worden op drie aspecten. Vooreerst de *cultuur* van het land en hoe het deze naar buiten brengt en propageert. Ten tweede hoe de *politieke waarden* van het land naar voren worden geschoven als de *betere vorm* om aan politiek te doen en tenslotte het daarmee gepaard gaande *buitenlands beleid*. (Dat laatste aspect komt vooral aan bod in aandachtspunt 3.2).

Na een eerste onderzoek in 2014-15 naar India's potentieel om de status van grootmacht te behalen, is gebleken dat naast de vier vormen van macht, ook nog tal van cruciale aspecten bestaan waar het land hoogdringend aan moet werken. Deze aandachtspunten zijn heel numeriek maar ook hier wordt besloten om een selectie te maken om het geheel onderzoekbaar te houden.

Het onderzoek van deze **aandachtspunten** verloopt gelijkaardig met bovenstaande manier van onderzoeken. Er wordt eerst een korte uitleg gegeven over de belangrijkheid van dit aandachtspunt. Vervolgens worden de ondernomen stappen om het probleem te verhelpen aangehaald en de gevolgen en resultaten. Vergelijking wordt mogelijk gemaakt door korte syntheses vanuit de actualiteit, omtrent China en Brazilië (al ligt de nadruk hier op India). Dit zijn natuurlijk maar momentweergaves, maar de gevolgen zijn door pure logica wel in te zien.

De *demografische ontwikkelingen met aandacht voor de gelijkheid en corruptie* worden in de eerste plaats besproken. Dit wordt gevolgd door het *buitenlands beleid* en krijgt zo een geopolitieke tint. De afsluiter is voorbehouden voor *infrastructuur en milieuproblematiek*, met aandacht voor hernieuwbare energiebronnen.

Men gaat er veelal van uit dat India reeds een regionale grootmacht is. In de literatuur benadrukt men wel dat het steeds meer zal moeten opboksen tegen China, als grootste uitdager in de regio. Met het vergelijkingsaspect als rode draad (India versus Brazilië en China), zal men kunnen achterhalen hoe sterk India ervoor staat. Hiervoor maakt het onderzoek gebruik van de alledaagse informatiekkanalen (in verschillende talen), boeken, audiovisuele bronnen en vooral verschillende databases van internationale organisaties zoals het *Internationale Monetaire Fonds* (IMF), de *Wereldbank* (WB), de *Wereldhandelsorganisatie* (WTO), de *Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling* (OESO), de *Stockholm International Peace Research Institute* (SIPRI), de *Pew Research Center* (PEW), het *Institute for Defence Studies and Analysis* (IDSA) en andere.

Via deze brede aanpak, creëert het onderzoek een totaalbeeld van een ontwikkelingsland, dat het niet noodzakelijk hoeft te zijn. De persoonlijke bevindingen zitten doorgaans verwerkt in het onderzoek en worden geaccentueerd in de conclusie: **Wat ligt er voor India in het verschiet?**

2 - Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China

2.1 - Economische macht

Het eerste luik van dit betoog is de alom bekende economische factor die een land helpt tot de status van grootmacht (of van opkomende grootmacht). Om deze factor te doorgronden moet er eerst gekeken worden naar wat wordt bedoeld met de “economische macht”: wat houdt het in, waarvoor staat het en hoe wordt het gemeten?

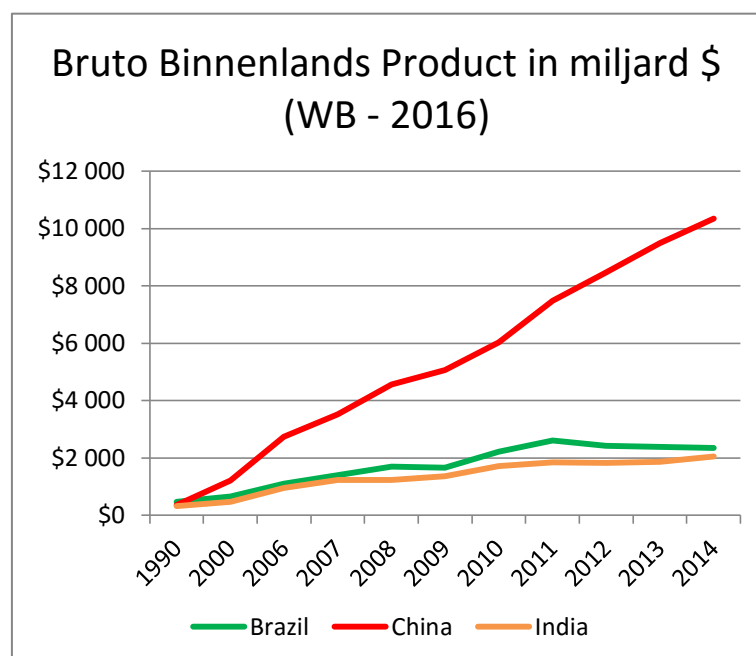
Wij vertrekken hiervoor vanuit een aantal MEI (Main Economic Indicators) van de OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development) en vullen deze aan met een aantal andere indicatoren die ook van belang zijn. De volgende elementen komen aan bod: het BBP (het bruto binnenlands product), de betalingsbalans, het aandeel in de internationale handel, de industriële productie en verkoop, FDI (Foreign Direct Investment), arbeidsstatistieken en de valutareserve van de centrale banken. Elk van deze indicatoren wordt apart behandeld en biedt een inzage per land. Er wordt gepoogd om het geheel wat aanschouwelijker te maken aan de hand van heldere grafieken die het verschil tussen China, Brazilië en India schematisch duiden.

Het Bruto Binnenlands Product

Bij het berekenen van het BBP, oftewel bruto binnenlands product (in het Engels GDP of Gross Domestic Product), moet aandacht besteed worden aan de productie van goederen en diensten die op één jaar tijd geproduceerd worden in een regio en/of land. Deze maatstaf wordt gehanteerd om de welvaartscreatie te meten. Er dient een onderscheid gemaakt te worden met het BNP, oftewel het bruto nationaal product (GNP of Gross National Product). Deze geeft het totale inkomen weer van de mensen die in het land of regio wonen. Dit betekent dat de inspanning van mensen die in een ander land werken ook meegerekend wordt in deze gegevens. Dit is een maatstaf voor de grootte van een economie. Het komt erop neer dat het BNP gelijk staat aan het BBP, plus wat de inwoners van het eigen land in het buitenland verdienen en minus de inkomens van buitenlanders in het desbetreffende land.

Zo staat binnenlands voor “verdiend en/of geproduceerd binnen de landsgrenzen” en nationaal voor “verdiend en/of geproduceerd door de staatsburgers buiten de landsgrenzen”.

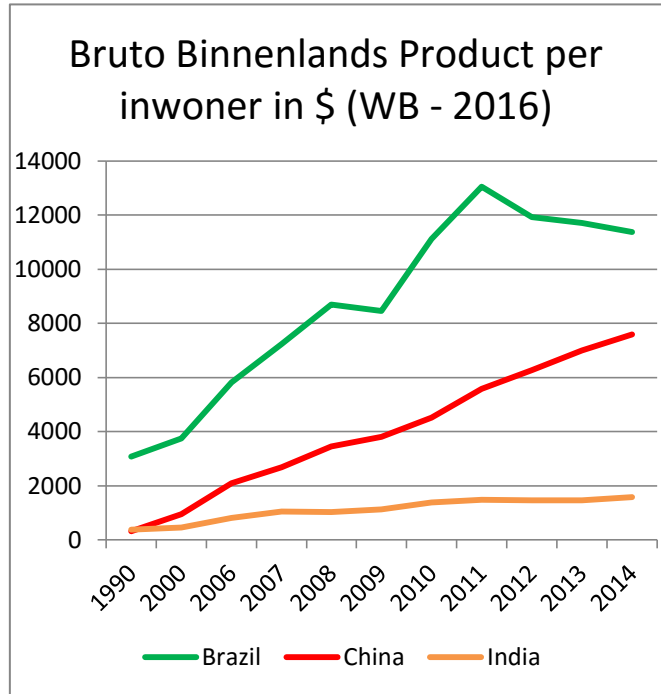
Het BBP wordt ook gebruikt als richtingaanwijzer. Zo worden statistische gegevens vaak uitgedrukt in percentage van het BBP en is het daarom één van de belangrijkste, zonet de belangrijkste, indicatoren als het aankomt op economische macht. (Informatie en diensten van de overheid, 2016)

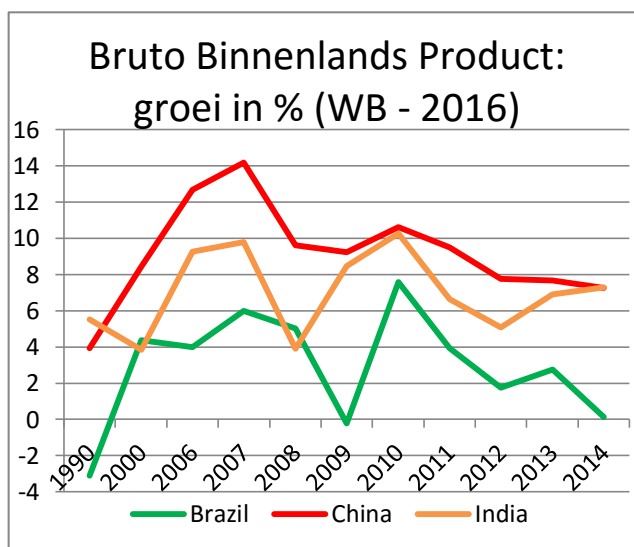
Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China
Economische macht

Daarom maakt men hier geen gebruik van de koopkrachtpariteit. Dit omdat deze (alhoewel belangrijke) indicator geen weergave geeft van de invloed van een land op de internationale economische markt maar meer van de levensstandaard van de inwoners van een land.

Het probleem met de BBP is dat het een weergave geeft van de formele economie. India en Brazilië hebben een zeer sterke informele economie die aldus niet opgenomen wordt in de cijfers van de Wereldbank. India probeert dit tegen te gaan door de transactiekosten voor betaalkaarten te verminderen. En zo de informele transacties naar de formele kant van de economie te trekken. (Make in India, 2016)

In onderstaande tabel is een weergave te zien van het BBP van de drie landen. Deze weergave bevat cijfers uitgedrukt in miljard dollar. Opmerkelijk is dat hun BBP in 1990 geen al te groot verschil vertoonde ten opzichte van elkaar (Brazilië had 461,951 miljard, China volgde met 358,973 en onderaan bengelde India met 326,608 miljard dollar). Tien jaar later had China Brazilië al ingehaald en blijft het tot op vandaag op kop met een BBP van 10.354,831 miljard dollar in 2014. India daarentegen blijft onder Brazilië zonder het land ooit te hebben ingehaald. In 2014 klopte India af op 2.048,517 miljard dollar terwijl Brazilië 2.346,076 miljard dollar haalde. Deze weergave geeft ons bijgevolg de indruk dat China een veel sterkere economie heeft dan Brazilië en India samen. Daaruit zouden wij kunnen afleiden dat China veel meer zorg kan dragen voor haar bevolking dan India en/of Brazilië. De uitdrukking “schijn bedriegt” is hierbij van toepassing.

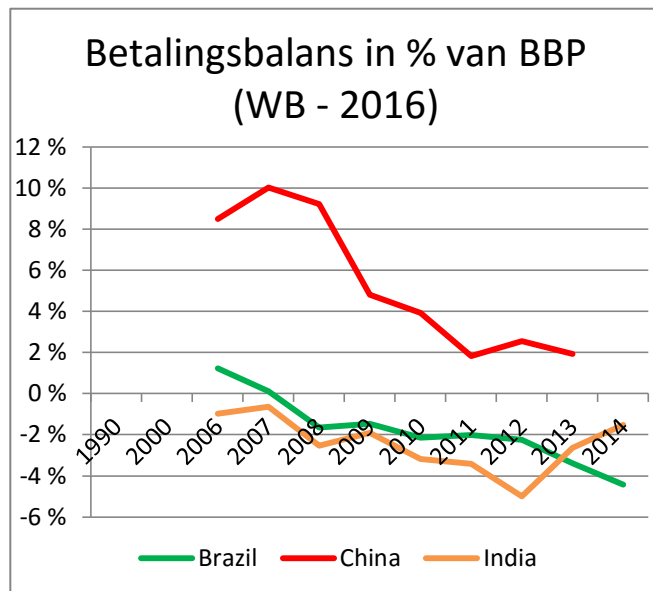
Als we volgende grafiek bij de hand nemen stellen we een andere ontwikkeling vast. Deze grafiek geeft het BBP weer maar dan per capita, of anders verwoord: per inwoner. Hierbij is een tendens te zien waarbij Brazilië, in vergelijking met China en India, veel beter presteert. Als sinds 1990 doet Brazilië het beter dan zijn Aziatische kompanen maar wordt stilaan toch ingehaald door China, die een fenomenale stijging vertoont. India legt geen grote verbetering aan de dag maar daalt ook niet (in tegenstelling tot Brazilië sinds 2011).

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China Economische macht

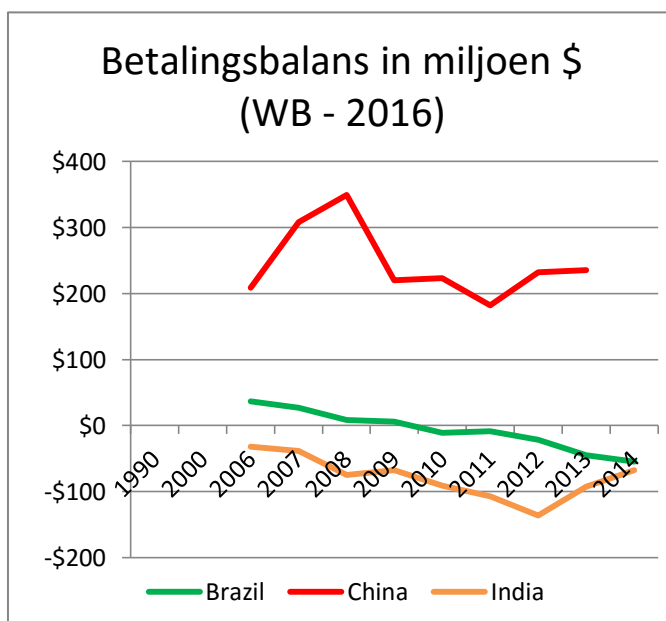
Als laatste bekijken we de procentuele groei van het BBP. Hieruit kunnen we constateren dat de drie landen behoorlijk geleden hebben onder de economische crisis van 2008 en de eurocrisis (ze handelen alle drie op grote schaal met de E.U.). Intussen heeft India zich goed hersteld, wat niet het geval is voor de Volksrepubliek China en zeker niet voor Brazilië. Zo onderging Brazilië een inkrimping van 3,8% en heeft het een groeiprognoze van 0% voor 2017 (wat een stagnatie van de economie inhoudt). China heeft momenteel een groei van 6,5% met een prognose van 6,2% in 2017. India stelt het beter dan de twee anderen met een huidige groei van 7,5% en de prognose van het IMF is een ongewijzigde groei van 7,5%. (IMF, 2016)

Betalingsbalans

In de laatste tabel (BBP groei in %) werd de handel met de Europese Unie kort aangehaald en de mate waarin de drie landen geleden hebben onder de financiële en de eurocrisis. Al kan men beweren dat het ene land de crisis beter doorstaan heeft dan het andere. De volgende vraag stelt zich: in welke mate wordt er handel gedreven met het buitenland? Hiervoor is de betalingsbalans van toepassing: de statistische weergave van economische transacties van één staat met de rest van de wereld, over een welbepaalde tijdspanne. Deze transacties gebeuren vooral tussen bewoners en niet-bewoners van de staat in kwestie. Een transactie wordt gedefinieerd als een economische stroom die de creatie, transformatie, uitwisseling, transfer of vernietiging van economische waarde inhoudt. Dit betekent dat goederen of activa, dienstverleningen, arbeid of kapitaal van eigenaar veranderen. Zoals gezegd in het vorig stuk over het BBP merken wij in 2008 een sterke daling van de balans waarbij het overduidelijk is dat China haar overschot sterk heeft zien krimpen en de eurocrisis sterk heeft gevoeld.

Een transactie wordt gedefinieerd als een economische stroom die de creatie, transformatie, uitwisseling, transfer of vernietiging van economische waarde inhoudt. Dit betekent dat goederen of activa, dienstverleningen, arbeid of kapitaal van eigenaar veranderen. Zoals gezegd in het vorig stuk over het BBP merken wij in 2008 een sterke daling van de balans waarbij het overduidelijk is dat China haar overschot sterk heeft zien krimpen en de eurocrisis sterk heeft gevoeld.

Bij het lezen van een krant vandaag kan men niet meer weggijken van de positie die de Volksrepubliek China in de wereldhandel bekleedt. Het land heeft bijvoorbeeld al jarenlang een (structureel) overschot, wat betekent dat het dus meer exporteert dan importeert. Dit zorgt voor een groei van de economie (al moet men oppassen voor mogelijke nefaste gevolgen zoals het "zwarte gat", waarbij de buitenlandse munten die aangenomen zijn door wisselkoersrisico's aan waarde kunnen verminderen en het land een verlies aan economische middelen

ondervindt). India zit al jaren te sukkelen met een betalingstekort en werd in 2008 vergezeld door Brazilië. Als je dit vergelijkt met de Verenigde Staten die kampen met een (structureel) tekort (389,525 miljard dollar in 2014) zou je denken dat er geen vuiltje aan de lucht is. Het verschil schuilt in de dollarisering van de wereldeconomie, waardoor de Verenigde Staten “gewoon” dollars kunnen bijdrukken zonder enige (te relativieren) bijkomende problematiek. Deze luxe hebben India en Brazilië duidelijk niet aangezien hun munt niet voorkomt in de lijst van nuttige investeringsmunten van het IMF (cfr. infra).

De betalingsbalans van India is dit jaar, alweer, negatief. De laatste cijfers die zijn vrijgegeven door het departement van handel in India, geven een handelstekort van minus 137 miljard dollar vanaf het jaar 2014 tot 2015. Belangrijk om te benadrukken is dat China dit jaar, net als in vele voorgaande jaren, de grootste handelspartner is van India maar op de voet gevolgd wordt door de Verenigde Staten. België zit de afgelopen 10 jaar zelf in de top 15 van India's handelspartners.(Commerce, 2016) De huidige missie van Vlaanderen zal hier een rol in spelen.

Hoewel India te kampen heeft met een handelstekort, heeft premier Narendra Modi sinds 2014 al tal van initiatieven ondernomen om dit fenomeen tegen te gaan en van India's economie een gezonde economie te maken met een overschot. Zo deregulariseerde zijn regering de dieselprijs waardoor de staatsubsidies daalden en de hydrocarbon productie tegelijkertijd een duw in de rug kreeg. De regering liet de Indische spoorwegaangelegenheden tot 50% financieren door buitenlandse investeerders (dit werd intussen verder uitgebreid cfr. infra). Dezelfde trend zet zich voort via buitenlandse investeringen in verschillende projecten, zoals de koolontginning (cfr. infra). Daarnaast werden vervaldata van industriële licenties verlengd. Dit is maar een greep uit de vele economische hervormingen die reeds volledig geïmplementeerd werden. Vele andere hervormingen zijn reeds in werking getreden, andere zitten in de pijpleiding. (CSIS, 2015)

Het belangrijkste project om de Indiase economie de noodzakelijke boost te geven, is ongetwijfeld het “*Make in India*” project dat onder Narendra Modi van start ging op 25 september 2014. (cfr. infra)

Aandeel in de internationale handel

Deze MEI wordt uitgedrukt in Amerikaanse dollars en is een weergave van de export, import en het aandeel in de wereldhandel. Deze data zijn afkomstig van de WTO (World Trade Organisation) waarbij India en Brazilië zich aansloten in 1995. China deed dit pas in 2001.

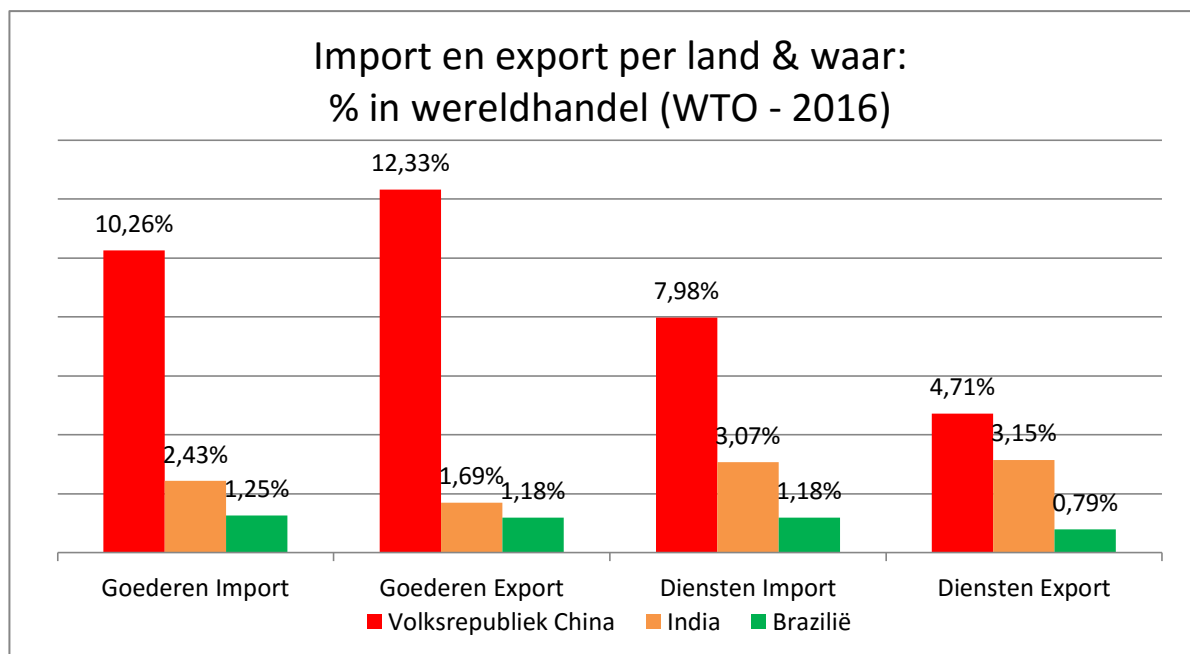
China spant de kroon als het op het exporteren van goederen aankomt. Het land was in 2014 verantwoordelijk voor 12,33% van de export in de wereld. Het is tevens de tweede grootste importeur van goederen met een goede 10,26% van de import in de wereld. Als de intra-EU handel erbij wordt gerekend staat China nog steeds op plaats 3 voor beide handelsaspecten. India zetelt op de 19^e plaats als het op export van goederen aankomt (13^e als men de intra-EU handel weglaat) met een percentage van 1,69. Ze importeren een beetje meer (2,43%) en zitten hierbij op de 12^e plaats (8^e zonder intra-EU handel). Deze grotere import is van betekenis voor het tekort op de handelsbalans (cfr. supra). Brazilië hinkt verderop met exportplaats 25 (19^e zonder EU-intra handel) met 1,18% en een importrangschikkingsplaats van 22 met 1,25%.

Men kan hier zonder enige twijfel de uitspraak maken dat China de belangrijkste importeur en exporteur van goederen is. Niet alleen de cijfers bewijzen dit maar ook mijn eigen E-bay aankopen.

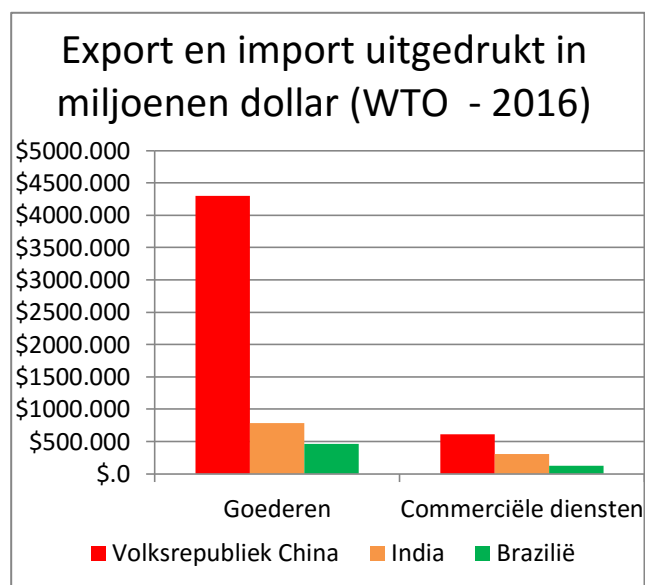
Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China Economische macht

Van de tien voorwerpen die ik in het verleden gekocht heb kwamen er 7 uit de Chinese Volksrepubliek.

Naast het goederenverkeer is er ook het verkeer van commerciële diensten waarbij China alweer het grootste aandeel heeft maar op de voet wordt gevolgd door India. Zo worden plaats 5 en 2 (3 en 3 zonder de intra-EU handel) van respectievelijk export en import van commerciële diensten, door China bezet (respectievelijk 4,71% en 7,98%). Zoals gezegd volgt India van dichtbij op plaats 8 zowel voor export als import (5 zonder de intra-EU handel) (respectievelijk 3,15% en 3,07%). Als het op plaats en aandeel neerkomt, staat Brazilië veel lager. Het land staat op plaats 32 (19 zonder de intra-EU handel) voor de export (goed voor 0,79%) en heeft een importcijfer van 1,79%, wat goed is voor plaats 17 (11 zonder de intra-EU handel).

Dit zijn natuurlijk “maar” percentages. Als men gaat kijken naar de reële waarde uitgedrukt in miljoenen dollars komen we tot deze conclusie: de totale export- en importwaarde in miljoen dollar voor goederen van China bedraagt 4.301.662, van India 784.629 en van Brazilië 464.251. De totale export en import waarde voor commerciële diensten bedraagt in miljoen dollar voor China 614.038, voor India 302.557 en voor Brazilië 125.044. Aan de hand van onderstaand schema kunnen we afleiden dat China haar economie doet draaien met de export en import van goederen, terwijl de dienstensector (in vergelijking met de goederensector) veel minder ontwikkeld is. Diversifiëren zou de nodige volgende stap moeten zijn.

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China Economische macht

Als we verderop naar de evolutie van de dienstensector van India zullen kijken, zal een interessante evolutie zichtbaar worden: de Indische dienstensector heeft het grootste aandeel van de financiering uit FDI binnengehaald (17%). (cfr. infra).

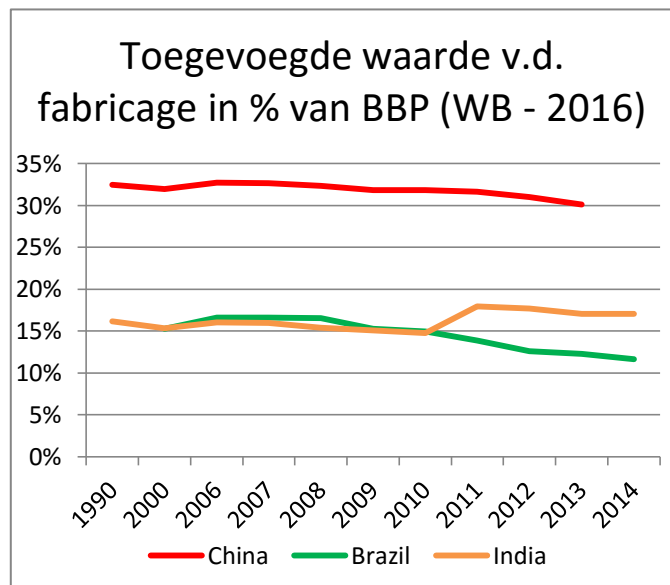
Industrie/productie en verkoopcijfers

In het vorige hoofdstuk werd gekeken naar de handel in goederen en diensten. Nu bekijken we de productie van de goederen en dus wordt de focus op de industrie van de landen gelegd. Met de industrie wordt de primaire en secundaire sector van de economie bedoeld. De cijfers geven een weergave van de activiteit in de mijnen, de productie, de constructie of bouw, de elektriciteitsproductie en het -verbruik, water- en gasproductie/verbruik. De aandacht gaat naar wat de landen bijbrengen aan het product: de toegevoegde waarde. Hoe hoger deze waarde, hoe groter de inbreng van het land in het product, hoe groter de winstmarge die zij het kunnen halen (mede dankzij de verkoop maar ook via de arbeid die in het land zelf verricht werd).

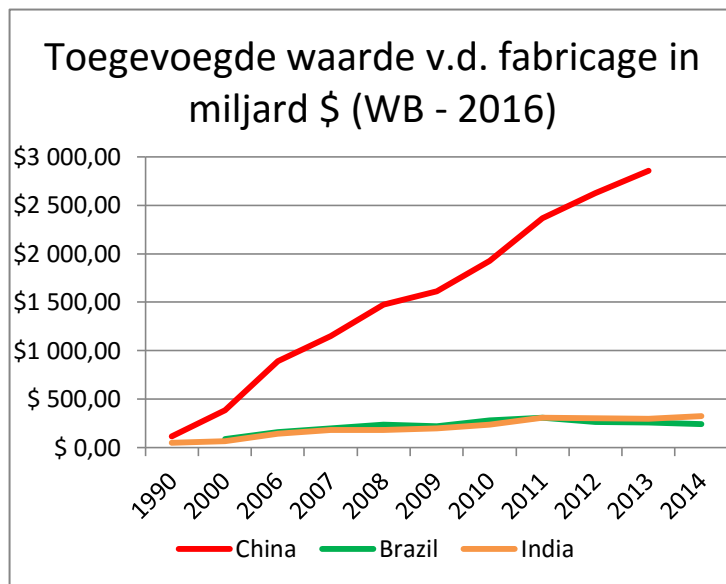
Het cijfermateriaal moet op twee manieren geanalyseerd worden. De eerste stap is kijken hoe belangrijk deze toegevoegde waarde is voor het BBP, uitgedrukt in procent. In de tweede stap wordt gekeken naar de reële waarde, uitgedrukt in Amerikaanse dollar.

De cijfers en grafieken spreken voor zich. China zweeft ver boven India en Brazilië, zowel in procent als in reële waarde. Toch vertoont er zich een opmerkelijke tendens: doorheen de tijd behoudt China een stevige 30% van het BBP als toegevoegde waarde op industrieel vlak. Hetzelfde doen India en Brazilië maar dan op een niveau dat de helft bedraagt, ze zweefden allebei rond de 15% totdat Brazilië in 2010 een duik nam en India het omgekeerde deed. Ze gingen respectievelijk naar 11,67% en 17,05%. China daalt ook maar ging nooit onder de 30%. Conclusie: India is hier de grote winnaar doordat het als enige haar toegevoegde waarde heeft doen stijgen. Maar, wat men snel uit het oog verliest is dat ook het BBP van China stevig is gegroeid (cfr. supra). Dit vraagt om de weergave van de reële waarden.

Als we de getallen in vergelijkbare Amerikaanse dollars omzetten, resulteert dit in een overzicht dat het volgende aantoont: als men het over het economische aspect van China heeft, staat het land ver vooruit of boven zijn BRICS-kompanen. In 2013 had China een toegevoegde waarde van 2.856 miljard dollar. India en Brazilië haalden in hetzelfde jaar samen "amper" 552 miljard dollar. (Let op: hierbij werden geen diensten gerekend, en laat dat net hetgene zijn waar China minder goed op scoort!)

Hoewel de huidige cijfers het nog niet aantonen is India wel degelijk bezig zijn industrie in de primaire en secundaire sector te versterken onder het motto “*Make in India*”. Zo heeft het land subsidies voor de elektronische industrie uitgereikt die tot 25% van het nodige kapitaal verzorgen, dit voor een periode van 10 jaar (de elektronische industrie brengt een grotere winstmarge met zich mee). Niet alleen dit vaste gegeven in de vorm van subsidies is mogelijk. Als je als bedrijf een nieuwe fabriek bouwt die een grotere waarde

heeft dan 4,17 miljoen Amerikaanse dollars zal de staat, voor een maximum van 15% van het bedrag, financiële tegemoetkoming bieden (dit zat reeds vervat in het budget 2014-2015). Ook in de tewerkstelling worden er tegemoetkomingen gegeven vanuit de regering. Vanaf 50 werknemers krijg je als bedrijf een deductie van 30% op alle mogelijke bijkomende lonen (om jobcreatie aan te sporen). Zo betaalt de staat een deel van de werknemers die bij het bedrijf in dienst zijn. De staat zet niet alleen in op de productie van goederen maar ook op onderzoek en ontwikkeling. Zo kan je als bedrijf tot 200 % van je onderzoeks- en innovatiekosten terugkrijgen (met bijkomende regelgevingen en voorwaarden). Het doel is zelf te produceren in plaats van te importeren en zelf zoveel mogelijk te exporteren (cfr. supra). Hierbij stelt de staat een “duty drawback” voor (een terugbetaling van douanerechten) waardoor de exporttaxen afgeroomd worden, om zo de concurrentiële positie te behouden. Ook belangrijk is dat India een “duty remission scheme” hanteert waarbij ze zo goed als geen taxen heffen op import van goederen en grondstoffen die gebruikt zullen worden voor de productie van exportgerelateerde zaken. (Make in India, 2015) Niet alleen in de industrie is India haar best aan het doen om buitenlandse bedrijven aan te trekken via FDI (cfr. infra). Ook binnen de dienstensector wordt er heel wat werk verricht. Zo overweegt het land om een dubbel taxensysteem op te zetten waarbij diensten minder zwaar getaxeed worden dan goederen, om zo de secundaire of dienstensector een boost te geven. Tegen december 2016 moet ongeveer 10% van de dorpen in India bereikbaar zijn via het mobiele netwerk waardoor heel veel “werklozen” in de diensteneconomie ingeschakeld kunnen worden. (India Brand Equity Foundation, 2016)

Dit is een goede zet omdat er als werknemer meer geld te verdienen valt in de dienstensector dan in de goederensector. Zo verdient (berekende mediaan) een IT’er 346 roepies of 5,23 dollar per uur en een werknemer uit het bankwezen 300,23 roepies (4,53 dollar per uur). Iemand die in de industriese sector werkt zal op zijn beurt “maar” 254 roepies verdienen, of 3,84 dollars per uur. Men zou denken dat de reden voor de stijging te wijten is aan de opleiding, maar zelfs hoogopgeleiden (masters) die actief zijn in de industriese sector krijgen een loon van 260 roepies (3.93 dollar per uur). (Press Trust of India, 2016)

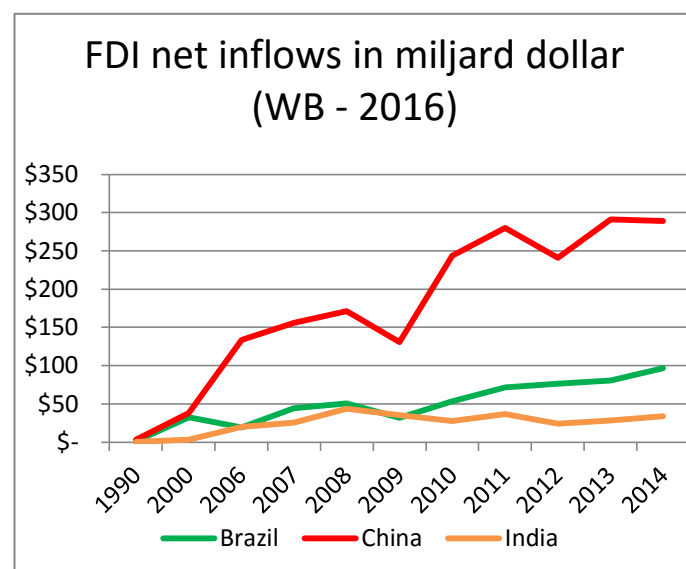

Directe buitenlandse investeringen

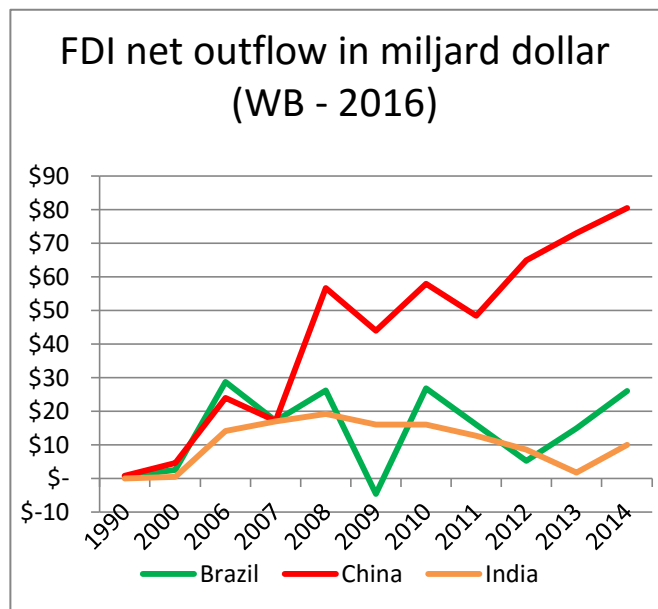
FDI (Foreign Direct Investments) is één van de sleutelementen in de internationale economische integratie. Het creëert stabiele en langetermijnrelaties tussen verschillende economieën. Het moedigt transfers aan van technologie en know-how tussen landen en het staat de gast economie toe om zijn producten te promoten op de internationale markt. FDI is een aanvullende methode van financiële investering en kan een belangrijke stap vormen voor de ontwikkeling van de industrie van een land. Het is aldus een transnationale investering door een (buitenlandse) entiteit in een economie van een andere (statelijke) entiteit. Deze

investering houdt in dat de buitenlandse entiteit een zekere invloed kan uitoefenen in het beheer van een onderneming omdat het ten minste 10% bezit van de aandelen. FDI wordt uitgedrukt in stock dat in twee verschillende vormen genoteerd kunnen worden: "outward" (outflow of uitvoerend FDI) en "inward" (inflow of ontvangend FDI). Elk land heeft zijn eigen regels als het op FDI komt. Zo kan het een limiet zetten op de totale FDI maar ook een maximum per sector invoeren. (OECD, 2013) Doorgaans is de industrie de meest open sector van allemaal en de defensiesector de meest gesloten.

Bij het bespreken van de FDI zijn er aldus twee gegevens waarnaar men moet kijken: de in- en outflow. Bij het aftrekken van de inflow van de outflow verkrijgt je een net dat, bij positieve waarde, aangeeft of het land in het buitenland meer investeert dan dat het investeringen ontvangt. Een negatieve waarde betekent logischerwijs het omgekeerde. De vraag die gesteld moet worden is: wanneer is een staat klaar om investeerders te ontvangen? Moet het een stabiel politiek landschap hebben, moet het goede wegeninfrastructuren hebben? Moet het een goede kredietrating hebben

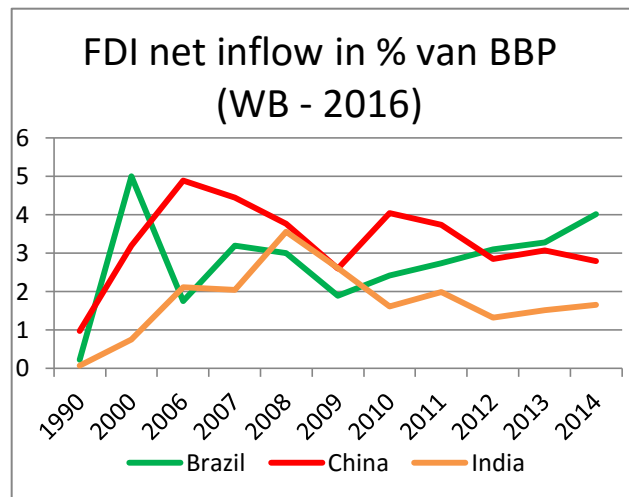

van de Amerikaanse en de Europese ratingbureaus? Hoe wordt het vertrouwenspeil per land gemeten? Zijn de uitspraken van een presidentkandidaat genoeg om de inflow van FDI te verhogen? Of wacht men werkelijk af tot deze verkozen wordt? Het moment van de investering is cruciaal. Zo zullen investeerders enerzijds afgeschrikt worden door presidentskandidaten die het woord "nationalisering" in de mond nemen maar anderzijds aangetrokken worden door de woorden "openheid" en "liberalisering".

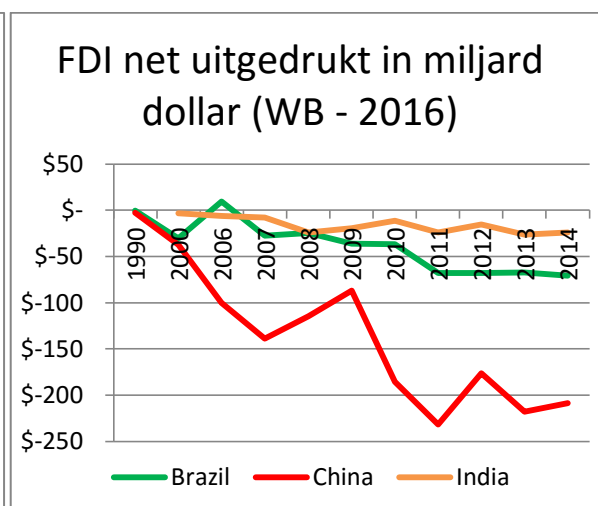
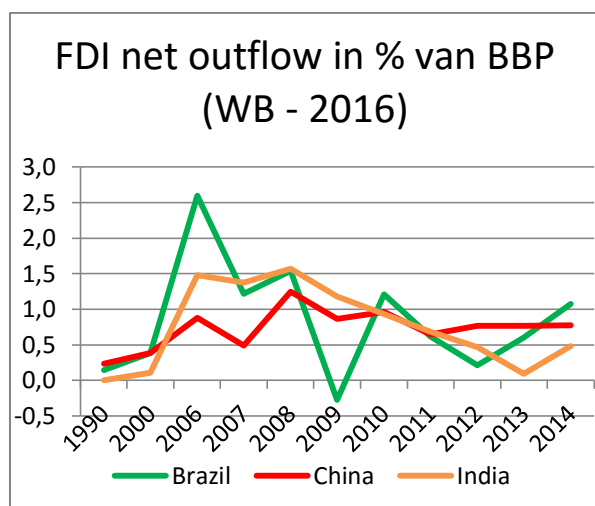

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China Economische macht

Toen in september 2015 aan het licht kwam dat India nummer één geworden was van FDI ontvangers in verband met “Greenfield” sectoren en er in hetzelfde jaar een toename te zien was van 47% FDI projecten was de vraag: wie of wat is hiervoor verantwoordelijk? Dat het allemaal een gevolg was van het “Make in India” project van Modi werd her en der verkondigd. (Iyengar, 2015) (Iyengar, 2015) Ook het WEF (World Economic Forum) dat India uit een stagnatie van vijf jaar had zien klimmen, vertrouwde de huidige status toe aan de verkiezing van Narendra Modi als eerste minister. Diens pro-onderneming, pro-business en anti-corruptie ingesteldheid zou de economische sector ten goede doen en enkel positieve vooruitzichten in het verschiep hebben. (World Economic Forum, 2016) (World Economic Forum, 2016) Het gaat zelfs zo ver dat India – in tegenstelling tot de meeste landen - geen daling in hun FDI inflow ondervindt. In 2014 maakte het land een sprong van 22% waarbij bleek dat het de negende grootste investeringsaantrekker in de wereld was (het jaar daarvoor was India nog maar de 16e). (Kala, 2015) (Kala, 2015) Maar daar stopt het niet: momenteel is India bezig om Airbus te overtuigen om te investeren dankzij de “Make in India” hervormingen. Of is het “the other way around” en is het Airbus die India achterna zit? (Choudhury, 2015) (Choudhury, 2015) Na al deze punten blijft China toch nog steeds aan kop wat betreft de inflow en outflow van FDI. Gevolgd door Brazilië en op plaats drie India.

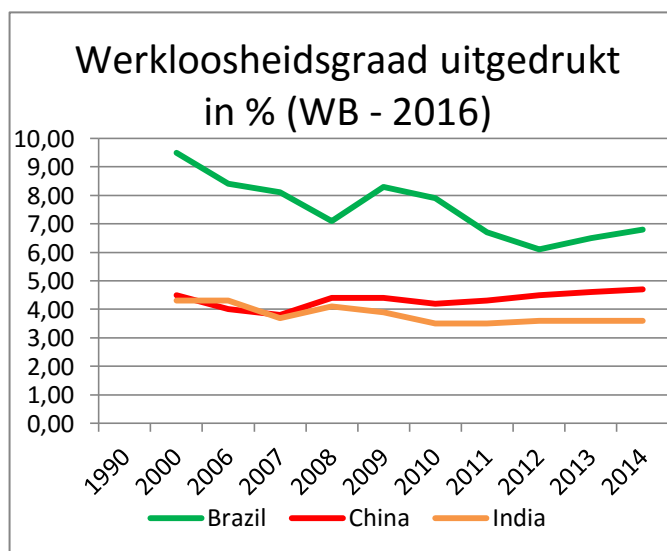
Belangrijk om op te merken is de rol van FDI in de defensiesector van India. Tot voor kort was deze sector afgeschermd van FDI tot een maximum van 26% van buitenlandse investeringen. Vandaag is deze limiet verhoogd tot 49%. Dit zal ervoor zorgen dat India buitenlandse investeringen kan aantrekken om zo het verouderde Sovjet-wapenarsenaal te vernieuwen. Dit zal het land mogelijks verwezenlijken door zelf aan onderzoek en innovatie te doen dankzij de middelen uit het buitenland. De grootste transportfirma ter wereld, de Indische spoorwegen, werd laatst ook volledig (100%) open gesteld voor buitenlandse investeerders. (The Economic Times, 2014)

Arbeidsmarktstatistieken (werkloosheidscijfer en tewerkstelling)

Arbeidsmarktstatistieken geven een momentopname van de arbeidsmarkt weer en hoe deze in de landen wordt beheerd. Ook een aantal van India's inspanningen om de arbeidsmarkt te optimaliseren komen aan bod. Ondanks het feit dat de database van de Wereldbank omtrent deze gegevens op een Zwitserse kaas lijkt, werd toch besloten om deze te hanteren, bij gebrek aan beter (dit is de reden voor de verschillende data). Voor elk land werden de meest actuele cijfers genomen (2013 voor India en Brazilië, 2011 voor en China).

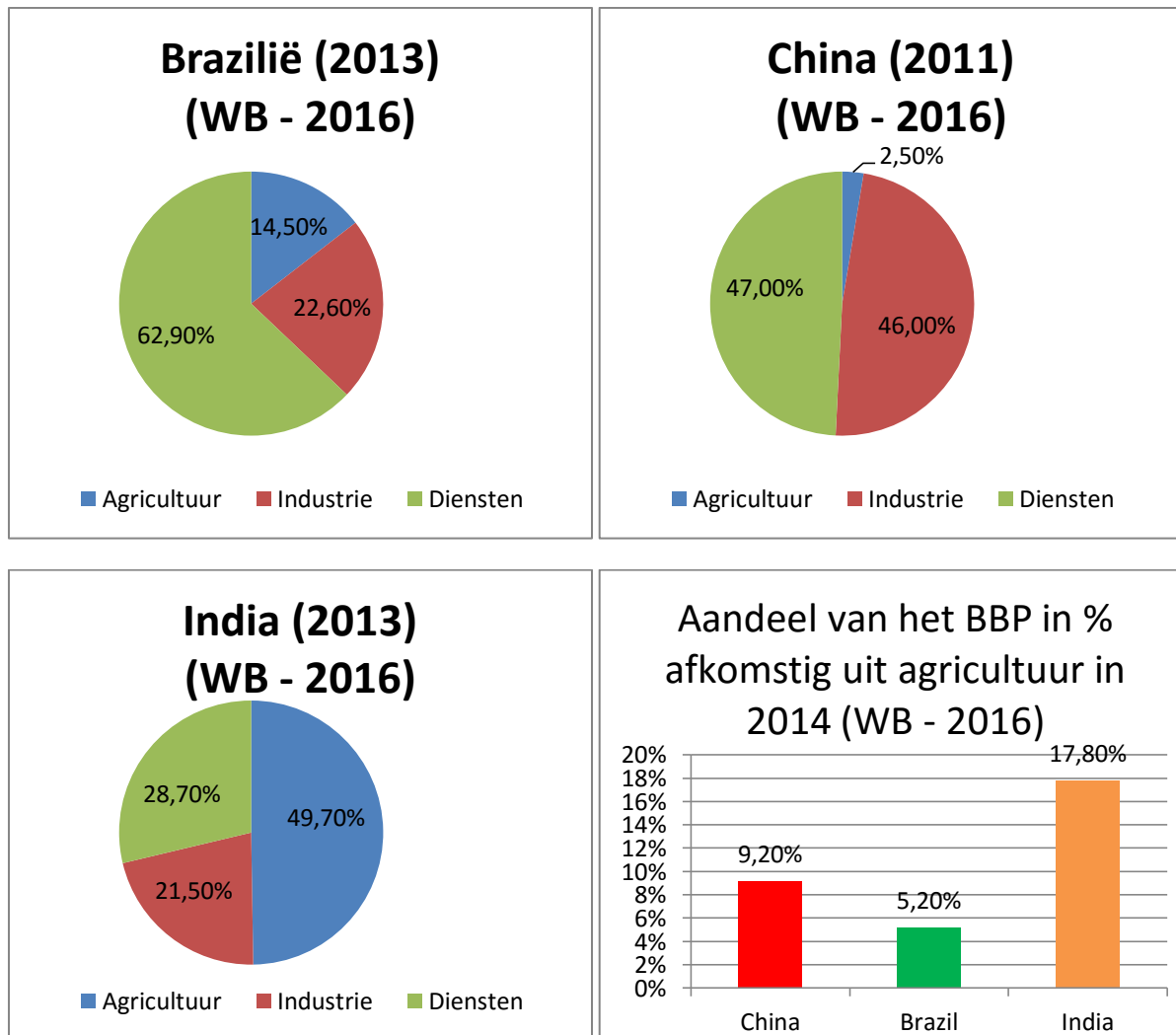
Als we naar de werkloosheidsgraad kijken valt op dat Brazilië slechter presteert in vergelijking met het veel zwaardere demografische India en China. Het is zelfs zo dat Brazilië in 2014 een werkloosheidscijfer van 6,80% liet optekenen. Dit terwijl India en China respectievelijk een mooie 3,60% en 4,70% neerpenden. Wetende dat India een kleinere demografie heeft dan China (cfr. infra), kunnen we concluderen dat ze wellicht een lagere reële werkloosheid heeft.

Bij het maken van deze grafiek werden de volgende vragen gesteld: waar worden de arbeidskrachten tewerkgesteld en hoe gediversifieerd is de economische activiteit? Hierboven werd reeds het verschil aangehaald tussen de cashflow van diensten en goederen. Naast deze twee segmenten, is er nog één andere sector die voor India en Brazilië van groot belang is: de landbouw. India stelt bijna de helft van haar actieve werkkrachten te werk in de landbouwsector (hierbij wordt de parallelle economie niet eens bijgerekend). De economische activiteit van de agriculturele

sector is niet te onderschatten. In India is deze verantwoordelijk voor 17,8% van het BBP in 2014. In China en Brazilië was dit respectievelijk 9,20% en 5,20% van het BBP in hetzelfde jaar. Een niet te verwaarlozen aandeel dus. Maar India moet opletten: Robert D.Kaplan waarschuwde de wereld in 2000 voor de gevaarlijkheid van dit fenomeen. In zijn boek *"The coming of Anarchy"* maakte hij toen al de analogie dat India vandaag aan het teren is op de toekomst van haar kinderen. Er was, evenals vandaag, sprake van een dalend waterpeil en een uitputting van de grondmogelijkheden. Kaplan gaat hierin wel erg ver door te zeggen dat het land de decennia niet zal overleven. (Kaplan, 2000)

Wat opvalt aan bovenstaande grafiek rond werkloosheid, is de constante bij India en China tijdens de economische crisis van 2008. Terwijl in Brazilië de logische trend wordt ingezet (een stijging van de werkloosheid), valt dit niet te bespeuren in de andere twee landen. Dit zou mede veroorzaakt kunnen worden door de arbeidsregels die van toepassing zijn in India, waarbij je werknemers zeer moeilijk kan ontslaan. In India kan je ambtenaren onmogelijk ontslaan: door ze te plaatsen in een vergeten dorp, mijlenver van hun thuisstad, en te hopen dat ze zelf ontslag nemen. (Luce, 2011) Via de arbeidshervormingen die in gang werden gezet door Modi, in het kader van "Make in India", zou dit allemaal versoepeld moeten worden. (Ghosh, 2016)

Internationale reserve

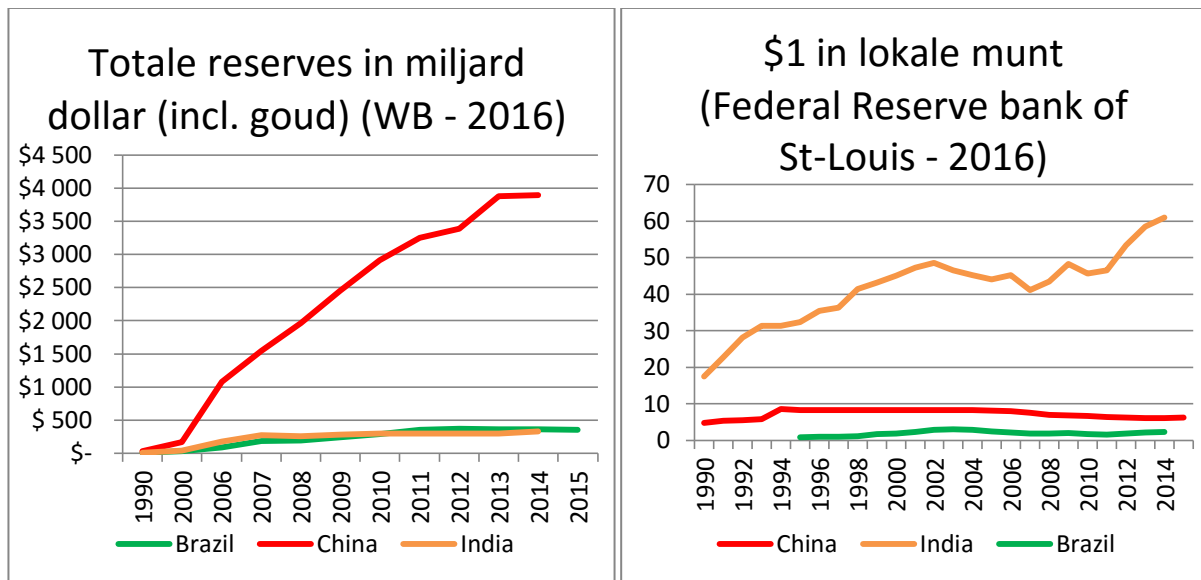
Op basis van de huidige cijfers over de monetaire reserves aanwezig in de centrale banken, kunnen wij maar één ding zeggen: India en Brazilië zitten op hetzelfde niveau. Brazilië had een goede 25 miljard dollar meer dan India in 2014, in 2015 werd de kloof steeds kleiner tot een verschil van 10 miljard dollar vandaag. (IMF, 2016) Volgens de CIA heeft India Brazilië reeds ingehaald en bezit het 11 miljard dollar meer in haar reserves. (CIA, 2016) Toch zijn deze reserves nog heel ver verwijderd van de 3.900 miljard dollar die China bezit. Hoewel de compositie van de Chinese reserve een geheim hoort te zijn, heeft het land wel medegedeeld aan het IMF dat haar reserve voor zo'n 58,2% uit Amerikaanse dollars bestaat. (TASS, 2015) Volgens Bloomberg is dit 63,8%. (Mayeda, 2015) Dit betekent dat China een nucleaire optie heeft moest het tot een economische oorlog komen met de Verenigde Staten. Stel dat China met een groot deel van haar reserves de markt overspoelt, dan zal de dollar aan waarde verminderen en zowel de Verenigde Staten als de Volksrepubliek China economisch pijn doen. Het kan haar dollarreserve ook aanwenden in tijden van nood om bijvoorbeeld valutaspeculanten tegen te werken en de Renminbi sterk te houden.

Vandaag stelt het IMF zeven verschillende munten voor als zijnde mogelijke composities van nationale reserves. Logischerwijs zit de Amerikaanse dollar ertussen maar ook de Australische en de Canadese. De Euro, de Pond Sterling, de Zwitserse Frank en de Japanse Yen vervolledigen de lijst. Deze verdeling wordt aangeduid met de term COFER ("Currency Composition of Official Foreign

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China Economische macht

Exchange Reserves”). De lijst wordt vanaf 1 oktober 2016 vervolledigd met de Renminbi, de Chinese munt. De waarde en prestige van de munt kan hierdoor alleen maar de hoogte ingaan. (IMF, 2016) Behalve als China haar munt laag wil houden, waarbij ze de centrale bank van het land de opdracht geeft om extra geld te drukken. Dit is voer voor spanningen met de Verenigde Staten. In 2005 haalde de Verenigde Staten haar slag binnen waarbij China haar munt geapprecieerd heeft. Deze trend is overduidelijk in onderstaande grafiek, die toont dat de Renminbi steeds krachtiger wordt vanaf 2005 maar stagneert in 2008. (The Economist, 2011)

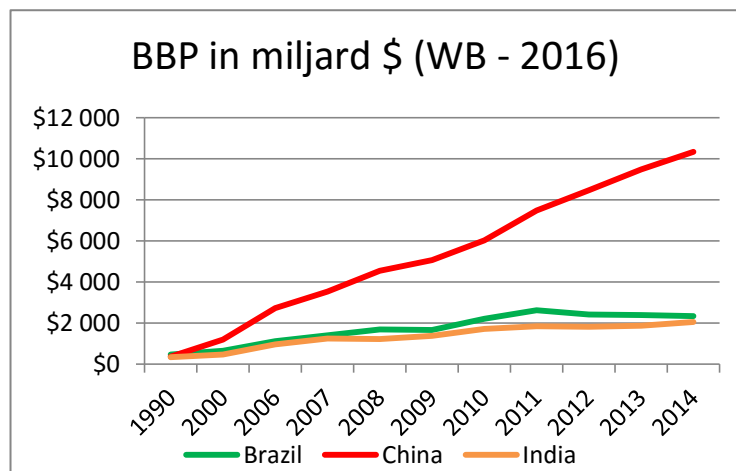
Een krachtige roepie kan India missen als kiespijn. Een zwakke roepie kan immers gehanteerd worden als een exportwapen. Zeker voor de industrie en diensten die naar het westen exporteren is het van belang om de munt zwak te houden. Dit geeft hen namelijk een groter exportvoordeel in de vorm van goedkope arbeidskrachten en is in het voordeel van “Make in India”. (Reuters, 2015)

2.2 - Militaire macht

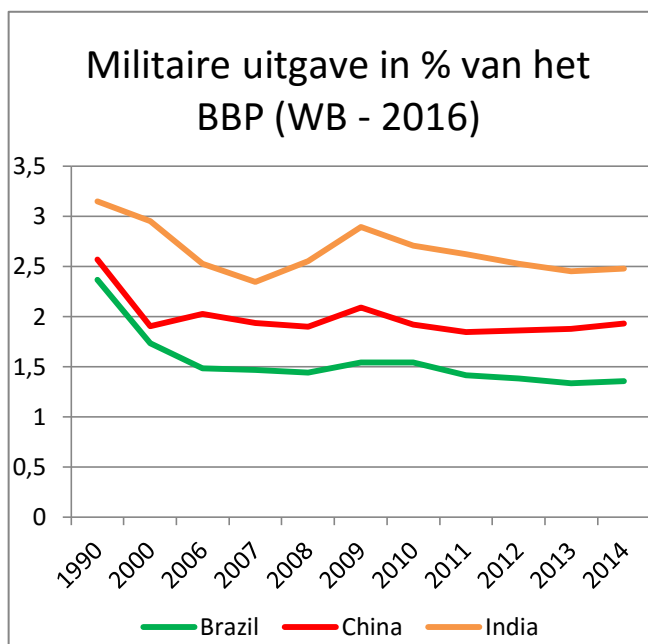
Defensie budget

De door de regering vrijgemaakte financiële middelen bestemd voor defensie worden aanzien als één van de belangrijkste steunpilaren van militaire macht. Uitgedrukt in percentage van het BBP (bruto binnenlands product) en geeft een weergave van het belang dat gehecht wordt aan defensie. Vaak gaat dit gepaard met een zekere doctrine die gehandhaafd wordt door de regering. (cfr. Infra)

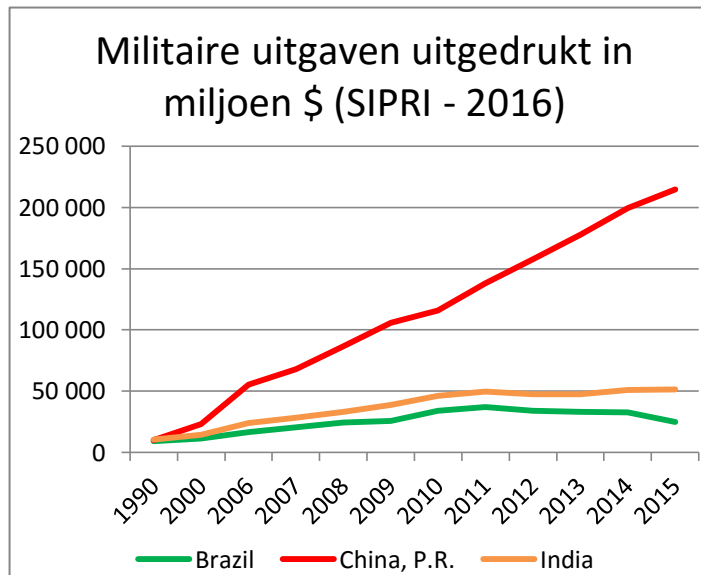
De Verenigde Staten van Amerika spant de kroon als grootste militaire uitgever. Dit weet iedereen. Ook is er al lang sprake van “the usual suspects” als men het over de top 3 heeft. Daar vinden wij aan de top de Verenigde Staten van Amerika (al heeft het zijn aandeel wel lichtjes laten dalen van een paar percentagepunten), de Volksrepubliek China volgt op de tweede plaats en Rusland maakt de top drie compleet. India daarentegen zal zich in de huidige editie van SIPRI tevreden moeten stellen met plaats zeven (een stijging van maar liefst twee plaatsen in vergelijking met de uitgave van 2013) terwijl Brazilië één spong vooruit maakt naar plaats 11. (SIPRI, 2015)

In onderstaande grafieken vinden wij het aandeel, in percentage uitgedrukt, van de militaire uitgaven van India, Brazilië en de Volksrepubliek China. De eerste indruk is dat India toch als het land naar voren komt dat van de drie het meeste inzet op zijn militaire uitgaven. Maar schijn bedriegt.

Omdat er sprake is van een percentage moeten wij nagaan wat deze gegevens inhouden. Hiervoor hanteren wij bovenstaande tabel die een reële weergave geeft van het BBP per land uitgedrukt in miljard dollar. Daar wordt duidelijk dat de waarde van het percentage dat de Volksrepubliek China aan zijn militaire uitgaven spendeert veel hoger blijkt te zijn dan India of Brazilië. Dit heeft te maken met het feit dat het BNP van de Volksrepubliek China veel hoger ligt dan die van de andere twee en dus een veel grotere som financiële middelen die in het militaire arsenaal gepompt kan worden. Wil India hetzelfde percentage militaire middelen

blijven hanteren maar de reële waarde doen stijgen, heeft het geen andere keuze dan zijn BBP op te krikken tot een hoger niveau. Hoe het dit heeft gedaan, doet en zal doen in de toekomst, ziet men onder andere in deel 3.1. (cfr. infra)

De prognose voor de input van financiële middelen in het militair orgaan van India ziet er wel rooskleurig uit:

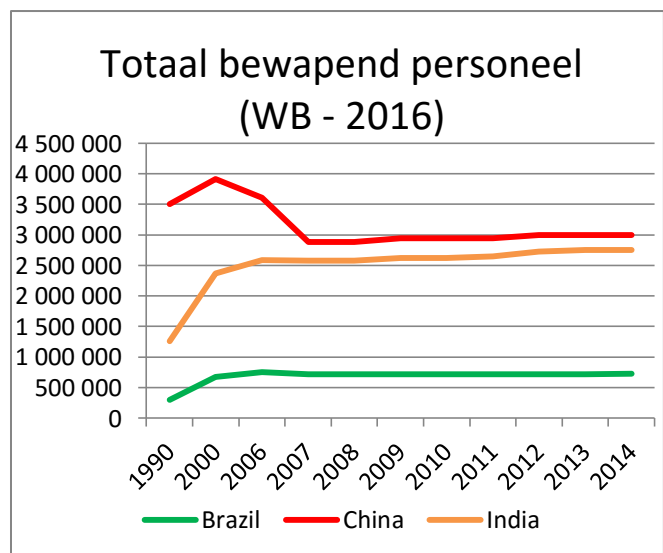
De premier Narendra Modi lanceerde in het najaar van 2014 het reusachtige "Make in India" project waarmee hij de Indiase productie in eigen land wil opdrijven in plaats van te importeren uit het buitenland. Hier wordt een blik geworpen op het deelaspect landsverdediging.

Geweten is dat het Indiase leger ongeveer 65% van het uitgegeven budget spendeert aan buitenlandse firma's. Dit wil de regering veranderen door meer binnenlandse productie, onderzoek en ontwikkeling te promoten en zo nodig het "Buy and make in India"-concept toe te passen waarin de uitrusting en toestellen in India geassembleerd worden. (Pandit, 2015) Daarnaast kan de regering het volgende verwezenlijken: de bevolking het idee geven dat investeren in het leger een goede zaak is omdat het extra jobs zal creëren wat hen (3,6% Indische werkkrachten zijn werkloos) meer jobmogelijkheden zal bieden. Zowel voor de geschoolde als de semi-geschoolde en de niet geschoolde bevolking.

Mankracht

Deze factor staat het vaakst in "the spotlight". Hiervoor gaat men het aantal soldaten na, alsook het aantal reserves. Verder wordt ook gekeken naar het aantal voertuigen ingedeeld in land, lucht en zee componenten. (Global firepower, 2015)

Als men gaat kijken naar het personeelsaantal dat de verschillende legers in dienst hebben, kunnen wij de tweede en de negende grootste werkgevers ter wereld terugvinden. Het leger van de Volksrepubliek China is het grootste ter wereld en het Indische het tweede. Beide zitten aan een constant aantal werknemers sinds 2008 en gezien de militaire spanningen tussen beide, zit een afslanking van het leger er waarschijnlijk niet in voor de komende jaren. (Taylor, 2015)

Mede dankzij hun demografische sterkte kunnen India en de Volksrepubliek China hun legers staande houden. De Volksrepubliek hoeft niet eens een halve percent van haar bevolking te mobiliseren. India zit daar net over maar evenals de Volksrepubliek China hoeft het zijn economische activiteiten niet eens te verlammen, wil het zijn volledige leger mobiliseren. Brazilië daarentegen, zit

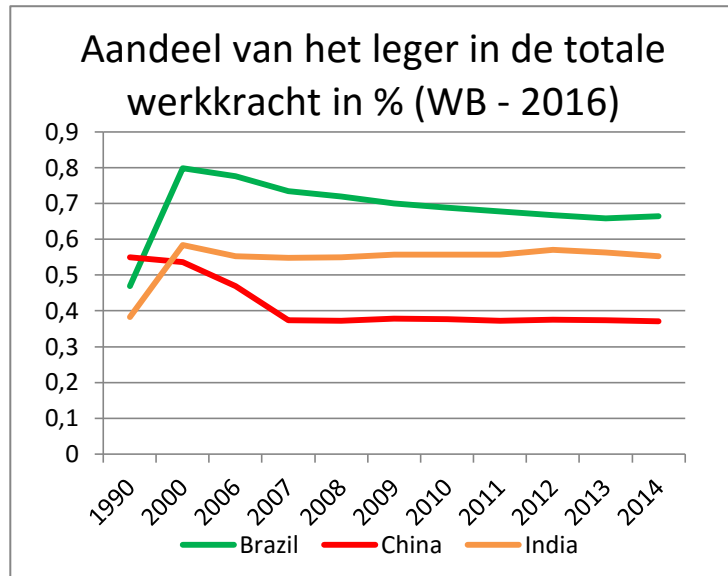

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China Militaire macht

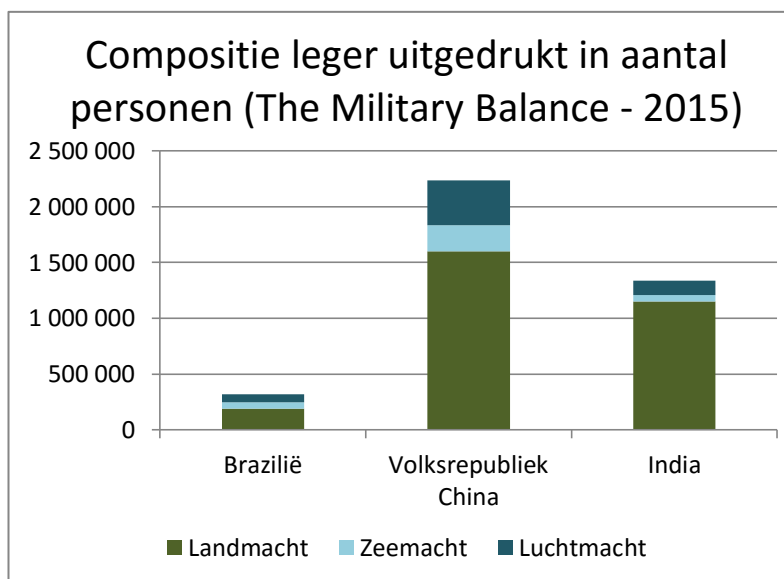
aan zo'n goede 500 000 manschappen en mobiliseert zo bijna 0,7% van zijn bevolking (dit terwijl de legers van de Volksrepubliek China en India meer dan het dubbele bedragen).

In India kan je op 17,5 jaar bij de landmacht gaan, op je 17^e bij de luchtmacht en op je 16,5 jaar bij de zeemacht (want er is geen dienstplicht). Vrouwen mogen zich inschrijven maar enkel als officier en zouden vanaf 2016 een gevechtsrol mogen uitoefenen. In de Volksrepubliek China is er wel een selectieve dienstplicht waar twee jaar

verplichte dienst op volgt. Er is geen minimumleeftijd voor vrijwilligers maar vrouwen mogen zich pas inschrijven vanaf de leeftijd van 18 jaar. Recent, in 2011, werd er beslist dat vrouwen nu ook in een gevechtsrol geplaatst mogen worden. Brazilië heeft een dienstplicht vanaf 18 jaar die 10 à 12 maanden bedraagt. Vandaag verschijnen steeds meer beroepsmilitairen. Vrouwen waren er al welkom vanaf begin 1980. Dit maakte van Brazilië het eerste land in Zuid-Amerika waar vrouwen carrière konden maken in het leger. (CIA, 2016)

Het grootste deel van de manschappen is terug te vinden in de component landmacht. In onderstaande tabel zijn het aantal reservisten en paramilitaire entiteiten weggelaten alsook de kustwacht (van India) en de raketdivisie (van de Volksrepubliek China). Opmerkelijk is het aantal paramilitaire aftakkingen van India: meer dan één miljoen manschappen (terwijl het leger van de Volksrepubliek China 'maar' een half miljoen manschappen heeft). Dit onderzoek leverde enkel gegevens over de raketdivisie van de Volksrepubliek China op. Die bestaat uit 100 000 manschappen.

Voor de kustwacht was enkel cijfermateriaal voor India terug te vinden: 9 550 man sterk. In verband met de reserves is Brazilië wel goed voorbereid. Het kan meer dan één miljoen manschappen uit rust halen evenals India terwijl de Volksrepubliek China het moet doen met 510 000 reservisten (wat op zich niet zo dramatisch is, aangezien zij als enige over een leger van meer 2 miljoen beschikken).

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China Militaire macht

Naast de manschappen moet ook aandacht besteed worden aan het materiaal dat door het leger gehanteerd wordt. Een opsomming van alle materiaal is in dit onderzoek echter niet aan de orde. Wel interessant is een beperkt aantal gegevens belichten die de kernen van de legers vormen.

Voor India zal dat ongetwijfeld hun *SU-30 MKI* (foto) oftewel de *Flanker* zijn: gemaakt door Rusland maar geassembleerd in India. Van deze prachtige fighter vliegtuigen hebben ze er 200 en er zijn plannen om er nog 53 extra aan te kopen. Gesprekken tussen Rusland en India zijn in volle gang. (Uvarov, 2015) In totaal heeft de Indische luchtmacht **809** vliegtuigen die ingezet kunnen worden in een gevechtsrol. China kan **1.528** vliegtuigen inzetten in een gevechtsrol. Hun kroonjuweel is de *Shenyang J-11 fighter* waarvan ze er zelf reeds 272 van gebouwd hebben en er nog eens 24 van onderweg zijn. Opmerkelijk is dat het een variant is op de Russische *Sukhoi SU-27*, net als de *SU-30* van India. China doet hiermee aan “*reverse engineering*” waarbij het een klein aantal hoogtechnologische goederen koopt en deze zelf gaat produceren na ze volledig uit elkaar te hebben gehaald en bestudeerd te hebben. Om af te ronden met de luchtmachtjuweeltjes stellen wij vast dat Brazilië ‘maar’ **221** vliegtuigen in gevechtssituatie kan inzetten. Hun verouderde pronkstuk is de *F-5EM* waarvan ze er 43 van hebben. (Flight International, 2016)

Voor de nabije toekomst geldt de *Su-35* uit Rusland als belangrijkste gevechtsvliegtuig. Zeker is dat China er een klein aantal zal kopen, India getypt is als potentiële aankoper en Brazilië sterk getwijfeld heeft, maar uiteindelijk voor de *Saab JAS-39 Gripen* koos waarvan het er reeds 100 besteld heeft. (Keck, 2015)

Als het op zeemacht aankomt heeft China alweer de overmacht in aantallen. Het land heeft één vliegdekschip, 17 torpedobootjagers, 54 fregaten, 70 onderzeeboten (waarvan 5 nucleaire en 4 die ballistische raketten kunnen afvuren) en meer dan 223 kustwachtschepen. Daartegenover staat India met twee vliegdekschepen (de *Vikramaditya* (foto), van Russische makelij, en de *Viraat*, van Britse makelij). Het heeft 12 torpedobootjagers, 13 fregaten, 14 onderzeeboten (waarvan 1 nucleaire maar geen enkele kan ballistische raketten afvuren) en 96 kustwachtschepen. Brazilië sluit aan met één vliegdekschip, 3 torpedobootjagers, 11 fregaten, 5 onderzeeboten en 50 kustwachtschepen.

Van “*Britannia rules the waves*” naar de hegemonie van de Amerikaanse marine naar een steeds meer machtopprojecterend land zoals China. Dit is ongeveer het parcours dat afgelegd is. Vandaag wil China niet meer weten van een te sterke aanwezigheid van Amerikaanse boten in de Aziatisch-pacifische regio en voegt de daad bij het woord. Het land is bereid om artificiële eilanden te bouwen

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China Militaire macht

om het zeeterritorium uit te breiden en zo militaire macht te projecteren. Ook de beveiliging van zeeroutes hebben aan belang gewonnen en de Chinezen hebben begrepen dat de zee even belangrijk is als het land. Dit omdat de zee garant staat voor het grootste aandeel van hun olietoevoer (40% via de straat van Hormuz en 80% via de straat van Malacca) en zowat 30% van de Chinese handel (via de Zuid-Chinese zee). Dit zorgt ervoor dat de Verenigde Staten dit als een bedreiging opvatten. Zo willen de Verenigde Staten van Amerika tegen 2020 60% van hun lucht- en zeemacht in de Aziatische-pacifische zee plaatsen. (Cronin & Baruah, 2014)

Toch zullen de Verenigde Staten het hier niet bij laten. Susan Rice, de Amerikaanse nationale veiligheidsadviseur sprak de volgende woorden uit: “American forces will sail, fly and operate anywhere that international law permits.” Ze geeft hiermee een duidelijk signaal: de Amerikaanse hegemonie is niet ten einde maar houdt wel rekening met de uitdaging van de Chinese zeemacht (zonder echte bedreigingen te uiten). Maar ook met de Indische zeemacht zouden aanvaringen kunnen plaatsvinden, die meer kans hebben om uitgevochten te worden via de wet van de sterkste. Ter voorbereiding neemt India steeds meer deel aan oefeningen met westerse landen die lof hebben voor de Indiase zeemacht. (cfr. infra) Andere artikels wijzen erop dat Narendra Modi tegen 2027 een vloot wil van 200 schepen waarvan één extra vliegdekschip en meer nucleaire onderzeeboten. Het zou mogelijk het geval zijn dat India de Chinese marine wil inhalen. Dit zal moeilijk zijn maar India wil er alles aan doen om van de Indische oceaan iets anders te maken dan een “Chinese meer”. Dit illustreert de “*Modi Doctrine*”. (The economist, 2015)

Zoals gezegd zijn de spanningen tussen China en de Verenigde Staten niet de enige spanningspolen. India speelt hierin ook een steeds belangrijkere rol: onder andere via hun twee vliegdekschepen en een derde die onderweg is (de Vikrant die tegen 2018 klaar zou moeten zijn). Deze wordt volledig door India gebouwd waardoor het de illustere lijst vervolledigt van vliegdekschepenbouwers (de andere zijn de Verenigde Staten, Rusland, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk). Dit weerhoudt China niet om harde klare taal te spreken waarbij ze benadrukken dat de Indische Oceaan niet de achtertuin van India is. (Daly, 2015) India zal dus op haar strepen moeten staan en geen teken van zwakte mogen tonen want dan zal China er ongetwijfeld winst uit proberen halen.

Na zee- en luchtmacht besproken te hebben rest ons nog het landcomponent van naderbij te bekijken. Hierbij wordt de focus vooral bij de tanks gelegd. Als er naar Brazilië gekeken wordt op het

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China Militaire macht

gebied van tanks, worden er 398 “*main battle tanks*” gevonden waarvan 348 *Leopards* (twee soorten) en 45 *M60A3*. Beide soorten zijn reeds gedateerd uit respectievelijk 1965 en 1960. In de lichtere varianten vinden wij de 152 *M41 B/C*. Ook zeer belangrijk zijn de 408 *EE-9* oftewel de *Cascavel*. Dit gepantserde voertuig is van Braziliaanse origine en gebouwd door het bedrijf Engesa. Brazilië had ook plannen om de *Osorio* en de *MB-3 Tamoyo* te bouwen maar heeft beide projecten gestaakt wat bijgedragen heeft aan het faillissement van Engesa. India heeft wat betreft de “*main battle tank*” een veel grotere slagkracht. Illustratief hiervoor zijn de 124 *Arjun* (foto), die huisgemaakt zijn, de 1.950 *T-72M1*, dat een verouderde Sovjet model is uit 1973, en 800 bestelde Russische *T-90* die ze zelf assembleren. In stock hebben ze nog zo’n 1.100 andere tanks wat hun geschatte MBT’s op een aantal van **2.874** brengt in vergelijking met Brazilië die er **393** bezit. Vooral de *Arjun* krijgt veel aandacht waarbij een hooggeplaatste Chinese militair ze als “*Zeer goed*” omschreef. (The Economic Times, 2015) Natuurlijk zou China “*China*” niet zijn als ze niet ook zou uitblinken in de massaproductie van tanks. Met een slagkracht van **6.540** MBT spant China weer de kroon. Men spreekt hier van 2000 *Type-59*, 500 *Type-59 II*, 500 *Type-99*, 550 *Type-59D*, 300 *Type-79*, 1000 *Type-96*, 1050 *Type-96A*, 40 *Type-98A* en 100 *type-99a*. Opmerkelijk aan deze lijst is dat al deze tanks geproduceerd worden in Chinazelf, ergo: het land is volledig onafhankelijk wat haar huidige tankproductie betreft.

Intussen heeft Rusland haar allernieuwste MBT tentoongesteld: de *Armata* oftewel de *T-14*. Deze nieuwe tank heeft reeds de aandacht getrokken van de Volksrepubliek China en van India, al zal deze pas over een goede 15 à 20 jaar exporteerbaar zijn. (Kungurov, 2015) Het is twijfelachtig dat China en India een heleboel *T-14*’s zullen kopen. Geloofwaardiger is dat ze plannen hebben om ze uit elkaar te halen, de technologie te kopiëren, te verbeteren en zelf een betere tank te produceren. Dit zou volledig in de lijn van het project *Make in India* passen. (Military Today, 2016)

Militaire infrastructuur

De militaire infrastructuur houdt het volgende in: de onroerende goederen die door defensie worden beheerd, de trainingscentra, barakken waar soldaten gestationeerd worden, medische centra, militaire constructieprojecten en andere. De beveiliging van deze centra is van topprioriteit (vliegtuigen aan de grond moeten bijvoorbeeld goed beveiligd worden) en daarom worden in deze context de drie C's van naderbij bekeken: commando, controle en communicatie. Ook de beveiliging van petroleum, olie en smeermiddel (voor onderhoud) en munitie wordt bijgerekend. Wat hieronder volgt beperkt zich tot de zaken die de machtsprojectie van de landen belicht, zoals buitenlandse basissen.

Simpel gezegd hebben zowel India, Brazilië als China geen basis buiten hun eigen grondgebied (cfr. supra). Wel zijn er zeer intensieve gesprekken bezig omtrent een mogelijke Chinese militaire basis in Djabuti en een Indiase militaire basis in Bhutan.

Deze Chinese actie, die een breuk met het verleden betekent, is een voorbeeld van de machtsprojectie die president Xi Jinping wil hanteren. Deze projectie hoort volgens hem evenredig te zijn met hun statuut in de internationale gemeenschap. Deze basis komt op 4.800km van Beijing en in een van de meest onstabiele regio's ter wereld. Deze beslissing gaat hand in hand met de ambitie van de Volksrepubliek China om een globale rol te laten opnemen door haar marine. Niet alleen de rol die uitgestippeld is voor de Chinese zeemacht is van belang, ook de locatie biedt de het land grote voordelen op: zo kan het haar olie-import vanuit het Midden-Oosten en langs de Indische oceaan beveiligen en heeft het ook nog eens een betere bereikbaarheid tot het Arabisch schiereiland. (Perlez & Buckley, 2015)

India heeft twee projecten lopen. Het eerste is een decennialang gerucht over een mogelijke luchtmachtbasis in Tadjikistan. Dit gerucht gaat al jaren mee maar wordt telkens ontkend door de Tadjikse regering. Ook op de Modi-website, die elke stap van Narendra Modi meedeelt aan de wereld, wordt evenmin een woord gerept over deze basis. Maar waar rook is, is vuur. Wat de toekomst brengen zal zullen we pas later weten. (Putz, 2015) In Bhutan speelt zich iets veel tastbaarder af: India heeft er een legerbasis waar er 600 soldaten gestationeerd worden die tijdens de Bhutanese winter telkens terugkeren naar India. Deze basis stelt hen in staat om ook goede relaties te onderhouden met Bhutan. Dit land was dan ook de eerste buitenlandse stopplaats van Narendra Modi's bezoek aan het buitenland, na zijn verkiezing in 2014. Deze goede verstandhouding is van groot belang aangezien Bhutan als buffer beschouwd kan worden tussen de Volksrepubliek China en de Siliguri corridor. Deze verbindt 45 miljoen Indiërs met de rest van India. Modi's bezoek leidde onder andere tot een verhoging van de Indische hulp aan Bhutan met 50% (totale jaarlijkse waarde: 970 miljoen dollar). (Lee, 2014)

Omtrent China moet toch nog eens geproken worden over de befaamde "String of Pearls" die later nog uitgebreid aan bod komt. De benaming ontstond in 2005 en handelt over Chinese commerciële basissen gelegen in buitenlandse havens in de regio van de Indische oceaan. Deze basissen kunnen logistieke ondersteuning bieden aan de Chinese zeemacht, gaande van herstellingen en/of bevoorrading van wapens en munitie tot (voornamelijk) brandstof. De Chinese overheid blijft benadrukken dat deze basissen puur uit commerciële overwegingen zijn ontstaan en dat dit zo zal blijven. Toch zien bepaalde analisten, zeker in India, hierin een mogelijke militaire penetratie van de regio door China. Daarentegen bestaan er ook meningen die ervan uitgaan dat de China deze

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China
Militaire macht

basissen eigenlijk niet meer nodig zal hebben in de toekomst. Dit omdat ze hun vloot aan het uitrusten zijn met boten die bedoeld zijn om gevechtsboten te herbevoorraden. Een tweede reden waarom deze vaste landsbasissen overbodig zouden worden is het feit dat China haar vloot verder uitbouwt met private handelsschepen die mogelijk in oorlogstijd inzetbaar zouden zijn. (Khurana, 2015) India laat er geen gras over groeien en is op topsnelheid bezig met het uitbouwen van een eigen “*String of Pearls*” in de vorm van gezamenlijke legeroefeningen, south-south hulp, handelsakkoorden, en anderen. (cfr. infra)

Instituties voor gevechtsonderzoek, -ontwikkeling, -testen en -evaluatie

Technologie wordt vandaag in sneltempo ontwikkeld. Om mee te kunnen in de wereld hoort een land technologisch onderzoek te promoten en dit in eigen land als het kan. Hiervoor moet de kwaliteit en het aantal onderzoekscentra berekend worden alsook de militaire scholen voor toekomstige soldaten en officieren. De bedoeling van de onderzoekscentra is onderzoek innovatief oriënteren om zo andere staten voor te zijn in het ontwikkelen van nieuwe wapens en communicatiemethodes. Bepaalde centra in dit segment zijn gericht op het onderzoeken van concurrerende landen. Ze gaan na hoe de “vijand” zijn militaire macht kan ontplooiën en in hoeverre het die kan aanhouden.

In dit segment ligt de focus voornamelijk op de onderzoeks- en ontwikkelingsfaciliteiten van de landen: in hoeverre deze faciliteiten door de staat gesubsidieerd worden en of ze zelfstandig goed materiaal kunnen leveren. Zo staan de Verenigde Staten aan de top als het om landen met hoge inkomens gaat, gevolgd door het Verenigd Koninkrijk, Japan en Duitsland. Bij de gemiddelde inkomens is China de koploper, gevolgd door Brazilië en daarna India. “*De Global Innovation Index ranking*” zet China op de 29^e plaats, Brazilië op de 70^e en India op de 81^e plaats van de 141 onderzochte landen. India heeft deze ietwat lagere plaats te danken aan het feit dat er tal van data ontbreken over het land en dit speelt een niet te onderschatten rol bij de berekening van de rangschikking. (Dutta, Lanvin, & Wunsch-Vin, 2015)

Zowel India als China hebben goed begrepen dat, willen ze hun groeicijfers hoog houden en deze nog meer laten stijgen, ze niet genoeg hebben aan de implementatie van andersmans technologie. Ze zullen zelf aan onderzoek en innovatie moeten doen, waardoor ze een soort langetermijn dividend zullen ontvangen. India nam hieromtrent al een aantal maatregelen. Ten eerste is het budget voor onderzoek en innovatie blijven stijgen tot 0,82% van het BBP in 2011: een ontwikkeling die duidelijk de visie van het land weergeeft. Zo heeft India veel werk gemaakt van het hoger onderwijs en beschikt het vandaag over kwaliteitsvolle universiteiten die degelijke funderingen bezitten: het *IISc* voor wetenschap, het *IIT* voor technologie en het *IIM* voor bedrijfsbeheer. Het *IIT* heeft zelfs een admissieratio van 1 op 50 en het *IIM* een slaagratio van 1 op 150. Natuurlijk zijn die instituties niet voldoende. Met een (groeïende) bevolking van 1,2 miljard waarvan zo’n 50% jonger is dan 25, is er meer dan ooit nood aan hoger onderwijs. Dit aspect van de bevolking heeft gezorgd voor een gigantische gat tussen vraag en aanbod van het hoger onderwijs. Gevolg: slechts 18% kan van een hogere opleiding genieten en veroorzaakt een enorm verlies van intellectueel kapitaal. Dit heeft een onwaarschijnlijke impact op de onderzoeks- en ontwikkelingsmogelijkheden. Daarom wil de regering er tegen 2020 voor zorgen dat 30% van de middelbare afgestudeerden van het hoger onderwijs kunnen genieten.

India moet ook werk maken van de modernisering van de KMO’s, die zo’n 70 miljoen mensen in dienst hebben en verantwoordelijk zijn voor 45% van de fabricage-output. Toch bedraagt hun

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China

Militaire macht

aandeel van het BBP amper 16%. Idealiter zou dit zo'n 25% moeten bedragen. Een getal dat alleen bereikt kan worden als de administratie rond onderzoek en innovatie in de privémarkt versoepeld wordt. (Dutta, Lanvin, & Wunsch-Vin, 2015)

Dit lijkt allemaal weinig van doen te hebben met de ontwikkeling en het onderzoek vanuit militaire instanties. Toch kan een land zonder een goede basisopleiding en specialisaties, geen onderzoek voeren. De DRDO ("*Defence Research & Development Organisation*") is in India de leidende kracht achter militaire innovatie. Ze is sinds 1958 actief en beschikt vandaag over een netwerk van meer dan 50 onderzoekscentra, die de verschillende legercomponenten helpen in het moderniseren van hun materiaal. Zo voert het onderzoeksactiviteiten in de luchtvaart, bewapening, elektronica, wetenschap, de medische sector en naar raketten en marine-instrumenten. De DRDO stelt zo'n 5.000 wetenschappers te werk alsook zo'n 25.000 technische werkkrachten. Het departement is momenteel de mogelijkheid aan het onderzoeken om met DEW ("*Directed Energy Weapon*") aan de slag te gaan. Dit zou hen de mogelijkheid geven om lasers op vliegtuigen te monteren en zo ballistische raketten uit de lucht te schieten. Ze hopen tegen 2017 iets operationeel af te leveren. (Pandit, DRDO working on Star Wars-like weapons, 2016) De DRDO heeft vorig jaar het eerste Indische lichte gevechtsvliegtuig geleverd: de *LCA Tejas*. Dit wordt vandaag zowel door de luchtmacht als de zeemacht gebruikt. (The Economics Times, 2015)

De DRDO importeert spijtig genoeg nog steeds heel wat componenten uit het buitenland om haar producten af te leveren. Zo zou de *Arjun* voor 55% uit geïmporteerde componenten bestaan, de *Nag* raket voor 35% en de supersonische *BrahMos* raket voor 65%. (Express News Service, 2016) Deze maand nog, weigerde het Indiase leger om zelf ontwikkelde raketten aan te nemen. Deze weigering kwam er na het testen van de *Akash* raket. Die had, in vergelijking met andere raketten, enkele seconden meer nodig om inkomende projectielen te interceperen. Daarom koos het leger uiteindelijk voor raketten van Israëlische makelij. (Kuronuma, 2016)

China investeert het meest in onderzoek en ontwikkeling (2,046% van het BBP in 2014) en behaalt goede resultaten. Zo is het land een antirakettensysteem aan het ontwikkelen waarmee ze ballistische raketten tot een hoogte van 80 kilometer uit de lucht kan schieten. (Office of the Secretary of Defense, 2015) Hoewel de Chinese militaire onderzoekscentra hun werk doen, hanteert het leger ook een andere bron van innovatie: de private sector. Zo onderzoeken privéondernemingen de mogelijkheden van een product, waarna het leger al dan niet beslist om de technologie te kopen en verder te exploreren. Dit zorgt ervoor dat er geen onnodige kosten vanuit de overheid gedaan moeten worden. (Chankaiyee2, 2016) Evenals India zou China ook bezig zijn met het ontwikkelen van het befaamde "*Star-Wars wapen*". De *Shenguang* of *Goddelijk licht*, die tegen 2020 klaar zou moeten zijn. Het ontwikkelen van een eigen GPS-systeem staat ook centraal, zo zouden de Chinezen niet meer afhankelijk zijn van Amerikaanse en/of Russische satelieten. Een ander project zou de ontwikkeling van een experimenteel, hypersonisch voertuig zijn. Deze drie projecten zijn publieke geheimen. Toch blijft het gissen naar de waarheid. (Aftergood, 2015) Wel staat vast dat China de technologische kloof met de Verenigde Staten aan het dichteren is. Illustratief daarvoor zijn de sprong die de Chinese luchtmacht maakte in 10 à 12 jaar tijd: van tweede generatie fighters naar vierde generatie. Van deze moderne fighters hebben ze er reeds 800. (Harress, 2015)

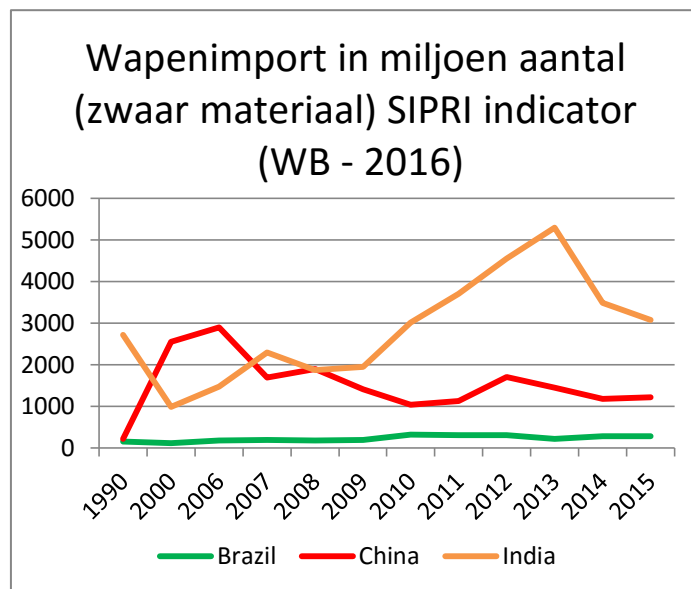
Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China Militaire macht

Brazilië besteedde 1,15% van het BBP aan onderzoek en ontwikkeling in het jaar 2012. Het was een nuttige instroom van middelen want sinds 2014 worden de *JF-17 Thunder* (een fighter vliegtuig ontwikkeld door Pakistan en China) en de Franse *Dassault Mirage 3* en *4*, uitgerust met de *MAR-1 antiradiatieraket*. Die laatste werd ontworpen en geproduceerd door Mectron, een Braziliaanse maatschappij. Ook op eigen vliegtuigen zullen deze raketten geïnstalleerd worden. Dit project dat sinds 1998 loopt, duidt op de Braziliaanse capaciteiten in het ontwikkelen van hightech producten. Dit bedrijf krijgt natuurlijk ook staatsubsidies: 1,77 miljoen dollar, vanuit FINEP (Financiadora de Estudos e Projetos). Momenteel ontwikkelt Mectron ook een raket die op de nieuwe Braziliaanse *Gripen* gemonteerd zal worden. (Vasconcelos, 2015)

Defensie-industrie

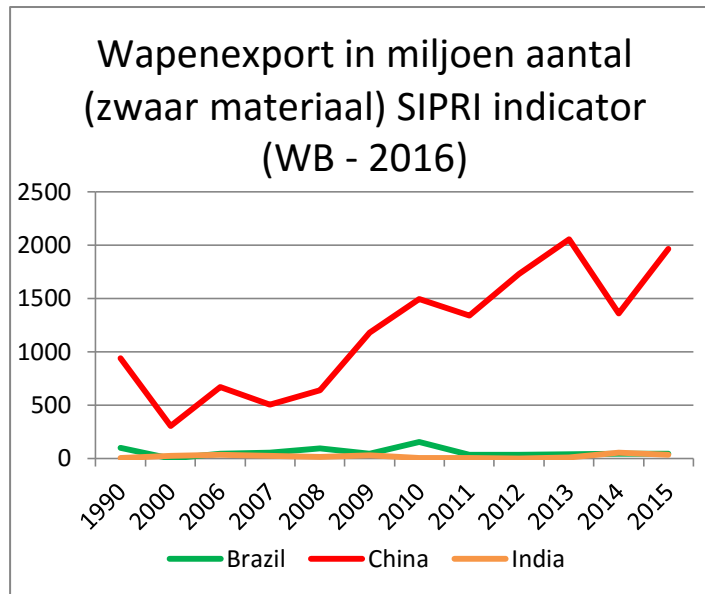
Hier wordt de aandacht gevestigd op de industrie die in dienst staat van defensie. Produceert de staat haar eigen militair materiaal of importeert het uit andere landen? In hoeverre is een staat militair onafhankelijk?

Brazilië importeert in vergelijking met India en China maar bitter weinig zware wapens. Nochtans is het defensiebudget van Brazilië in reële waarde groter dan dat van India. Dit komt omdat Brazilië de afgelopen tijd meer kostelijke zaken heeft aangekocht zoals vliegtuigen en schepen en dit aantal kleiner is dan dat van India of

China (die laatste produceert zelf veel en wordt als dusdanig ook gezien als grote exporteur). De Braziliaanse defensiesector was in 2011 verantwoordelijk voor 0,14% van het BBP en genereerde zo'n 25.000 directe en 100.000 indirecte jobs. (Pomela, 2015)

India staat erom gekend de grootste wapenimporteur ter wereld te zijn, met 14% van het totale aandeel tussen 2011 en 2015. Ze blijven tot drie keer meer wapens importeren dan hun "rivalen" China en Pakistan (die respectievelijk derde en vijfde staan op de lijst van wapenimporteurs (SIPRI, 2016)). Het is overduidelijk dat het wapenarsenaal van India een upgrade doormaakt dankzij de import uit Rusland, de Verenigde Staten, Israël en Frankrijk. SIPRI ("Stockholm International Peace Research Institute") merkt terecht op dat de reden voor de hoge Indiaase import ligt bij het gebrek aan eigen productie en innovatie. De daling van wapenimport vanaf 2014 kan hierdoor mogelijk verklaard worden: Narendra Modi kwam toen aan de macht en lanceerde kort erna het "Make in India" project. Ook zorgde hij voor een FDI opening in de defensiesector. (cfr. infra) India heeft reeds aangetoond dat het dit kan met de *Arjun*. Daarnaast wordt momenteel ook aan een vliegdekschip gebouwd dat vele positieve verwachtingen opwekt. (Pandit, India remains world's largest arms importer, with 14% of total share, 2016)

India wil niet alleen het eigen wapenarsenaal updaten maar heeft zich ook de verhoging van export als doel gesteld. Modi wil over een decennia de wapenexport twintig maal vergroot hebben. Dit zou mogelijk zijn in 2025, door investeringen in de private sector te boosten en in te zetten op technologische expertise (al dan niet uit het buitenland). Ook jobcreatie en het "Make in India" project zijn hiervoor drijfveren. India ziet een potentiële markt in boten, helicopters en vliegtuigenonderdelen. (Bipindra, 2016)

Tot slot is er China die haar wapenexport blijft opdrijven en voor mogelijke fricties zorgt met India. Zo kocht India's nemesi, Pakistan, 35% van de Chinese wapenexport op. Ook Bangladesh en Myanmar kochten aan bij de Chinese reus. Onderzoek heeft zeer belangrijke trends aangestipt die te herkennen zijn in bovenstaande grafieken: de import vanuit China daalt (25%) terwijl de export stijgt. Dit wijst op eigen wapenproductie, die gebruikt wordt om het leger uit te rusten en daarenboven bedoeld is voor de export. Vandaag heeft China het industriële Duitsland ingehaald als derde grootste wapenhandelaar ter wereld. (Clover, 2016)

Voorraad en ondersteuning

Voorraad en ondersteuning betekenen in andere woorden de logistiek van het leger. Kan de staat haar militaire activiteiten volhouden of heeft het een limiet in tijd en middelen? Hoe ver kan het buiten de eigen grenzen actief zijn en wat kan het bewerkstelligen?

Hierbij ligt de focus op de actuele ontplooiing van het leger in het buitenland. Dit duidt op de capaciteit om troepen in te zetten op vijandelijk terrein. Bovendien is het een optimale maatstaf voor de macht die het land ambieert en tracht te projecteren.

Brazilië is van alle drie het minst actief in het buitenland. Het heeft troepen geleverd in negen lopende missies, opgestart door de Verenigde naties. In totaal stelt het land 1.231 manschappen ter beschikking voor peace-keeping missies: 7 politieke mensen, 27 militaire experts en 1.197 soldaten. Belangrijk om op te merken is dat Brazilië enkel aanwezig is in het buitenland met een VN-mandaat. Dit is niet het geval voor India en China.

China heeft momenteel 10 lopende missies, waarvan 9 uitgaan van de Verenigde Naties. Het stelt in totaal 3.045 manschappen ter beschikking, waarvan 169 politieagenten, 37 militaire experts en 2.839 militairen. Het land is ook actief in de Golf van Aden sinds 2008, in het teken van anti-piraterij. Het stelt zo'n 60 schepen ter beschikking voor deze missies en speelt met het idee om er een militaire basis te plaatsen, in samenwerking met de staat Djibouti. Dit zou hen namelijk de kans geven om rechtstreeks in de Indische oceaan te kunnen navigeren. Dit kunnen ze verantwoorden dankzij hun belofte aan de internationale gemeenschap om de regio te stabiliseren. (Krishan, 2015) Logischerwijs alarmeert dit India, die in vele (maar ook in deze) actie de bedoeling vertaald ziet als de befaamde

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China
Militaire macht

“String of Pearl”, waarbij China India omsingelt via zogezegde ‘commerciële’ havens onder hun beheer. (cfr. infra)

Van de drie landen, is India hetgene dat via de Verenigde Naties haar macht het meest projecteert. Het stelt in totaal 7.798 manschappen ter beschikking, waarvan 1.011 politiemensen, 69 militaire experts en 6.718 soldaten. Ook participeert het land aan acht VN-missies en is het in Afghanistan en evenals China aanwezig in de Golf van Aden. India wil haar capabiliteiten verbeteren en hiervoor doet het land mee aan oefeningen met Frankrijk, Singapore, het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten en anderen. De Verenigde Staten en India zijn op het gebied van logistiek al 12 jaar aan het onderhandelen. Deze gesprekken nemen steeds meer toe naar aanleiding van de Chinese assertiviteit. Een voorbeeld van deze logistiek is de positie van de Verenigde Staten als topwapenimporteur van India en het feit dat ze samen een zeer groot aantal gezamenlijke oefeningen uitvoeren.

Het gaat zelfs zo ver dat de administratie van Modi aangekondigd heeft verder in zee te willen gaan met de Verenigde Staten, in het kader van een *“Logistics Support Agreement”*. Deze overeenkomst zou het mogelijk maken om elkaars basissen bij de lucht-, land- en zeemacht te gebruiken, om te rusten, herstellingen door te voeren en te herbevoorraden. Een tweede afspraak gaat over de beveiligde communicatie bij gezamenlijke oefeningen en nog een derde over uitwisseling van topografische, zee- en luchtkarten. Dat ziet er veelbelovend uit op papier maar de praktijk is er nog niet. Eens het zover is, zouden deze overeenkomsten China wel eens op de tenen kunnen trappen.

Naast bovenstaande mogelijke logistieke afspraken, is er nog een ander agendapunt dat even grote spanningen zou kunnen wekken in de Indische oceaan: de mogelijkheid dat beide landen (India en de Verenigde Staten), gezamenlijke maritieme patrouilles doen uitvaren. Dit zelfs tot in de Zuid-Chinese Zee, waar de Volksrepubliek al op gespannen voet leeft met o.a. Vietnam, de Filipijnen en Taiwan (nota bene Amerikaanse bondgenoten). Al bestaat er niets concreet, toch zijn de plannen momenteel al erkend door officiële bronnen. Het enige dat iets in de weg zou leggen voor India's handtekening, is een verzekering van de Verenigde Staten dat deze afspraken geen verplichting inhouden tot verplichte bijstand, ergo: een militair bondgenootschap. In ieder geval bevestigen bronnen dichtbij de Modi-regering dat India zeker te vinden is om deze afspraken te realiseren. Het is zo dat de Amerikaanse *“Pivot-to-Asia”* steeds meer convergeert met de *“Look east”* policy van Modi. (Sanjeev Miglani, 2016)

Massavernietigingswapens

Onder massavernietigingswapens verstaan we zowel nucleaire, biologische als chemische wapens. Het zijn onconventionele wapens die worden gezien als troef: een dreigmiddel dat niet zonder boe of ba zal worden ingezet. Uit de geschiedenis kan men afleiden dat landen agressiever/assertiever optreden wanneer ze in het bezit zijn van dergelijke specifieke wapens (en het gebruik hiervan mogelijk overwegen). (Wit, 2015) Ook aan de mogelijkheid om deze te lanceren (in verband met technologie) wordt aandacht besteed.

Over Brazilië is maar weinig te vertellen: wanneer het aankomt op nucleaire, biologische of chemische wapens zijn de Brazilianen de braafheid zelve. Zo zijn er geen bewijzen terug te vinden voor de ontwikkeling van chemische en/of biologische wapens. Hun nucleaire onderzoek, evenals hun onderzoek naar ballistische raketten, werd stopgezet in het begin van de jaren 1990. Dit werd

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China

Militaire macht

mede mogelijk gemaakt door de transitie van een militaire dictatuur naar een civiele democratie. Ook het einde van de vijandelijkheden met Argentinië speelde naar alle waarschijnlijkheid een rol. Vandaag hanteert Brazilië een civiel kernprogramma voor het opwekken van energie. Het land bezit alle nodige technologie om wapens te produceren (dual-use) maar ook hier zijn er geen bewijzen die aantonen dat ze uranium tot boven de 20% zouden verrijken. Brazilië bezit momenteel twee kerncentrales en bouwt een derde. Het land maakt deel uit van het "*Non-Proliferatie verdrag*" en heeft met Argentinië een bilateraal akkoord: via onverwachte controles kan geverifieerd worden of afspraken omtrent het gebruik van kernenergie enkel voor vredelievende bedoelingen wordt gehanteerd. Brazilië is ook lid van het "*Verdrag van Tlatelolco*" dat een verbod op nucleaire wapens instelt in heel Latijns-Amerika en van het "*Kernstopverdrag*", dat een verbod instelt op alle kernwapenexplosie, ongeacht de omgeving (zowel voor civiele als voor militaire doelen). (NTI, 2016)

In China doemt het beeld op van een land dat in staat is om zowel nucleaire als biologische en chemische wapens te ontwikkelen. Toch staat China vandaag enkel geregistreerd als kernmacht en niet als biologische en/of chemische macht. Het land heeft internationale afspraken getekend omtrent de biologische wapens, zoals het "*Protocol van Genève*" en het "*Verdrag Biologische Wapens*". Over dat laatste heeft China een publieke verklaring afgelegd, waarin het bevestigt dat het zich aan de afspraken houdt. Hoewel het geen lid is van de "*Australian Group*", zorgt het land toch voor een verbetering van de exportcontroles die steeds meer in de lijn liggen met die van de AG. (NIT, 2015)

India is op dit gebied een gevaarlijke speler: het heeft de mogelijkheden om offensieve daden te stellen met biologische wapens, mede dankzij hun lancerings- en verspreidingstechnologie. Evenals China staat India's handtekening onder het "*Verdrag Biologische Wapens*" en zijn de ontwikkelingen in de biotechnologie enkel vreedzaam van aard. Wel zijn bepaalde faciliteiten gericht op het bestrijden van een mogelijke biologische aanval maar kunnen ook gebruikt worden voor de creatie ervan (dual-use). Net als China maakt India geen deel uit van de "*Australia Group*" maar hanteert het wel richtlijnen in verband met de exportcontrole, die "sterk overeenkomen" met de lijst van verboden producten uitgevaardigd door de associatie. Vandaag neemt de biotechnologie van India een stevige vlucht omdat het haar activiteiten in de civiele farmaceutische sector doet toenemen. Dit vraagt veel aandacht en moeite om alles volgens de regels te laten verlopen. Samen met de Verenigde Staten werd op 3 juni 2015 een nieuw richtkader ondertekend voor een periode van tien jaar. Dit kader houdt verband met de ontwikkeling van o.a. beschermende klederdracht, die effectief zou zijn in het geval van biologische en chemische aanvallen. (NIT, 2015)

China maakt deel uit van het "*Verdrag Chemische wapens*" en haalde in die context drie chemische wapenproductiefabrieken uit dienst (die mogelijk o.a. mosterd gas produceerden). In 2012 verklaarde het land meer dan 200 productie-eenheden open voor controle en in 2013 had het al meer dan 300 inspecties toegestaan door de OVCW ("*Organisatie voor het Verbod op Chemische Wapens*"). Ook zit China nog steeds met een gigantisch aantal (700.000) chemische munitie uit de Tweede Wereldoorlog die eigendom zijn van de Japanse agressor. Intussen hebben beide landen reeds verschillende deadlines gesteld maar zijn ze er nog steeds niet in geslaagd om de munitie te vernietigen. (NIT, 2015)

India's chemische sector heeft een groot aandeel van de Indiase economie in handen. Hoewel het onwaarschijnlijk is dat India deze sector zou inzetten om chemische wapens te produceren, valt het

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China

Militaire macht

gevaar voor diefstal door terroristen en/of criminele organisaties niet te ontkennen. Er bestaat een inefficiëntie in het volgen van de verkoop en de beveiliging van deze stoffen, waardoor de bovenstaande gevaren steeds plausibeler worden. De toename van de chemische industrie in India is ongetwijfeld medeverantwoordelijk voor de ondernomen hervormingen door de regering en hun toenadering tot internationale collaboratie. Zo zijn industriële licentieplichtingen voor chemische subsectoren niet meer verplicht: de administratieve rompslomp wordt op deze manier verminderd en investeerders worden aangetrokken. De goedkope productie in China en de economische spanningen tussen beiden staan ook aan de wieg van de Indiase administratieve versoepeling, die opnieuw de kans op diefstal vergroten. Hoewel India wel geneigd is om toe te treden tot de *“Australia Group”*, wil het dit enkel doen als er vooruitzichten aangereikt worden voor diens toetreding in de *“Nuclear Supplier Group”* en het *“Missile Technology Control Regime”*. Barack Obama benadrukte zijn steun voor deze drie mogelijkheden in 2010. In 2009 had India immers haar totale stock aan chemische wapens vernietigd, wat voor de nodige aanmoediging zou kunnen gezorgd hebben. India is sindsdien een grote voorstander van non-proliferatie van chemische wapens en doneerde in 2013 een miljoen dollar aan de OVCW om de Syrische chemische wapens en productie-entiteiten te vernietigen. (NIT, 2015)

Zoals aangehaald, staat China sinds haar eerste gecontroleerde kernexplosie in 1964, bij de internationale gemeenschap geseind als een kernmacht, maar hanteert het sindsdien ook de nucleaire doctrine van *“no-first-use”* (het bezit van kernwapens puur als afschrikmiddel maar de mogelijkheid en bereidheid om ermee terug te slaan). Toch valt hun stock niet te onderschatten: hoewel die staatsgeheim is, gaat men ervan uit dat de stock uit 200 tot 300 nucleaire kernkoppen bestaat. In 2015 werd het aantal geraamd op 260, waarvan 190 operationele. De Chinezen evolueren hun nucleair arsenaal met eigen en buitenlandse technologie, wat ervoor zorgt dat ze verschillende types kernwapens bezitten, in verschillende vormen en maten. In 2015 lichtte het Amerikaanse leger de militaire ontwikkelingen van het Chinese leger door en maakte het een lijst op van de kernmogelijkheden van het land: 50 tot 60 intercontinentale raketten. Vandaag blijkt de zeemacht in het bezit te zijn van vier *Jin-klasse* duikboten waarmee ballistische raketten afgevuurd kunnen worden. Het leger is bezit ook 700 tot 750 korte afstands raketten, waarvan de meeste gericht zouden zijn naar Taiwan. In verband met de lanceercapaciteiten, heeft het Chinese leger zo'n 200 tot 500 *DH10s* waarmee (men aanneemt dat) ze nucleaire kernkoppen kunnen dragen.: De *Dongfeng-41* illustreert recentelijke ontwikkelingen in een mobiele afvuurder van intercontinentale raketten. (NIT, 2015)

18 mei 1974, Tharwoestijn, Smiling Buddha. Een gecontroleerde kernexplosie maakt India tot de zesde kernmacht in de wereld. Het land blijft buiten het *“Non-proliferatie verdrag”* van kernwapens en is hierin radicaal: de kernwapens worden niet ontmanteld zolang de andere grootmachten dit niet gedaan hebben. Vandaag bezit India, volgens het 2015 Jaarboek van SIPRI, tussen de 90 en de 110 kernkoppen. Het land produceert zelf zijn plutonium voor militaire doeleinden en er wordt gebouwd aan zes reactoren die de capaciteit van het land zullen doen toenemen. In 2008 verkreeg India een handelstoestemming in nucleaire goederen van de *“Nuclear Supplier Group”*: hiervoor liet India een aantal van haar civiele kernfaciliteiten inspecteren door de internationale gemeenschappen (militaire installaties bleven wel verboden terrein). Dankzij de toestemming om handel te drijven ging India afspraken aan met Rusland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk, Zuid-Korea, Canada en anderen. Zo tekende het met Canada een vijfjarige afspraak voor de levering van uranium voor de Canadese civiele kernreactoren. India hanteert dezelfde doctrine als China en zal dus nooit als eerste zelf een

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China
Militaire macht

kernwapen gebruiken. Wel is het zo dat het met kernwapens kan/zal repliceren in het geval van een chemische of biologische aanval. De afvuurmechanismes van India zijn momenteel beperkt tot vliegtuigen: met o.a. de *Mirage 2000* en de *Jaguar*. Het land kan ook ballistische raketten afvuren via onderzeeboten en wil hierin verder uitbreiden om haar tekort in land- en luchtcapaciteiten te compenseren. (NIT, 2016)

2.3 - Institutionele macht

Institutionele macht wordt wel eens “structurele macht” genoemd. De focus in dit deel ligt op een aantal instellingen en de positie en bedoelingen van India, Brazilië en China. Deze worden aan het licht gebracht via een analyse van actuele gebeurtenissen. Wie heeft het grootste aandeel in de NDB (New Development Bank) en dus een zwaardere stem in de besluitvorming? Hoe zwaar wegen de landen binnen de G20 in de besluitvorming? Andere organisaties zoals de Wereldbank (in vergelijking met de NDB) en de WTO krijgen ook een korte toelichting.

De Verenigde Naties (UN) en de G20

India, Brazilië en China waren er reeds vanaf het begin: de landen staan genoteerd als lid van de VN sinds 30 oktober 1945. (UN, 2016) Alle drie staan ze aan de wieg van deze institutionele entiteit die instaat voor vrede en veiligheid in de wereld. De VN komt heden ten dage steeds regelmatig aan bod maar net in verband met haar inactiviteit en onkunde om de internationale problemen aan te pakken (iets dat nochtans tot haar hoofdtaken wordt gerekend). Eén van de laatste bewijzen van onkunde, is de huidige crisis in Syrië. En dan heeft men het nog niet eens over de migratiecrisis die voortvloeit uit de structurele problematiek die Da'esh en andere organisaties veroorzaken. Iedereen is het erover eens dat er iets gedaan moet worden aan deze terroristische organisatie, die haar “thuis” gevonden heeft in delen van Syrië en Irak. Maar een oplossing is er nog steeds niet gekomen. Dit omdat de VN eerst een vorm van transitie wil doorvoeren, waarin president Bashar Al-Assad op een democratische wijze zou worden “vervangen”. (Nations, 2015)

Bovenstaand voorbeeld is geen alleenstaand geval. Er circuleren heel wat negatieve meningen over de VN. Eén van de meest gedeelde meningen over de tekortkoming aan democratische waarden, is het gebrek aan representativiteit in de organisatie. De huidige rolverdeling is één die de oude machtcentra in de kaarten spelen. Zo hebben alle vaste leden van de Veiligheidsraad nog steeds een veto om alle niet-procedurele resoluties te blokkeren. Van deze mogelijkheid maken de Verenigde Staten, China en Rusland het meest gebruik. Dit blokkeert heel wat ondernemingen en geeft een negatief beeld van de VN naar buitenstaanders toe, zoals de modale burger. (Nations, Veto List, 2016) Ook landen die cijfermatig als een evenknie aanzien kunnen (en zouden moeten) worden, hekelen deze problematiek. Men heeft het hierbij onder andere over Brazilië en India.

De vraag van India en Brazilië naar een vaste zetel in de VN Veiligheidsraad, werd door Rusland als logisch aanzien. De Russische minister voor buitenlandse zaken Sergey Lavrov benadrukte dat evenals India en Brazilië, ook Afrika een permanente zetelvertegenwoordiging zou moeten krijgen. Hij noemde geen staat. (The BRICS Post, 2015) Toch wordt er vandaag nog steeds met veel hoop naar de VN gekeken en worden de landen die een veto hebben doorgaans geassocieerd met de adjectieven ‘machtig’ en ‘invloedrijk’. Maar is dit wel zo? We gaan niet beweren dat de macht van een veto te verwaarlozen is maar er moet ook belang gehecht worden aan de administratie van deze organisatie, zoals de mensen die tewerkgesteld worden op de verschillende secretariaten. Van de 43.000 werknemers, worden de belangrijkste beslissingen genomen door zo'n 80 werknemers. (Blanding, 2014) Paul Novosad en Eric Werkers schreven in 2014 een rapport over welke nationaliteiten deze senior posities bekleden. Bleek dat de belangrijkste leveranciers kleine, rijke democratieën zijn zoals de Noorse landen. Ook de Verenigde Staten blijft een grote leverancier, al is dit een dalende trend sinds 1980. Dit terwijl grote demografische landen zoals China, India en Indonesië ondervertegenwoordigd blijven als men rekening houdt met de demografie van de landen. Dit is te wijten aan het feit dat de karakteristieken voor het ambiëren van deze posities,

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China
Institutionele macht

competenties en integriteit inhouden. India, Brazilië en China hebben hiermee net wat meer moeite dan anderen. India en Brazilië scoren op de “*Transparency International*” corruptie-index respectievelijk een gedeelde 76ste plaats, China staat op plaats 83 (cf. infra). (International, 2016)

Als men gaat kijken naar pure vertegenwoordiging in de VN, stelt men vast dat India zowel China als Brazilië voorafgaat. India staat op plaats 3 met een levering van 0,0447% van het tewerkgestelde personeel terwijl Brazilië verderop hinkt op plaats 24 met 0,0131% en China de totale lijst bijna afsluit op positie 34 met “maar” 0,0086%. (Novosad & Werker, 2014) Dit gezegd zijnde, is het niet omdat een nationaliteit terug te vinden is bij de top van het secretariaat, deze ook de hele organisatie runt. Het is wel zo dat landen hun eigen mensen een belangrijke positie toewensen zodat men, wanneer het kan, de wind in een bepaalde richting kan doen blazen.

De IFI's (International Financial Institutions)

Met de internationale financiële instituties worden de Bretton Woods instellingen bedoeld: het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank. Deze liggen mee aan de basis van wat vandaag de “dollarhegemonie” wordt genoemd, veelal aanzien als de voorhoede van het neoliberalisme. In bepaalde kringen worden ze zelfs metaforisch afgebeeld als kaperschepen die interveniëren in momenten van zwakte.

Omtrent bovenstaande financiële instellingen, kan men India en Brazilië aanduiden als grootste kredietafnemers. Dit vertaalt zich in een torenhoge staatsschuld (respectievelijk 427 en 482 miljard dollar in 2013). Dit is een belangrijk aspect omdat hun totale reserves kleiner zijn dan hun schulden. (cfr. supra) De dollarhegemonie was één van de aanleidingen voor de BRICS landen om meermaals te overleggen en een alternatief te vinden dat deze heerschappij zou kunnen breken. Dit alternatief kreeg vorm op 15 juli 2015 met de “*New development Bank*”.

Spijtig genoeg slopen een paar problemen in de uitwerking van het concept. Zo wordt de NDB beheerd met een dollars cashflow. Daarbovenop zitten Brazilië en India (en Zuid-Afrika trouwens ook) momenteel zo diep in de schulden bij het IMF en de Wereldbank, dat ze bepaalde beloftes hebben moeten maken bij het ontvangen van het kapitaal. Eén van deze beloftes is geen grote financiële hervormingen doorvoeren zonder groen licht van deze financiële instellingen. Ze hebben dus bij wijze van spreken een leiband rond de nek. Het is daarom dat ze niet participeren in de “*Multi-currency Arrangement*”, waarin handel en investeringen gedaan kunnen worden zonder de waarde eerst om te rekenen naar dollar. Dit zou er (onder andere) voor zorgen dat de wereldhandel ‘gededollariseerd’ zou worden en een barst in de dollar-hegemonie zou veroorzaken.

Om dit allemaal waar te maken werd ook de “*Contingency Reserve Arrangement*” opgezet. Deze overeenkomst zal dezelfde rol vervullen als het Internationaal Monetair Fonds en zal staten die een tekort hebben op hun balans, met korte termijnleningen in evenwicht brengen. Voor deze rol hebben de BRICS in totaal 100 miljard dollar aan kapitaal moeten ophoesten: Brazilië, India en Rusland staken elk 18 miljard dollar in de pot, Zuid-Afrika 5 en China domineert met 41 miljard dollar. Deze

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China Institutionele macht

kapitaalbijdrage reflecteert ook de stemverdeling. Als men dit in procent vertaalt, blijkt dat China de zwaartste stem heeft met 39,95%, Zuid-Afrika heeft een stem die 5,75% waard is. Brazilië, India en Rusland hebben elk 18,10%.

Als het profiel van India in de BRICS van naderbij bekeken wordt, zijn er toch een paar merkwaardigheden die naar boven komen. Zo is de handel tussen het subcontinent en de Verenigde Staten zeer divers en neemt de Verenigde Staten het grootste aandeel van de

wapenleveringen voor haar rekening. Deze aankopen worden logischerwijs in harde munt uitbetaald: de dollar. In Brazilië ziet men dat het zogezegde Amerikaanse neoliberalisme het voor het zeggen heeft. In 2003 werd een voormalige Wall-Street bankier aan het hoofd van de centrale bank benoemd.

Daarbovenop kon India bovenstaande som van 18 miljard dollar maar op twee verschillende manieren voorschieten: of het land moest uit haar reserves putten of het moest aankloppen bij de bestaande internationale instituties. Dit geldt trouwens ook voor Brazilië en Zuid-Afrika. Ongeacht hun werkwijze, kan men ervan uitgaan dat ten minste 41,95% van het kapitaal in de *NDB* geleend geld is. Dit resulteert in het behoud van de dollarhegemonie, precies dat wat de *NDB* van plan was te doorbreken. (Chossudovsky, 2015)

Zonet werden het IMF en de Wereldbank nog letterlijk als de neoliberale kapers in beeld gebracht. Toch is het van belang om goede scores te halen bij de evaluaties van deze instellingen. De Wereldbank zette India zo in de bloemetjes in oktober 2015. Dit had het land te danken aan de hervormingen die doorgevoerd werden door de regering van Narendra Modi om het zaken voeren te vergemakkelijken. In de *“Doing Bussiness 2015”* rangschikking van de Werelbank werden 189 landen doorgelicht, inclusief hun economie. India werd toen op plaats 142 neergezet en was, zoals voorgaande jaren, gedaald. Dit jaar wordt India op plaats 130 gezet en worden twee hervormingen aangestipt: de hervorming van de *“Companies Act”* waarbij het verplichte minimumkapitaal van de

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China Institutionele macht

stichtende partij werd verlaagd en het oprichtingsproces van een onderneming met vijf dagen werd verminderd. In Mumbai en Delhi werd het gemakkelijker gemaakt om een elektriciteitsaansluiting te verkrijgen door overbodig papierwerk te verminderen. De Wereldbank ziet de score van India nog verder stijgen door reeds aangevatte hervormingen, die nog niet in werking getreden waren bij het opmaken van de huidige rangschikking. Voorbeelden zijn het vlottere verkrijgen van een bouwvergunning, een update van het e-tax systeem en van de e-administratie in het algemeen. Dit zal, vanuit het perspectief van de Wereldbank, investeerders en entrepreneurs aanmoedigen om meer activiteiten in India op te zetten, wat automatisch zal leiden tot meer economische groei (o.a. dankzij de creatie van jobs en een toename van de koopkracht). (Worldbank, 2015)

Maar niet alleen een positieve quotatie is van belang. Evenals in de Verenigde Naties bestaat de werking van de Wereldbank uit intelligente mensen. Het gaat niet altijd om financiële postjes. De Indiër Saroj Kumar Jha heeft sinds februari 2016 de post van *“Wereldbank Regionale directeur voor Centraal-Azië”* verlaten om de leiding te nemen van de groep in de Wereldbank die zich bezighoudt met *“Kwestsbaarheid, conflict en geweld”*. De man heeft al heel wat ervaring in de werking van de Wereldbank op zijn palmares. Dit duidt op de kunde van India om kwaliteitsvol menselijk kapitaal te leveren aan de institutie. (De man is een alumni van een IIT (cfr. infra)) (The Times of India, 2016)

Niet alleen in de Wereldbank krijgt India beetje bij beetje meer invloed. Evenals in de NDB geldt een stemverdeling in het IMF. Al jaar en dag blijft dit een hekelpunt van o.a. de BRICS landen, die in de stemverdeling een reflectie zien van de jaren 1944. Hervormingen zijn duidelijk aan de orde en de BRICS schijnen hier en daar wel hun slag thuis te halen. Zo zullen voortaan opkomende en ontwikkelende economieën meer invloed krijgen in de komende hervormingen die in beweging gezet werden. In een totaal van 6% stemverschuivingen vanuit de Verenigde Staten en de Europese Unie, zal de stem van India verhogen met 0,3% (van 2,3% naar 2,6%), China verschuift met 2,2% (van 3,8% naar 6%). Ook Brazilië en Rusland mochten een toename aan stemzwaarte in ontvangst nemen. Deze hervormingen zijn onder andere te danken aan de onuitputtelijke aandrang van de voormalige Indiase premier Manmohan Singh en de huidige premier Narendra Modi (George, 2016) en toont de interesse van de Westerse wereld in India (en Azië in het algemeen).

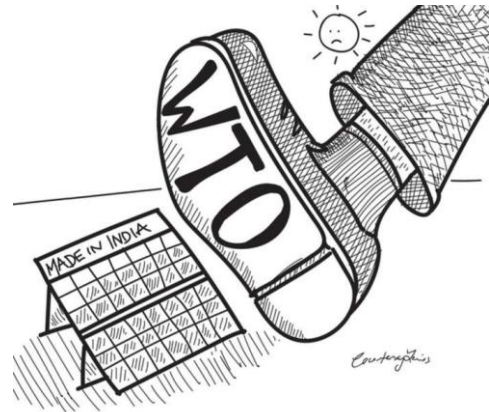

De Wereldhandelorganisatie (WTO)

De WTO is een forum met regels en normen die zeer handig zijn om handelsakkoorden af te sluiten tussen staten of handelsgeschillen bij te leggen. In het geval van een geschil, doet men beroep op een panel van experts die samen een oordeel vellen over welke staat gelijk heeft en wat de te ondernemen acties zijn.

India en de Verenigde Staten hebben sinds 2013 een geschil binnen de WTO over de aankoop van zonnepanelen voor India. Amerikaanse bedrijven planden de levering van de nodige panelen maar stootten op een handelsbarrière. Op zich niets dramatisch, weze het niet dat deze barrière in strijd was met de regels van de WTO, zo oordeelde de Verenigde Staten. De klacht werd neergelegd bij de WTO, die deze onderzocht. Daaruit bleek dat de Indiase voorwaarden ook een locatievoorwaarde inhielden: een deel van de zonnepaneelcellen die nodig waren, moesten in India zelf geproduceerd worden. Deze vorm van

locatieverplichting werd gezien als een onwettige barrière: de Verenigde Staten haalde haar slag thuis. (Hughes, 2016) Sommigen zien dit als een Amerikaanse kaakslag in het gezicht van Narendra Modi en zijn *“Make in India”* project. Het is misschien mede daarom, dat toen de Verenigde Staten de kostprijs voor een H1-B visa (een werkvisa voor geschoolde arbeiders) verhoogde (tot \$4.000), India moord en brand ging schreeuwen bij de WTO. Op 4 maart 2016 legde het land een klacht neer tegen de Verenigde Staten met als reden dat Indische bedrijven in de Verenigde Staten te veel zouden moeten neerleggen om Indiërs in de VS te laten komen werken. (WTO, 2016) Dit argument werd al snel gecounterd door de Amerikaanse bedrijven, die de Indiase bedrijven er van beschuldigden Indiërs te laten overkomen en een minderwaardig loon uit te betalen, waardoor ze een concurrentievoordeel zouden creëren. (Sharwood, 2016)

Maar niet alleen in de high-tech industrie moet een staat als India op haar strepen staan. Ook hekelt het land de protectionistische subsidies die in rijke landen worden gegeven aan landbouw. India pleit voor een convergentie van de bestaande regels rond handel in de agriculturele sector. Het wil wél een *“Special Safeguard Mechanism”* voor ontwikkelingslanden. Dit mechanisme zou het land in kwestie de mogelijkheid geven om de importtaksen op bepaalde goederen drastisch te laten stijgen om de eigen productie te beschermen tegen een mogelijke prijsdaling, en zo de lokale producent te beschermen. (Arun, 2015) India heeft echter in het zand moeten bijten tijdens de top in Nairobi van 2015. Het ging zelfs zo ver dat India extra toegevingen heeft moeten doen in verband met de liberalisering van haar suikersector tegen 2023 (die ze trouwens nog maar net heeft hervormd met extra exportsubsidies, om overproductie te exporteren en de prijs leefbaar te houden voor lokale producenten (Dash, 2016)). *DowntoEarth*, een sociale burgerbeweging, liet de heer Afsar Jafri (van *“Focus on the Global South”*) aan het woord, die de top beschreef als een *“ramp”*. (Pandey, 2015)

Niet alleen India kreeg het aan de stok met de Verenigde Staten binnen de WTO. Ook China werd onlangs beschuldigd van oneerlijke handelspraktijken. De klacht, neergelegd door de Verenigde Staten op 9 december 2015, wijst met een beschuldigende vinger naar China, die bepaalde vliegtuigen van eigen productie aan een andere BTW-norm zou binden dan geïmporteerde exemplaren. Tot nog toe werd er geen belissing genomen. (WTO, 2015) Brazilië verschilt niet van de

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China

Institutionele macht

Aziatische BRICS. Op 2 juli 2015 deed Japan moeilijk over Brazilië's taxatie op de automobiel- en technologiesector van het land. (WTO, 2015) Ook als klager doet Brazilië zijn best. Op 5 april 2015 legde het Zuid-Amerikaanse land gelijktijdig twee klachten neer bij de WTO. Eén tegen Indonesië en één tegen Thailand. De eerste omdat Indonesië bepaalde maatregelen zou ondernomen hebben om Braziliaans vlees buiten te houden en de tweede tegen Thailand omdat het zijn suikersector zou subsidiëren op een manier die in strijd is met de WTO-regelgeving omtrent subsidies. In beide gevallen werden nog geen belissingen genomen. (WTO, 2015)

Naast beschuldigingen en veel geklaag, worden uiteraard ook afpraken gemaakt om de handel te vergemakkelijken en zonodig bepaalde ontwikkelingslanden te beschermen tegen de negatieve neveneffecten van de geglobaliseerde handel. Dat was ook de reden voor de ondertekening van het GATT in 1948. In 2003 werd een uitloper van de Doharonde uit 2001 getekend dat de naam *Bali Package* kreeg. Officieel noemt dit verdrag "*Agreement on Trade Facilitation*". Centraal hierin staat onder andere de bescherming van de agricultuursector van ontwikkelingslanden. Intussen hebben ook India, Brazilië en China dit verdrag geratificeerd. (WTO, 2014)

2.4 - Politieke macht

Onder politieke macht wordt de befaamde “soft power” van J. Nye bedoeld. Het meten van soft power is meten hoe landen in het buitenland gepercipieerd worden en hoe deze perceptie kan veranderen. Bronnen hanteren hiervoor verschillende methodologieën. Er wordt ook aandacht geschonken aan wat deze macht vormt volgens Nye zelf: de cultuur, de politieke waarden en het buitenlands beleid van het land.

Als men toch enige vorm van rangschikking wil hanteren om te weten welk land het meeste soft power bezit, kan men terugvallen op twee agentschappen die dit berekenen: “Soft Power 30” en “Monocle”. “Monocle” zet China op plaats 19 en Brazilië op 22. Het benoemt India niet eens in de top 30. De institutie “Soft Power 30” maakte ook een rangschikking van 30 staten waarin Brazilië op plaats 23 en China op plaats 30 staat. Weer geen spoor van India in de top 30.

Het is ook niet toevallig dat Brazilië momenteel hoog staat; het land heeft vorig jaar de wereldcup voetbal gehost en host over een paar maanden de Olympische spelen. Dit zorgt voor een grote mediacoverage en tal van infrastructuurwerken. (cfr. infra) De combinatie van de Braziliaanse cultuur met voetbal, samba en carnaval, geven Brazilië wat cultuur betreft zeer goede punten en maakt het land bekend tot in de verre uithoeken van de wereld.

Ook China heeft haar cultuur goed verankerd in de wereld: een civilisatie van meer dan tweeduizend jaar die een rijke geschiedenis kan tentoonstellen via de architecturale parels die ervan overblijven. Dit leidt natuurlijk tot een massa toeristen die China van binnenuit wil leren kennen. Het land had tegen het einde van 2015 iets meer dan 133 miljoen toeristen ontvangen. Dit getal blijft stijgen: er was een stijging van 4,1% in vergelijking met 2014. (Travel China Guide, 2016) Omdat de relatie tussen het Westen en China wat gespannen staat, is het niet verwonderlijk dat bij een onderzoek van de *PEW Research Center* uit 2015, gebleken is dat staten die geen al te goede relatie hebben met het Westen (zoals Pakistan, Bangladesh, Tunesië, Rusland, Venezuela, Nicaragua en nog vele anderen), China best wel genegen zijn. (PEW Research Center, 2014)

India is met haar filmindustrie (Bollywood en Kollywood) goed voor zo’n 1.500 à 2.000 filmtitels per jaar. Heel wat van deze films worden in het Hindi of in het Tamils gemaakt. De reden hiervoor is – zo wordt beweerd op scholen – om deze talen in heel India te promoten als bindingselementen (India heeft zo’n 24 officiële talen). Het land exporteert deze films ook naar het buitenland (doch in mindere mate dan Hollywood), wat zich vertaalt in een beter aanzien van India in het buitenland. India maakt zich ook heel populair met de export van Yoga. Narendra Modi maakt hiervan gretig gebruik om zijn land in de kijker te zetten en bezorgt India een groot aantal toeristen. (Srivastava, 2014) Het moet gezegd moet worden dat de wereld naar India kijkt door een rooskleurige bril: *PEW Research Center* deed hiernaar onderzoek in 2015. 54% zag India in een positief daglicht, 9% zag het land in een zeer positief daglicht en 25% keek naar India in negatieve zin. (PEW Research Center, 2015) Hierin speelt de premier Narendra Modi een zeer grote rol: via een Facebookpagina met 33 miljoen “likes”, een Twitter-profiel met 19 miljoen “volgers” en 2,4 miljoen “volgers” op Instagram, beschikt hij over een gigantisch net van connecties op de sociale media. Hij reikt tot ver in het buitenland en zorgt ervoor dat zijn naam en daden (alsook het land zelf) ter ore komen van de Indiase diaspora, die wereldwijd verspreid is. Daarenboven is Modi werkelijk de koning van de selfie.

Vormen van macht toegepast op India, Brazilië en China
Politieke macht

Wat politieke waarden betreft is India een koploper. Het is de grootste liberale democratie ter wereld en zet met de organisatie van verkiezingen, telkens de grootste democratische gebeurtenis ter wereld in werking. China lijkt echter tegen de schenen te schoppen van heel wat mensen. Het gebrek aan democratie onder leiding van de *Communistische Partij* en de sterke aanwezigheid van censuur, onder meer onder de vorm van “*The Great Firewall of China*”, lijkt het land naar beneden te trekken als het op soft power neerkomt. Hoe kan een land, dat zo’n grip heeft op zijn bevolking, ooit van mensenrechten spreken? Brazilië (maar evenwel India als China) heeft op het niveau van integriteit nog heel veel te leren: de actuele kranten staan vol van de wijdverspreide Braziliaanse corruptie en ook de FDI heeft een negatieve invloed (wat een optimale economische ontplooiing tegenhoudt). (cfr. infra) (The Soft Power 30, 2016)

Het buitenlands beleid komt nog uitgebreid aan bod in “4.3 Buitenlands beleid”.(cfr. Infra)

3 - Aandachtspunten India

Uit onderzoek is gebleken dat India een aantal cruciale werkpunten op de agenda moet plaatsen. Voor dit gedeelte van het onderzoek worden een aantal van deze werkpunten samengevoegd en uitgebreid besproken. Braziliaanse en Chinese actualiteit worden ter vergelijking aangehaald.

3.1 - Demografie en gelijkheid

Aandacht voor demografie biedt de mogelijkheid om vooruitzichten te bespreken: is er een demografische groei, is de bevolking jong of oud, wat is de opleidingsgraad, e.a. Deze kennis geeft een idee van hoe het gewone leven van de gemiddelde inwoner verloopt. De vragen die hiermee gesteld worden zijn: wordt een mogelijke demografische groei een last of een baat en wat doen de landen hiermee? Evenals investeringen niet overal en tegelijk plaats vinden, bestaat er een kloof tussen de meest en minst begunstigde. Dit komt onder meer omdat sommige delen van het land reeds een technologische voorsprong hebben waar andere delen niet van kunnen genieten. Dit krijgt vorm in de GINI-coëfficiënt, die ons een beeld verschaft van de ongelijkheid in het land. Een fenomeen dat gecreëerd of in stand gehouden kan worden door corruptie. Wat op zijn beurt de politieke macht van het land in kwestie zal doen tanen en de FDI in de weg zal zitten. De militaire macht kan hieronder lijden (voorbeeld van een nefast gevolg: het kopen van minderwaardig materiaal voor het leger). Ook mogelijke aanpakken om corruptie te bestrijden, vormen een belangrijk aspect. Deze drie zaken zijn onherroepelijke verbonden met elkaar.

Zowel China als India hebben een bevolking die ongeveer vier keer groter is dan die van Brazilië. In 2014 bedroegen deze respectievelijk 1,364 miljard, 1,295 miljard en 206 miljoen inwoners. India geeft als enige van de drie een prognose van groei boven de 1% (zijnde 1,2%), Brazilië stelt het met een groei van 0,9% en China met 0,5%. India heeft een geboortecijfer (geboorte minus sterfte) van 20 kinderen per 1000 inwoners, maar dat is wel een drastische daling in vergelijking met 1990 en 2010: toen achtereenvolgens 31 en 21. Brazilië neemt dit jaar ook nog steeds de tweede plaats in met een bevolkingsaangroei van 14 per 1.000 inwoners. China sluit de lijst af met 12 (maar is de enige van de drie die in zeer lichte, stijgende lijn gaat).

Wanneer de demografie aandachtig bekeken wordt, in het bijzonder de leeftijd (plus en min 15 jaar, waarbij 15 jaar gezien wordt als het moment waarop men voor zichzelf kan zorgen), ziet men een gevaarlijke evolutie opdoemen in China. Het percentage van -15 jarigen zat op 23,4% in 2014 (al is er hoop door de lichte stijging van het geboortecijfer). In Brazilië zit het percentage van -15 jarigen op 34,1%, maar de werkelijk fantastische 44,7% (van de bevolking die jonger is dan 15 jaar), is terug te vinden in India. Dit is goed nieuws omdat het precies deze generatie is die de gooi van India naar de status van grootmacht zal moeten waarmaken. Toch mag niet vergeten worden dat deze generatie ook gevormd moet worden om te kunnen meedraaien op wereldniveau: het moet tewerkgesteld kunnen worden in de dienstenindustrie of de high-tech assemblage, in het onderzoek en de ontwikkeling en de andere sectoren waar het westen tot op vandaag een monopolie over heeft. Hier knelt het schoentje voor India. Terwijl China en Brazilië een alfabetiseringsgraad hebben van 95,1% en 91,5%, heeft India slechts zeven op de tien 15-jarigen (en ouder) lees- en schrijfcapaciteiten bezorgd. Een gebrek aan lagere en secundaire scholing is hiervoor verantwoordelijk. Niet zozeer een gebrek aan scholen maar vooral het tekort aan personeel speelt een sleutelrol. Bij het analyseren van de alfabetiseringscijfers, valt op dat er in het Indiase lager onderwijs een leerkrachtenratio (aantal leerlingen per leerkracht) bestaat van 32 (foto), terwijl dit in China en Brazilië 16 en 21 is. Niet enkel

Aandachtspunten India Demografie en gelijkheid

het lager onderwijs is onderbemand, hetzelfde scenario speelt zich af in het secundaire en het hogere onderwijs, waar India een ratio van 30 en 21 heeft (terwijl China 15 en 19 en Brazilië 17 en 15 als ratio kunnen voorleggen).

Het onderwijs is niet alleen op lange termijn van belang. Omdat dit negatief fenomeen al decennia lang plaatsvindt, heeft dit (samen met andere factoren) een divergentie verwekt in de verdeling van economische middelen. Een eenvoudig cijfer maakt de vergelijkingen tussen verschillende landen duidelijk: hoe hoger de *GINI-coëfficiënt* van een land, hoe groter de ongelijkheid. India presteert, een tikkeltje onverwacht, van de drie landen het beste, met een coëfficiënt van 33,9 (in 2009), gevolgd door China met een coëfficiënt van 42,1 (in 2010). Brazilië sluit de lijst af met 52 (in 2013). Hoe meer gelijkheid onder de bevolking, hoe minder druk er zal zijn op de regering. Als de druk op de ketel te hoog wordt kan dit leiden tot een regimewissel. Het nieuwe regime zal er misschien een andere geopolitieke agenda op nahouden (bijvoorbeeld meer gericht op het nationalisme). Dit kan leiden tot onnodige spanningen op geopolitiek vlak die er niet zou gekomen zijn wanneer iedereen een eerlijke en gelijke kans op onderwijs had gekregen. (Wereldbank, 2016)

Een ander gegeven dat ongelijkheid en druk op een overheid kan veroorzaken, is een plaag die elk van de drie landen teistert: corruptie.

Transparency International brengt intussen jaarlijks een index uit waarin landen een score krijgen aan de hand van de hoeveelheid gepercipieerde corruptie en de manier waarop de regering corruptie aanpakt. Hoe lager de score op 100, hoe minder corruptie er mogelijk is. Corruptie is echter niet altijd zichtbaar. In Brazilië bijvoorbeeld, staan de kranten vol van de corruptieschandalen met het staatsbedrijf Petrobras. Toch scoort Brazilië beter (38 op 100) dan China (37 op 100). India behaalt dezelfde score als Brazilië maar zit lager in de rangschikking. Wie aandachtig naar de index kijkt, merkt op dat India als enige van de drie een verbetering aan de dag heeft gelegd. Zo verbeterde het zijn score met 2 punten ten opzichte van 2012. Dit terwijl Brazilië 5 punten verloor en China dezelfde trend vertoonde (min 2 punten). (Transparency International, 2015)

Aandachtspunten India Demografie en gelijkheid

Afgaand op de informatiestroom uit China, kan men in de komende jaren een verbetering van de score verwachten. President Xi Jinping heeft van de corruptieaanpak zowat zijn stokpaardje gemaakt. Zo liet hij een voormalige commandant van het leger uit de partij zetten en in werd deze in verdenking gesteld van corruptie. Ook werd de minister van binnenlandse zaken Zhan Yongkong schuldig bevonden aan het aanvaarden van steekpenningen en kreeg hij een levenslange celstraf. De Chinese overheid lijkt dus wel degelijk achter de “Oude tijgers” aan te gaan. (Buckley, 2015)

Niet alleen China maakt werk van een efficiënte corruptiebestrijding. Evenals zijn ambtgenoot is Narendra Modi in India aan de grote schoonmaak bezig. Zijn regering wil onder andere zwaardere straffen voor corruptie invoeren en de gemiddelde lengte van de processen drastisch verkorten. Vandaag duurt een corruptieproces gemiddeld acht jaar. Men wil dat herleiden tot twee jaar. Niet alleen in de publieke sector rollen er koppen, ook de private sector voelt de hete adem van de anti-corruptie aanpak. Zo werden er op korte tijd tal van werknemers (onder andere van energiemagnaat Reliance) in verdenking gesteld en opgesloten voor het verkopen of kopen van gestolen ministeriële papieren. (Pearson, 2015)

De huidige situatie in Brazilië valt niet goed te praten. Voormalig president Lula da Silva wordt vervolgd, bijna de helft van de parlementsleden is in verdenking gesteld voor één of andere criminele daad en het grootste staatsbedrijf, Petrobras, zit in het oog van de storm van het voorlaatste corruptieschandaal. Het laatste schandaal betreft presidente Dilma Rousseff, die ervan verdacht wordt de overheidsfinanciën vervalst te hebben om een deficit te verdoezelen. Zij vecht vandaag voor haar politieke overleving. Op 12 mei 2016 werd de presidente voor 180 dagen geschorst nadat het parlement haar met een twee derde meerderheid naar de senaat doorverwees. Die laatste stemde met een gewone meerderheid van 55 tegen 22 stemmen om Rousseff tijdelijk uit haar functie te ontsetten. Tijdens deze periode zal de juridische macht de aantijgingen tegen haar persoon verder uitspitten, waarna een tweede stemming zal plaatsvinden in de senaat, die met een twee derde meerderheid kan beslissen om haar al dan niet definitief uit haar functie te ontsetten, zodat ze vervolgd kan worden. Het land wordt nu geleid door de 75-jarige Michel Temer van de Democratische Beweging Partij. (Knack, 2016)

De saga is dus nog niet ten einde en is dit momenteel de Braziliaanse soap waar elke Latijns-Amerikaan gespannen naar kijkt, maar niet meer van opkijkt. Het is ‘business as usual’, die de internationale handel van het land ontegensprekelijk schaadt. (Watts, 2016)

3.2 - Het buitenlands beleid

Dit gedeelte ligt in het verlengde van hoofdstuk "3.4. Politieke macht" en vormt het derde luik volgens Nye. Er wordt belang gehecht aan de langetermijnvisie van de regering(en) in verband met het buitenlands beleid en de geopolitieke afspraken. Wat zijn de contacten en hoe verlopen ze? Wat zijn de beleidsvisies en vooral: de ondernomen acties?

Japan en India hebben reeds een bestaande verdedigingssamenwerking, die nog eens toenam toen India mee besloot om Japan op te nemen in de *Malabar-oefeningen* (die doorgaans met de Verenigde Staten worden uitgevoerd). Vandaag bekijkt India ook de mogelijkheid tot gezamenlijke luchtoefeningen met Japan. China ziet deze samenwerking als een uitdrukking van angst voor de sterker wordende Chinese economische en militaire macht. Dat zal tot onnodige spanningen leiden in de toekomst. De mogelijke aankoop van legermateriaal door India bij leverancier Japan, gooit nog meer olie op het vuur. (Parrikar, 2015) Door de opname van Japan bij de *Malabar-oefeningen*, worden de reeds bestaande gezamenlijke oefeningen (*JIMEX*) uitgebreid met de VS-Indo zee-oefeningen. Beide staten convergeren niet alleen op militair gebied, maar ook op economisch niveau. Zo investeert Japan heel wat financieel kapitaal in de infrastructuur van India (*Delhi-Mumbai Industriële corridor*). Dit werd mede veroorzaakt door het assertief/aggressief gedrag van China in de Zuid-Chinese zee. (Panda, India Opens Door to Japanese Assistance in Andaman and Nicobar Islands, 2016)

In september 2015 vond de *AUSINDEX* plaats. Deze zeemachtoefening tussen India en Australië duidt op de reële angst die heerst ten opzicht van China. De oefening bevatte onder meer expliciete scenario's, zoals het beveiligen van tankers tegen duikboten. Toeval wil dat China net een nucleaire duikboot ontplooidde in de Indische oceaan. (Parameswaran, 2015)

Nog iets dat ervoor zorgt dat India, Japan en Australië elkaar steeds meer lijken te vinden, is het feit dat zowel Shinzo Abe en Narendra Modi zeer nationalistisch zijn, conservatief handelen en bovenal de macht in handen kregen nadat hun respectievelijke landen gekrenkt waren in hun eer. Tony Abbot van Australië kan aansluiten bij de eerste twee gelijkenissen (zijn partijgenoot en opvolger Malcolm Turnbull zet de samenwerking verder). De drie landen zijn gefundeerd op een liberale democratie en kijken geschrokken naar de militaire opbouw van China en diens gebrek aan respect voor de internationale regelgeving. (Lang, 2015)

De minister van defensie van Vietnam legde vorig jaar een staatsbezoek af aan India waar hij de Indiase premier alsook de minister van defensie aansprak. Deze gesprekken stonden in het teken van de "Act East" policy van India: afspraken die handelen over bilaterale defensiesamenwerking en dus bovenop de reeds bestaande samenwerking met andere landen in de regio komen. Zo vertrokken tijdens de gesprekken vier Indische gevechtsboten voor een gezamenlijke oefening met de marine van Singapore: opnieuw een aspect van de "Act East" policy (na de oefeningen zullen de boten dokken in Indonesië, Australië, Maleisië, Thailand en Cambodja. Tijdens deze gesprekken zette de Vietnamese minister India's rol extra in de verf en benadrukte Narendra Modi nogmaals dat India volledig toegewijd is aan de reeds bestaande afspraken (zeker tot 2020). (Panda, 2015)

Met Myanmar heeft India niet alleen (zopas) een gezamenlijke patrouille-overeenkomst gesloten (zo'n afspraken heeft India trouwens ook met Thailand en Indonesië). (Parameswaran, India, Myanmar Ink New Naval Patrol Pact, 2016) Het land investeert daarnaast ook in de bouw van een

austosnelweg die India via Myanmar zou verbinden met de Bengaalse zee. Er wordt momenteel ook een haven gebouwd met Indiaas kapitaal. (Bouissou, 2015) Dit laatste fenomeen bevestigt de overgang van de “*Look East*” policy uit 1990 naar de “*Act East*” policy van Narendra Modi.

De Andaman en Nicobar eilanden werden op 3 januari 2016 nog door Sunil Raman beschreven als “*van groot strategisch belang*”, dat ook benadrukt werd door Admiraal Dhowan van de Indische marine. Toch moet men met lede ogen toekijken hoe de administratie van India de machtsprojectie in de Bengaalse Baai tegenhoudt. Dit terwijl de Chinese marine net het omgekeerde doet, met onder andere een landingsbaan en een radarstation. Ook werden, Chinese gevechtsschepen, gecamoufleerd als vissersboten, gespot in de buurt. Maar er is wel degelijk licht aan het einde van de tunnel. Narendra Modi maakte komaf met een aantal milieupreoccupaties die al jaren het project van een radarstation tegenhielden. (Raman, 2016) Bijkomende zaak is de toestemming vanuit India om Japan toe te laten infrastructuurwerken te ondernemen. Het mogen dan wel civiele infrastructures zijn, het is een gebaar dat mag tellen, aangezien de regering bewust is van de strategische waarde van de eilanden. (Panda, India Opens Door to Japanese Assistance in Andaman and Nicobar Islands, 2016)

Bangladesh, en vooral de haven van Chittagong, worden reeds een aantal jaren aanzien als één van de parels van China. (cfr. supra) Volgend op het bezoek van Narendra Modi in juni 2015 aan Bangladesh, werden tal van afspraken gemaakt omtrent grensgeschillen, anti-terrorisme, handel en gezondheid. Toch is één van de belangrijkste afspraken de mogelijkheid die India verkregen heeft om de havens van Chittagong en Mongla te gebruiken. Deze stonden gekend als door China beheerde havens. Zo verbreekt India het monopolie van China over deze havens, al valt nog af te wachten wanneer het eerste Indiase schip er zal aanleggen. De bedoeling van India is niet om China uit te dagen maar wel om de machtsbalans wat te herbalanceren. (Panda, India Plucks a Pearl from China's 'String' in Bangladesh?, 2015)

In het hart van de Indische oceaan en dicht bij één van de belangrijkste zeehandelsroutes, ligt Sri Lanka. Vorig jaar had het nog een pro-China regering, vandaag is deze pro-India. De geschiedenis van Sri Lanka vertoont een (in zekere mate) logische voorliefde voor China: kijk maar naar de ontvangen hulp tijdens de burgeroorlog, die werd uitgevochten met de Tamil minderheid (waarvan een meerderheid in India woont in de staat Tamil Nadu), en de structurele infrastructuur die werd verkregen doorheen de tijd. (Pethiyagoda, 2015) Toch werden de maritieme en economische banden met India versterkt. India's motivatie is steevast van geopolitieke aard. Zeker wanneer je weet dat in 2014 twee Chinese onderzeeboten in Colombo (de grootste stad van het land) halt hebben gehouden. (Mandhana, 2015)

Met het bezoek van de president van de Maldiven Abdulla Yameen, aan New Delhi, werden nog eens de puntjes op de i gezet tussen de twee landen. De relaties waren wat gespannen geraakt door de (niet-zo-zeer-democratische) acties die ondernomen werden tegen de oppositie op het eiland en een gebrek aan *rule-of-law*. Een gevolg was onder meer de afwezigheid van de Maldiven op de bezoekslijst van Narendra Modi in 2014. (Haidar, 2016) Toch hebben beide landen sterke banden. Zo was het India die, na de tsunami van 2004, de eerste hulpgoederen kwam leveren en heeft het land op vraag van de Maldiven sinds 2009 een vaste maritieme aanwezigheid in de nabijheid. De spanningen zijn ook te wijten aan de aanwezigheid van China op het eiland, om infrastructuur- en ontwikkelingsprojecten op te zetten. De Volksrepubliek ziet voor de Maldiven namelijk een rol weggelegd in de nieuwe *Zijderoute*. (cfr. infra) (Deepalakshmi, 2016)

Aandachtspunten India Het buitenlands beleid

Ook Mauritius kreeg een mooi, door geopolitiek beïnvloed, cadeau van India: een 1.300 ton wegende patrouilleboot van Indische makelij, *de Barracuda*. Dit omdat het eiland mogelijke investeringen ging ontvangen van China. India wil zo aantonen dat het de Indische oceaan wil en kan beveiligen. (Baruah, 2015)

Met de Republiek der Seychellen onderhoudt India goede banden: het helpt het land om haar exclusieve economische zone te beschermen tegen piraten, aan de hand van lucht- en maritieme patrouilles. Al speelt deze archipel India en China wel tegen elkaar uit. (Baruah, 2015)

Iran en India zijn een lease overeengekomen in de haven van Chabahar, Iran. Dit zal ervoor zorgen dat India Pakistan voortaan kan ontwijken wanneer het met Afghanistan en centraal-Azië handel wil drijven. Er zal tijd en geld bespaard kunnen worden dankzij deze haven, die in volle ontwikkeling is. Het project heeft een gezamenlijk aspect en zal de Indo-Iranese relatie ten goede komen. De opheffing van de westerse economische sancties tegen Iran, die volgt op het tekenen van de nucleaire deal, komt India aldus goed uit. (Vijayakumar, 2015)

De banden met de Verenigde Staten zijn al een aantal jaar aan het veranderen. Er is sprake van veel meer samenwerking en convergentie van de belangen. India handhaaft zijn "*Act East*" policy, terwijl de Verenigde Staten zijn "*Pivot to Asia*" zeker verder zal zetten eens de relaties met Rusland wat zijn ontdooid. Beide landen volgen China aldus met argusogen. President Obama heeft er een gewoonte van gemaakt om voor zichzelf te spreken: de afgelopen jaren heeft hij zich bijvoorbeeld uitgesproken als voorstander van een hervorming van de Verenigde Naties, waarbij India over een permanente zit in de veiligheidsraad zou beschikken. De Verenigde Staten heeft dit als lid van de Verenigde Naties niet gedaan. Het was alweer president Obama die de toetreding van India steunde in verschillende kerngerelateerde groepen (en niet de Verenigde Staten zelf). (cfr. supra) Toch prolifereren de bilaterale afspraken tussen beide landen zich: zo blijft de Verenigde Staten een grote, zo niet de grootste, leverancier van wapens en militaire technologie aan India. De economische band tussen de twee heeft positieve vooruitzichten, met als voorbeeld de verhoging van het FDI-maximum van India's defensiesector, waar er grote investeringen worden verwacht vanuit de Verenigde Staten. Ook in de sectoren van agricultuur, civiele luchtmacht, infrastructuur, groene investeringen (cfr. infra) en vele andere, worden Amerikaanse investeringen en knowhow verwacht. (Sibal, 2016) President Obama bezocht het subcontinent in januari 2015, waarbij de banden tussen de twee landen nog eens in de verf werden gezet. Hij gaf openlijk toe dat de machtstoename van India ook in het belang van de Verenigde Staten was en deze de stabiliteit op regionaal en mondiaal vlak ten goede zal komen. De Verenigde Staten zijn graag een partner van India: "*Chalein Saath Saath*" oftewel "*Forward Together We Go*". (The White House: Office of the Press Secretary, 2015)

Deze convergentie komt er wanneer de Sino-Indische relatie gespannen blijft door acties, zoals de zeemacht oefeningen die door China werden uitgevoerd in februari 2014. Hierbij verschilde de locatie van de voormalige oefeningen en vonden ze plaats aan de oostelijke kant van de Indische oceaan. Met name tussen de Andaman en Nicobar eilanden en Sumatra, een gebied dat in de ogen van de Indische zeemacht eigendom van India is. (Panda, Chinese Naval Exercise In Eastern Indian Ocean Sends Mixed Signals, 2014)

Zoals reeds aangehaald worden met de Chinese "*String of Pearls*" commerciële zeehavens bedoeld die rondom India geplaatst zouden zijn. Indiase analisten houden vol dat de havens de veiligheid van India dwarsbomen, terwijl China hen een puur commerciële rol toebedeelt.

Aandachtspunten India Het buitenlands beleid

De vraag stelt zich dan: wie spreekt de waarheid? In ieder geval mag het *“Mallaca-dilemma”* van China niet vergeten worden. Omdat de olietoevoer van het land grotendeels afhankelijk is van de straat van Mallaca is China logischerwijs op zoek naar een alternatief, om zo meerdere *“point-of-entry”* te creëren. Maar ook het feit dat de Volksrepubliek zich wil opwerpen als veiligheidsagent in de Indo-pacifische ruimte speelt mee. Het denkt namelijk dat een grootmacht haar macht ook moet kunnen projecteren buiten haar eigen geografische invloedzone. Dit laatste komt overeen met een deel van de definitie van grootmacht. Een natuurlijk gevolg hiervan is dat China in aanvaring komt met India, die haar eigen invloedzone net wil behouden en zelfs uitbreiden.

China wil aldus een reden creëren om de aanwezigheid van haar marine te justifiëren in de Indische oceaan. Dit doet ze onder andere in de Maldiven, waar het aanwezig is voor infrastructuurwerken zoals o.a. een tweede luchthaven en toeristische infrastructuur. Het land mocht in 2014 ook voor de eerste keer in haar geschiedenis een Chinese leider ontvangen. Terwijl de Verenigde Staten en India samen met de Europese Unie de druk op de democratie verroordeelden, hanteerde China het principe van staatssoevereiniteit en argumenteerde dat zij niets te zeggen hadden wat betreft binnenlandse aangelegenheden.

Ook in de Republiek der Sechellen maakt China gebruik van de omstandigheden (lees: piraterij) om hun aanwezigheid aldaar te rechtvaardigen. Het ging zelfs zo ver dat China een militaire basis aangeboden kreeg in 2011. Toen weigerde het land deze overzeese basis, al twijfelt men eraan of het land vandaag dezelfde beslissing zou nemen, aangezien de afspraken in Djabouti positief schijnen te zullen uitdraaien. In Sri Lanka heeft China minder geluk gehad met de machtswissel. Het verloor met de val van de pro-China regering, een mogelijke lease van 100 hectare land voor een periode van 99 jaar. Hun commerciële aanwezigheid blijft evenwel bestaan: de twee duikboten die in 2014 aanwezig waren, zaten in een dok dat voor 85% eigendom is van China. (Baruah, 2015)

In Pakistan heeft de Volksrepubliek een parel van een geopolitieke strategie gespot. Het heeft de haven van Gwadar volledig ontwikkeld en bekostigd. Het deed dat met twee redenen. Vooreerst biedt de haven een uitzonderlijk goed zicht op het westerse gedeelte van de Indische oceaan en vooral op Gujarat, waardoor militaire bewegingen in de staat snel opgemerkt zullen worden. Ten tweede, en minstens even belangrijk, is de strategische ligging (aan de *Straat van Hornuz*), waardoor China toegang krijgt tot olie en gas vanuit het Midden-Oosten die het vervolgens via een mogelijke pijpleiding (*Iran-Pakistan-China* (cfr. infra)) kan vervoeren. Dit is niet de enige pijpleiding die voor dit doel ontworpen werd: ook de 2.400 kilometer lange gas- en oliepijpleiding doorheen Myanmar zorgt voor olie- en gastoevoer. (Meyer, 2015)) Door toedoen van Gwadar, is China's energietoevoer gediversifieerd: een bijkomende reden om de marine te ontplooien in het westelijke deel van de Indische oceaan (ter beveiliging van de handelsschepen vanuit het Midden-Oosten). (Abbi, 2015) Pakistan haalt hier ook veel uit: doordat ze een potentiële Chinese militaire aanwezigheid kunnen verkrijgen, hanteren ze dit ook als drukingsmiddel op India. Hierdoor zullen de gesprekken tussen Narendra Modi en Islamabad hoogstwaarschijnlijk zonder al te veel positieve ontwikkelingen verlopen in de nabije toekomst.

China heeft met Brazilië een deal gesloten voor zo'n 27 miljard dollar, die gespendeerd zullen worden aan infrastructuur zoals spoorwegen mijnindustrie en elektriciteit. In 2014 had het land reeds 18,9 miljard dollar ontvangen voor dezelfde doeleinden. Het zal dan ook niet verbazen dat China 18% van de Braziliaanse handel voor zich neemt en zo de grootste handelspartner van het land vormt. De Chinese premier Li Keqiang benadrukte dat Brazilië en China de twee grootste

Aandachtspunten India Het buitenlands beleid

ontwikkellende economieën van de westelijke en oostelijke hemisfeer zijn. Een verbondenheid is dus vanzelfsprekend. Maar niet alleen Brazilië mag investeringen ontvangen vanuit China: de hele Latijns-Amerikaanse regio zou over tien jaar verantwoordelijk kunnen zijn voor een goede 5.000 miljard dollar aan handel tussen de regio en China zelf. Investeringen zouden tegen dan ook gestegen zijn tot 250 miljard dollar. In tegenstelling tot China, die her en der steeds meer een slechte naam krijgt (mede door het overspoelen van de markt door eigen goedkope producten), doet India het op dat gebied veel beter. (Zhaoyinan & Mengwei, 2015)

India spendeert veel minder kapitaal aan de regio van Latijns-Amerika. Er bestaan twee redenen voor deze nog wat zwakke relatie tussen India en deze regio: vooreerst is er de taal die totaal verschillend is en ten tweede is er aldaar geen Indiase diaspora. Daarom dat India de regio nooit een grote geopolitieke rol heeft toegewezen (al was het er wel vroeg actief met kapitaal). Na de verkiezing van Narendra Modi, werd gehoopt dat hij – als diplomatiegenie – daar iets aan zou veranderen. Dit deed hij door één maand na zijn verkiezing aanwezig te zijn in Brazilië voor de BRICS-top van 2014. Opmerkelijk is dat Gujarat, de Indiase staat waarvan Narendra Modi Chief Minister was, in 2013 voor 46 miljard dollar aan handel dreef met Brazilië. Dit duidt op een reeds bestaande relatie tussen Modi en Brazilië. India importeert daarenboven ook 20% van haar olie uit de Latijns-Amerikaanse regio (Brazilië, Columbia, Mexico en Venezuela). Tal van Indiase multinationals zoals *Tata Consulting Service*, *Jindal Steel en Power* en *Essor Steel* hebben reeds de beslissing genomen om commerciële activiteiten op te zetten in de regio. (Desai, 2015) Een toename van Indiase inmenging in de nabije toekomst wordt dus zeker niet uitgesloten.

Omtrent Afrika moeten zowel India als China rekening houden met elkaar. Vandaag is China de tweede belangrijkste handelspartner van het Afrikaanse continent met een totaal handelsbedrag van 160 miljard dollar per jaar (enkel de Europese Unie doet beter). Voor India gaat het om ongeveer de helft, met 71 miljard dollar per jaar. Toch hangt er op het Afrikaanse continent ietwat dezelfde sfeer als in Brazilië: de Afrikaanse bevolking ziet in de Chinese acties een egoïstische aspect en beslist steeds meer om met Indische multinationals in zee te gaan. Zo is de Indische multinational *Tata* in Senegal actief, waar het hoopt om de Franse verouderde bussen door kleinere, propere en goedkopere exemplaren te vervangen. Opvallend is dat deze splinternieuwe bussen, die de “*magic ace*” werden gedoopt, aan het Senegalese verkeer aangepast zullen zijn. Ook in Zimbabwe is India reeds actief en levert het onder meer farmaceutische producten. Intussen willen ze hun know-how ook verkopen, waardoor we van een *win-win* situatie kunnen spreken. Zo zouden ze bijvoorbeeld elektriciteitsinfrastructuur verkopen, wat uiteindelijk redelijk paradoxaal is als je weet dat India op dat vlak zelf met moeilijkheden kampt. In tegenstelling tot China, is India van plan om maar een klein aantal opgeleide Indiërs naar Afrika te sturen om aldaar Afrikanen op te leiden en zo aan jobcreatie te doen. Een voordeel aan de manier van handel drijven met India, is dat deze investeringen afkomstig zijn uit de private sector, terwijl de Chinese investeringen veelal vanuit de

Aandachtspunten India Het buitenlands beleid

staat afkomstig zijn. Dit betekent dat er minder kans bestaat op een stagnatie van kapitaalvoer in het geval van een economische crisis in Azië. Het is alweer de diplomatie van de Modi-regering die ons in deze context met verstomming slaat. In 2015 organiseerde India het “*India – Africa Forum*”, waarbij 40 staatshoofden en regeeringleiders uit het Afrikaanse continent afzakten naar New Dheli om handelsbesprekingen te voeren. (Al Jazeera English, 2015)

Het is natuurlijk allemaal mooi om te zeggen dat India dit doet in het teken van *zuid-zuid samenwerking* en dat India het beste voor heeft met haar mede-ontwikkende staten op het Afrikaanse continent. De cijfers vertellen ons dat het vooral neerkomt op echte ‘business’. India’s import uit Afrika bestaat voor 84% uit grondstoffen die in India zelf verwerkt worden tot producten (o.a. diamanten en katoen) maar India is ook Nigeria’s grootste olieimporteur. Het feit dat er een gigantische Indische diaspora in Afrika leeft, zal een meespelende factor zijn (zo’n 2,7 miljoen Afrikanen hebben Indische voorouders). Mogelijk is India de steun van Afrikaanse staten aan het ronselen, waardoor het meer gewicht in de schaal kan leggen tijdens de op til zijnde hervormingen van de Verenigde Naties en bijgevolg permanent in de Veiligheidsraad kan zetelen. (cfr. supra) (Al Jazeera English, 2015)

3.3 - Infrastructuurinvesteringen en de milieuaanpak

Wanneer een land of regio FDI of binnenlandse investeerders wil aantrekken, moet het zorgen dat de omstandigheden optimaal zijn. Dit kan door wettelijke hervormingen (cfr. supra) en/of infrastructuur worden bewerkstelligd. Bij infrastructuur wordt gedacht aan energieproductie en –toevoer en vervoersmogelijkheden zoals spoor-, land- en luchtwegen. Om dit te verwezenlijken heeft men naast intellectueel kapitaal ook monetair kapitaal nodig. De focus van dit hoofdstuk ligt daarom op deze infrastructuur en hoe die tot stand kan komen. Door de toenemende internationale druk worden ook ontwikkelingslanden verplicht om hun deel te doen als het op groene energie aankomt. Een toelichting over hoe de landen dit proberen te bewerkstelligen, in het licht van nieuwe infrastructuur, komt ook aan bod.

Wat betreft intellectueel kapitaal, hoeft India zich geen zorgen te maken. Het land levert vandaag jaarlijks zo'n anderhalf miljoen ingenieurs af. (Chaturvedi & Sachitanand, 2013) Dit komt mede door de grote investeringen die India gedaan heeft in het hoger onderwijs. Dit in tegenstelling tot China, dat dergelijke investeringen deed in het lager onderwijs, wat zich op zijn beurt weer vertaalt in een hogere alfabetiseringsgraad. (cfr. supra). (Luce, 2011) Het zal India dus geen moeite kosten om tal van infrastructuurwerken zelf te bewerkstelligen en zo de eigen bevolking, zowel hoog opgeleid als laag opgeleid, werk te geven. Naast het intellectueel kapitaal is natuurlijk ook het pure monetaire kapitaal nodig. Dit kan op verschillende manieren worden bekomen. De staat kan alles bekostigen, maar dan moet men opletten dat er geen verdoken handelsbarrière wordt opgezet in de vorm van subsidies. In dit geval zal India geld moeten lenen om dit allemaal te bekostigen. De Wereldbank is een mogelijkheid, dankzij haar leningen op lange termijn en (redelijk) lage rente. Maar ook de NDB (cfr. supra) en de ADB ("Asian Development Bank") staan hiervoor open. India kan ook kiezen om publiek-private investeringen aan te moedigen of van buitenlandse investeerders te verwachten dat ze de totaliteit van de kosten financieren.

Zoals besproken in het economische hoofdstuk "FDI", richt India haar pijlen op buitenlandse investeerders door de staat tussen te laten komen en een deel van de kosten te dekken. Om buitenlandse investeerders aan te trekken heeft de Modi-regering tal van hervormingen doorgevoerd zoals het liberaliseren van bepaalde sectoren, maar dat is niet het enige wat de investeerders willen. Het *Wereld Economisch Forum* bracht een rapport uit waarin wordt aangekaart wat de vijf sleutelkenmerken zijn die investeringen in de infrastructuur tegenhouden. De eerste en grootste kwaal is corruptie, gevolgd door een angst voor politieke instabiliteit en reguleringrisico's. Een gebrekkige toegang tot kapitaal en macro-economische instabiliteit zijn ook twee doembeelden die aan bod komen. Uiteindelijk wordt de toegang tot gekwalificeerde werkkrachten aangehaald, maar in veel mindere mate dan voorgaande pijnpunten.

Door de (nog steeds) omslachtige administratie en miscommunicatie in de publiek sfeer van India, haken vele investeerders af. De economische situatie op wereldniveau, zorgt ervoor dat een lening aangaan nog steeds moeilijk is, wat publiek-private investeringen hindert (India bevindt zich niet in een uitzonderingspositie). Investeerders willen uiteraard een rendement van lange termijn op de investeringen maar worden afgeschrikt door mogelijke plaatselijke tegenwerking of een aanpassing van de wetgeving, waardoor contractbreuken kunnen plaatsvinden. Het is duidelijk dat de regering Modi weet heeft van deze knelpunten: het hervormingsprogramma spreekt boekdelen. Niet alleen hebben de hervormingen tot doel investeringen te vergemakkelijken, worden ook bevroren projecten terug in beweging gezet. Zo heeft de in 2013 opgezette PGM ("Project Monitoring Group"),

Aandachtspunten India Infrastructuurinvesteringen en de milieuaanpak

onder de voorgaande regering, de opdracht gekregen om bevroren infrastructuurprojecten op te sporen en te ontdooien. De groep heeft sedert de oprichting al 200 projecten terug van start laten gaan, goed voor 30% van de waarde aan stilstaande projecten. Sinds 2015 staat deze groep rechtstreeks onder Narendra Modi. (Papakonstantinou, 2015)

India probeert niet alleen met private investeerders zaken te doen. Staatsbezoeken die premier Modi in zijn eerste jaar pleegde, plaatsten niet alleen India in de schijnwerpers maar brachten veelal ook investeerders terug mee naar India. In Seoul maakte Modi een economische deal van 10 miljard dollar. Deze investeringen in de vorm van het "*Special Strategic Partnership*" dat tussen beide landen gesloten werd, zijn o.a. bedoeld om steden slim te maken (ICT integreren in het dagelijks leven), spoorwegen aan te leggen en energieproductie op te drijven. De relatie met Zuid-Korea is dus niet alleen van geopolitieke aard (cfr. supra) maar India ziet in het land ook een cruciale partner voor de modernisatie van haar economie en een cruciale schakel in de "*Act East*" policy. (Press Trust of India, 2015)

Technologische innovatie is één ding maar soms moet het ook het deel van de rurale maatschappij ten goede komen. Narendra Modi heeft dit goed begrepen. Hij wil geen slachtoffer worden, zoals zijn BJP-voorganger die in 2004 na één legislatuur wandelen werd gestuurd. Daarom liet hij zijn regering 22% van het infrastructuurbudget uitgeven in de rurale gebieden. Aangezien bijna de helft van de maatschappij in de agricultuursector werkt (cfr. supra) zou het politieke zelfmoord zijn om deze links te laten liggen. Het budget zal gebruikt worden om kredieten te geven aan landbouwers, om bijvoorbeeld een tractor aan te kopen en zo efficiënter te werken en een hoger rendement te produceren, of om uit te breiden en zo aan jobcreatie te doen. Niet alleen de landbouwers zullen hiervan profiteren: iedereen in de rurale omgeving zal van deze kapitaalinjectie mogen mee genieten. Zo wordt het autosnelwegennet uitgebreid met 10.000 nieuwe kilometers en worden er 50.000 kilometers vernieuwd. (Reuters, 2016)

Landen en private investeerders vormen zoals aangestipt niet de enige mogelijkheden om aan kapitaal te geraken. India verkreeg een lening van 123,5 miljoen dollar bij de ADB om haar toeristische sector in drie provincies te ontwikkelen. Het gaat vooral om projecten die bedoeld zijn om de huidige toeristische infrastructuur van een upgrade te voorzien. Ontwikkeling en onderhoud van natuur- en cultuurplaatsen zullen hiermee bekostigd worden, alsook de verbindingen (lees: vervoer zoals spoorwegen) tussen India's cultuurplaatsen. Er mag niet vergeten worden dat de toeristische industrie een serieuze omzet kan genereren en niet alleen op het vlak van geld. Dankzij deze investeringen zullen in totaal een 4.000-tal jobs ontstaan die bedoeld zijn voor de lokale inwoners. Deze zullen opgeleid worden, waardoor ze naast meer koopkracht, ook eigen ontwikkelingen aan de dag zullen kunnen leggen. Naast jobs wordt ook alles dat toeristen kan afschrikken aangepakt: meer licht op straat om het veiliger te maken, betere elektriciteitsinfrastructuur, meer aandacht voor hygiëne, betere riolering en in het algemeen meer aandacht voor de omgeving. Dit verbetert ook de levenskwaliteit van de lokale bevolking. (ADB, 2015)

Dat laatste is zeer belangrijk, omdat het aantoont dat India wel degelijk zorg kan dragen voor de natuur. Het land doet ook heel veel om te voldoen aan de verwachtingen omtrent de productie van hernieuwbare energie. Al is India's energieconsumptie vandaag nog steeds hoofdzakelijk bevredigd dankzij fossiele brandstof, toch heeft de Indische regering zichzelf het doel gesteld om tegen 2022 de volle 175 GW te produceren via hernieuwbare energie. Hiervoor wordt ingezet op zon- en windenergie

Aandachtspunten India Infrastructuurinvesteringen en de milieuaanpak

en daarnaast wordt er gewerkt aan de hydro-energieproductie. Die laatste is vandaag de grootste productiewijze van hernieuwbare energie (45 GW/u) en wordt gebruikt om faciliteiten te bouwen: een toekomstige bijkomende productie in aanbouw is 14 GW. India kan vandaag trots zijn dat het de vijfde grootste windenergiecapaciteit heeft (23 GW in 2014) en er wordt nog uitgebreid.

Zonne-energie heeft een iets langere weg af te leggen, maar de vooruitzichten zien er heel goed uit. India produceert vandaag 3,7 GW aan zonne-energie en dit grotendeels dankzij de zonnecentrale "*Jawahar Nehru National Solar Mission*". De plannen houden een uitbreiding in om tot 100 GW te produceren tegen 2022. Men wil ook particulieren en bedrijven aanzetten tot het plaatsen van dakpanelen om zo tot 40 GW mee te genereren. Dit heeft meerdere voordelen. Ten eerste produceert het meer hernieuwbare energie, wat goed is voor het milieu, en het zorgt er ook voor dat mensen de sterk vervuilende dieselgeneratoren achterwege kunnen laten. Ten tweede wordt de biomassa (25% van het verbruik) in de huishoudens (koken op een houtvuur of met gedroogde mest) vermeden, wat automatisch de gezondheid ten goede zal doen komen.

Deze hernieuwbare energie-industrie wordt voortgestuwd door subsidies en andere incentives, zoals het leggen van quota's in verband met de productiewijze (al laat de implementatie van dat laatste te wensen over). (International Energy Agency, 2015)

Hoe India aan die windturbines zal geraken om het streefdoel te halen, wordt mede mogelijk door het Deense bedrijf *LM Wind Power*. Het bedrijf zal een tweede windmolenpark bouwen, alsook een bijkomend bedrag van 13 miljoen euro investeren om de capaciteit te verhogen van de huidige 1.600 MW naar 2.500 MG en dit binnen een periode van twee à drie jaar. De Denen zijn klaar om nog betere kwaliteitswieken te importeren maar een onverwachte taks op de import van technologische goederen drijft de prijs naar omhoog. *LM Wind Power* blijft weliswaar in de projecten geloven. (PTI, 2016) Dit laatste is een voorbeeld van de onverwachte regulariseringsrisico's die worden aangehaald door het WEF. (cfr. supra)

De zonne-energiedoelen zullen op inventievere manieren behaald proberen worden. Men is eerst op zoek gegaan naar optimale locaties die niemand zouden storen maar ook niet te duur zouden zijn. Men kreeg het idee om de panelen te installeren boven waterkanalen. Dit zorgde voor twee voordelen tegelijkertijd: vooreerst is de prijs van de grond veel goedkoper want men bouwt op plaatsen waar niemand wil/kan wonen en ten tweede zorgt de ontstane schaduw op de kanalen voor een vermindering van waterverdamping. Het ministerie van "*Nieuwe en hernieuwbare energie*" zal het project (van zo'n 154 miljoen dollar) tot 30% subsidiëren. Ook de assemblagesector van India geniet mee: 25% van de panelen worden in het land geproduceerd, de rest wordt uit China geïmporteerd. (Jena, 2015)

Een andere manier om zonnepanelen te plaatsen op nuttige locaties werd gevonden bij de tweede grootste werkgever van India: de spoorwegen. Zo'n 12.000 treinen vertalen zich in een gigantische beweegbare oppervlakte waarop panelen geïnstalleerd kunnen worden. Intussen is een testproject aan de gang: een treinwagon werd uitgerust met 6.084 dollar aan zonnepanelen (foto). Per jaar werd er een besparing gecalculeerd van 1.934 dollar. Een simpele rekensom leert ons dat deze panelen binnen iets meer dan drie jaar terugbetaald worden en er vervolgens pure besparing op diesel wordt gemaakt. Dat komt goedkoper uit en is daarbovenop properder en gezonder voor de aarde en de omgeving. Ook op treinstations wordt overwogen om panelen te plaatsen. Streefdoel voor energie uit hernieuwbare energie was 175 GW. Het potentieel van India op basis van zonnenenergie alleen is maar liefst 750GW. (Thomas, 2015)

Aandachtspunten India Infrastructuurinvesteringen en de milieuaanpak

Omtrent het vernieuwen en aanleggen van wegen, bruggen, luchthavens en zeehavens, zal India in de komende jaren een biljoen dollar nodig hebben. Dit is een uitspraak van de minister van "Wegtransport en snelwegen" Nitin Gadkari. De minister zegt dat het geld niet zozeer een probleem is, maar wel de mentaliteit. Hij hekelt, zoals vele anderen, de administratieve rompslomp die nodig is om projecten te kunnen opstarten en benadrukt dat zijn ministerie dagelijks 18 kilometer aan wegen bouwt en dit wil optrekken naar 30 kilometer. Een degelijke wegeninfrastructuur zal volgens Gadkari het BBP van India met 2% extra doen groeien. (Pandey K. , 2016)

Het is duidelijk dat China met dezelfde problemen worstelt als India. Wil het land zijn economische groei aanhouden, dan zal het evenals India werk moeten maken van de infrastructuur. Hiervoor zal een verlaging van taken op investeringen nodig zijn en zullen uitreikingen van financiële kredieten een must zijn. Investerings in de hydro-energie, agriculturele sector en het wegennet zijn ook hier de hoekstenen van de economische groeizekerheid. China aast ook op de private-publieke investeringen door zelf over de brug te komen met 104 miljard dollar. Een snelweg die door Beijing zal aangelegd worden is een voorbeeld van de veelbelovende infrastructuurprojecten. (Zhang & Miller, 2015)

Voorbeelden van Chinese infrastructuurwerken hebben de revue reeds gepaseerd: de "One Belt, One Road" met als paradepaardje de "China-Pakistan-Economisch corridor" die uit Iran vertrekt. Van olie- en gaspijpleidingen tot wegen- en spoorinfrastructuur. Als alles volgens plan verloopt, zal dit project afgerond zijn in 2030 en een kostenplaatje bedragen van 46 miljard dollar. Dit maakt het één van de meest kostelijke infrastructuurwerken uit mensenheugenis. Niet verbazingwekkend als men weet dat China 9% van het BBP aan binnen- en buitenlandse investeringen spendeert. (Holmes, 2015)

Een ander voorbeeld zijn de door China ondernomen acties en reeds behaalde resultaten in de hernieuwbare energiesector. Een paar cijfers om een beeld te schetsen en de horizon te onderscheiden. Het land heeft de grootste markt ter wereld als het over hernieuwbare energie gaat (433 GW). Zelf voegde het 56 GW toe aan haar eigen energieproductie uit hernieuwbare bronnen. Eén op de drie van 's werelds windturbines draait in China, wat het aantal op 76.241 brengt. 17% van

Aandachtspunten India Infrastructuurinvesteringen en de milieuaanpak

de totale wereldcapaciteit van zonne-energie wordt in China mogelijk gemaakt. Daarbovenop is 21% van de Chinese energieproductie afkomstig van hydrocentrales. Ondanks dit prachtige palmares blijft de grootste energiebron van het land berusten op fossiele bronnen. (Bloomberg News, 2015)

Brazilië heeft met de Wereldcup voetbal vorig jaar en de Olympische Spelen dit jaar de handel vol met infrastructuurwerken. Veelal zijn dit dus sportaccomodaties, maar af en toe ziet men iets dat ook de bevolking ten goede zal komen. Er wordt gebouwd aan aan een 16 kilometer lange metro in Rio de Janeiro met een kostenplaatje van 247 miljoen dollar. De openingsdatum wordt geschat op 1 juli en moet foutloos verlopen tegen het begin van de Olympische Spelen op 5 augustus. Maar met één maand de tijd om alle fouten te filteren (met de afwezigheid van een plan B), is het hopen geblazen op een vlotte verloop.

De gebrekkige infrastructuur in de culturele hoofdstad van het land laat te wensen over. Zo zijn de wateren in en rondom de stad zo sterk vervuild dat de atleten die er trainen ziek worden. Broedplaatsen voor muggen zijn er legio en brengen de Denge en het Zika virus met zich mee. Reden te meer om als toerist weg te blijven uit het land van de Samba. Niet alleen de buitenlandse tickets zullen moeilijk verkocht raken, ook de tickets voor de Brazilianen schijnen niet veel kopers te vinden. De bevolking beschouwt dit steeds meer als weggegooid geld: 5,9 miljard dollar belastingsgeld en dat in tijden van economische crisis. Dit zorgt logischerwijs voor de nodige sociale onrust, die nog extra aanzwelt door de huidige politieke crisis. Een gevolg van het *Carwash schandaal* of de *“Lava-Jato”* met het oliestaatsbedrijf Petrobras en een hele hoop politieke kopstukken uit alle partijen in het oog van de storm. (Knowlton, 2016)

Zoals gezegd beleeft Brazilië momenteel zowel een politieke als een economische crisis. Het land gaat gebukt onder 9% werkloosheid, een inflatie van 9,6% en een recessie die ervoor zorgt dat er wordt gesneden in de overheidsuitgaven. Dit leidt tot een geschatte inkrimping van 2,6% in het BBP voor het jaar 2016 (enkel Venezuela doet het slechter in Latijns-Amerika, met een verlies van 4,8% dat waarschijnlijk te wijten is aan de daling van de olieprijs). Volgens Andrea Murta van het *“Adrienne Arsht Latin America Center”* zullen de buitenlandse investeringen weer binnenvloeien eens de politieke crisis is gaan liggen en structurele hervormingen in de financiële en handelssector ondernomen worden. Toch is de weg nog lang. (Flannery, 2016)

De doelen van Brazilië omtrent hernieuwbare energie staan beschreven in het *“National Energy Plan 2030”*. Het land wil tegen 2023 de volle 42,5% van energieproductie uit hernieuwbare energie halen (opgelet: men rekent hier biomassa ook tot hernieuwbare bron). In 2012 bedroeg het aandeel van de hydroproductie 12,8%, terwijl wind- en zonproductie te verwaarlozen waren. (International Renewable Energy Agency, 2015)

Vooraf wat betreft de zonnepanelen kan Brazilië een extra goede slag slaan: het heeft de nodige capaciteiten en de markt en het zou de binnen- en buitenlandse (lees: Latijns-Amerikaanse) markten kunnen bevoorraden. Sinds 2009 zijn al redelijk wat inspanningen geleverd op het gebied van de hernieuwbare industrie. Deze beweging werd nog eens versterkt door de droogte van 2011, toen het waterpeil drastisch daalde en de hydrocapaciteit verlaagd werd met stroomuitvallen als gevolg. De noodzaak tot diversificatie werd duidelijk zichtbaar. Daarbovenop brengen hydroprojecten te vaak sociale spanningen en gevaren voor fauna en flora met zich mee. Hierom werden financiële prikkels door de regering tot stand gebracht: wie een overschot aan energie verwekt heeft met zonnepanelen, kan die voortaan op het net zetten en ervoor worden vergoed. De capaciteit werd met 7 GW verhoogd sinds 2009. Dit zorgt er ook voor dat de import van fossiele brandstof

Aandachtspunten India

Infrastructuurinvesteringen en de milieuaanpak

vermindert, wat alweer een besparing met zich meebrengt. Uitzonderlijk zijn de contractverstrekkingen van energieproductie en de wijze waarop ze plaatsvinden: de regering stelt een maximumbedrag per KW vast en bedrijven proberen de laagste prijs aan te reiken. Het bedrijf dat de beste/laagste prijs aanbiedt, krijgt het contract (meestal voor een periode van 20 jaar). De laatste drie contracten brachten een investering van 3 miljard dollar binnen op drie jaar tijd. Er zullen nog veel meer geïnteresseerden zijn om te investeren in deze infrastructuur, maar eerst zal de politieke crisis moeten gaan liggen om stabiliteit te kunnen verzekeren. (Figueiredo & Pascal, 2016)

Wat ligt er voor India in het verschiet?

4 - Wat ligt er voor India in het verschiet?

Zoals gezien in het eerste hoofdstuk, zijn de economische prognoses van China en Brazilië allesbehalve rooskleurig. India daarentegen legt als enige een zeer positief groeivoorzicht voor. In het achterhoofd houdend dat een deel van deze groei door een verhoging van olieprijs teniet gedaan kan worden, blijft India een groeimotor hebben die haar bevolking zal kunnen doen meespelen op internationaal niveau.

India heeft dankzij de goedkope productiekost een concurrentieel voordeel kunnen creëren tegenover Brazilië, dat in de bekende *“middle income trap”* gesukkeld is. De cijfers over het Latijns-Amerikaanse land spreken voor zich en tonen een land dat in de touwen hangt. China is één van de volgende landen die getipt staat om in deze val sukkelen als het geen voorzorgen neemt. (Ma, 2016) De opkomst van een middenklasse in dit Aziatische land, gaat niet gepaard met de nodige diversificatie van de economische activiteiten. De verdeling van productiemiddelen in diens aandeel van de wereldhandel, legt dit fenomeen pijnlijk bloot. Vroeg of laat zal de bevolking een hoger loon willen uitbetaald worden en zal tal van productie- en assemblage-industrie het land verlaten om naar voordeligere economische oorden zoals Thailand en Bangladesh te verkassen. Hetzelfde kan niet gezegd worden van de Indiase economie.

India is zich bewust van de gevaren van deze valkuil en probeert ten alle kosten de economie genoeg te diversifiëren. Dit onderzoek toont aan dat India haar onderzoeks- en ontwikkelingssectoren een duw in de rug geeft via de nodige hogere opleiding, het kapitaal en de administratieve hervormingen. (IBEF, 2016) India is zich ook bewust van het bestaan van een segment in haar bevolking dat spijtig genoeg gewoon niet opgeleid zal geraken (zoals door de leeftijd). Hiervoor blijft de regering ook investeren in de productie- en assemblage-industrie via het *“Make in India”* project dat al veelvuldig aangehaald werd en deze sector verantwoordelijk wil maken voor 25 à 30% van het BBP. (IBEF, 2016) Ook aan de rurale bevolking besteed India aandacht met de nodige kapitaalinjectie. Zaken die economische vooruitgang hinderen, zoals overbodige administratie en (soms als gevolg hiervan) de corruptie, zullen ongetwijfeld worden aangepakt (en is vandaag reeds het geval).

De invoer van FDI alsook de reeds bestaande en nieuwe economische akkoorden, beloven dat India een steeds groter wordend stuk van de internationale handel voor haar rekening zal nemen. Dit zowel in de goederen- als in de dienstensector. India bezit hiervoor het nodige intellectueel kapitaal en zal binnenkort ook de nodige financiële middelen aan de dag kunnen leggen. Het is duidelijk dat het land de stap van zware, vervuilende industrie (die de rest van de triade economieën reeds gepasseerd zijn) wil overslaan. In het licht van dit onderzoek is dit best wel een mogelijk scenario, als er (g)een manu militari tussenkomst plaatsvindt van de Aziatische BRICS-kompaan: de Volksrepubliek China. (cfr. infra)

Beide landen lijken zich klaar te stomen voor een onvermijdelijke confrontatie. Het staat in de sterren geschreven dat het vuur binnen de kortste keren aan de lont getoken zal worden. Met Pakistan en India, die officieel nog in oorlog zijn, Pakistan dat zijn wapens koopt in China, India dat zijn wapens koopt bij de Verenigde Staten en Rusland dat zowel aan China en aan India *“state-of-the art”* materiaal verkoopt, is het Zuid-Aziatische continent een wespennest geworden dat elk moment kan ontploffen (al moet men de politieke leiders ook niet onderschatten) en dit met hoogstaand materiaal.

Wat ligt er voor India in het verschiet?

De machtsblokken zijn gevormd en lijken sterk de lijn te volgen van de ideologie, zoals de “Heilige alliantie” uit 1815 het ook deed. Vandaag staan de liberale democratieën zoals India, de Verenigde Staten, de Europese Unie, Australië, Japan, de Filipijnen (al valt hier nog af te wachten hoe kersverse president Duttterte dit geopolitiek spel zal verder zetten), Taiwan, en anderen duidelijk vastgeklonken met allerhande militaire en economische akkoorden. Dit terwijl de autoritaire regimes elkaar best goed kunnen vinden: Rusland en de Volksrepubliek China, Pakistan (in 2008 nog bestuurd door generaal Musharraf), Iran, en anderen. Dit lijkt op de achterkamerpolitiek van weleer en niet in de positieve zin. (Khanna, 2011) Hierbij moeten nog heel wat hotspots aangeduid worden die voor extra onnodige spanning kunnen zorgen. Elk blok is haar eigen invloedssfeer duidelijk aan het af/beschermen van de zogezegde, gelabelde aggressor. Hiervoor klinkt het ene argument al beter als het andere.

Zo is India zijn grip in de Indische oceaan aan het verstevigen tegen Chinese geopolieke inmenging, de Verenigde Staten is de Chinese agressiviteit in de Zuid-Chinese zee aan het counteren met even assertief/aggressief gedrag om haar bondgenoten ter plaatse een hart onder de riem te steken en dichter bij huis is de Europese Unie de Russische beer met Tsaristische trekken aan het intomen, ten oosten van haar invloedssfeer. Stel dat het tot een treffen zou komen, dan kan India rekenen op een leger dat uitgerust is en haar taak zal kunnen volbrengen. Zowel op het land, als in de lucht en zeker op zee.

Dit zou allemaal opgelost kunnen geraken via de menselijke dialoog waar wij zo fier op zijn, weze het niet dat de instantie die hiervoor instaat verlamd wordt door machtsrelaties die al meer dan 25 jaar passé zijn. Toch blijft India ijveren voor betere vertegenwoordiging in de Verenigde Naties en het lijkt erop dat er ook een hervorming op komst is. Zelfs Rusland vindt dat landen zoals India en Brazilië een plaats moeten krijgen als permanente leden van de Veiligheidsraad. Naast de VN is India ook sterk aanwezig in de internationale financiële instituties waar het steeds meer werknemers wil leveren. Dat India een vertraging opgelopen heeft in deze oude Bretton Woods instellingen is logisch, de rol die het bekleedt in de New Development Bank is adequaat voor haar ambities om een wereldspeler te worden binnen de financiële wereld.

Als blijkt dat India toch afwezig zou blijven in de politieke machtsmetingen, zal dit onderzoek aangetoond hebben dat het land niet weg te slaan is van het internet, waar steeds meer Bollywoodfilms terug te vinden zijn. Ook op de sociale media is het land zeer zichtbaar, voornamelijk dankzij de nieuwe premier Narendra Modi. Het zal ongetwijfeld alleen maar meer aandacht krijgen nu het zich steeds meer opent naar de buitenwereld toe en plaats maakt voor de westerse moderniteit, zonder haar culturele inhoud en mystieke kant te verliezen. Daarbovenop staat India vandaag gekend als een land dat de aarde een handje wil helpen met de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen, het bestrijden van corruptie en armoede. India spendeert steeds meer middelen om haar bevolking een goed leven te geven, in tegenstelling tot China.

Dit onderzoek schets een zeer positief beeld en prognose van en voor India en diens gooi naar de status van grootmacht.

De finale conclusie luidt dat *als* een gewapend conflict zou uitbreken, India de plaats onderdog inneemt en zich daarop kan beroepen als het slecht gaat. Als het goed zou aflopen, kan het zeggen dat het zijn doel heeft gehaald en aanzien wordt als een grootmacht. *Als* India met rust gelaten wordt, zal het land het goed doen op economisch, institutioneel en politiek vlak en zal het ook haar bevolking doen winnen aan welvaart en wereldwijde erkenning.

Wat ligt er voor India in het verschiet?

Het laatste woord wordt toevertrouwd aan meesterhistoricus en politicus Henry Kissinger, die de kansen voor het doembeeldscenario hoger inschat:

“Nu India, Japan en China stuk voor stuk een regering hebben die stevig in het zadel zit en duidelijke strategische opvattingen heeft, wordt de kans op een sterkere rivaliteit en drastische oplossingen ook een stuk groter.” (Kissinger, 2015)

5 - Dankwoord

Graag had ik in dit gedeelte persoonlijk het woord genomen om verschillende personen en instanties te bedanken die mij met dit project hebben geholpen:

Ten eerste wil ik graag mijn promotor professor DR. Sven Biscop bedanken voor zijn hulp en feedback voor de bachelorpaper in het schakeljaar, die de theoretische basis gevormd heeft van dit onderzoek. Ook voor dit jaar dank ik hem voor de feedback tijdens de werkcolleges en via e-mail.

Ten tweede had ik graag Stuey Hamelink bedankt voor de vele uren van gesprek en gezelschap in en tussen de lessen op de universiteit. Zonder de insteek van de geopolitieke wereld die hij mij verschafte en zijn feedback tijdens de werkcolleges, had dit geresulteerd in een compleet andere, onvolledige thesis. Ook dank ik Nathan Blondé voor de heerlijke gerechten in examen en thesis tijd en natuurlijk ook Stamp voor de ellenlange monologen die ik met hem heb gevoerd.

De Universiteit Gent krijgt ook zeker mijn dank voor de fantastische colleges die ik er heb mogen volgen en de prachtige gebouwen waarin ik kennis en wetenschap heb mogen opdoen. Professoren zoals Rik Coolsaet en Bruno De Cordier zullen me altijd bijblijven. Deze studieperiode zal ik voor altijd koesteren.

Als voorlaatste persoon maar zeker één van de belangrijkste, wil ik Betty Vanlangendonck bedanken voor haar onuitputtelijke verbeterkracht, ongelooflijke interesse voor mijn bezigheden, ontelbare aanmoedigingen zowel gesproken als op post-it's geschreven en de niet te beschrijven en te verstane steun in alles wat ik doe. Ik hoop ook zoveel te kunnen doen voor jou.

Als laatste groep wil ik zeker mijn vader, moeder, broers en grootmoeder bedanken voor het bloed, zweet en tranen die ze in mij en mijn ontwikkeling gestoken hebben. Het is niet altijd even gemakkelijk geweest waardoor ik het zelf opgegeven had. Toch waren ze daar steeds keer op keer om mij terug op de juiste weg te zetten.

6 - Bronnen

6.1 - Bibliografie

- Abbi, A. (2015, juli 26). *String of Pearls: India and the Geopolitics of Chinese Foreign Policy*. Opgeroepen op april 25, 2016, van E-International Relations: <http://www.e-ir.info/2015/07/26/string-of-pearls-india-and-the-geopolitics-of-chinese-foreign-policy/>
- ADB. (2015, september 29). *ADB, India Sign \$123.5 Million Loan to Upgrade Tourism Infrastructure in 3 States*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van Asian Development Bank: <http://www.adb.org/news/adb-india-sign-1235-million-loan-upgrade-tourism-infrastructure-3-states>
- Aftergood, S. (2015, september 16). *Classified Military R&D in China*. Opgeroepen op april 22, 2016, van Federation of American Scientist: <https://fas.org/blogs/secrecy/2015/09/china-classified/>
- Al Jazeera English. (2015, november 1). *Counting the Cost - India's rising power in Africa*. Opgeroepen op april 5, 2016, van YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=AfzH4XTU1T0>
- Al Jazeera English. (2015, oktober 29). *Inside Story - Can India challenge China's dominance in Africa?* Opgeroepen op april 5, 2016, van YouTube: https://www.youtube.com/watch?v=e_ZlnQYTNkI
- Alves, L. (2015, mei 29). *Teachers at Federal Universities in Brazil Go on Strike*. Opgeroepen op april 22, 2016, van The Rio Times: <http://riotimesonline.com/brazil-news/rio-politics/teachers-at-federal-universities-in-brazil-go-on-strike/>
- Arun, S. (2015, december 15). *India wants WTO to discuss farm subsidies of the rich*. Opgeroepen op april 25, 2016, van The Hindu: <http://www.thehindu.com/business/wto-nairobi-meet-india-wants-wto-to-discuss-farm-subsidies-of-the-rich/article7988416.ece>
- Baruah, D. M. (2015, maart 11). *Modi's Trip and China's Islands: The Battle for the Indian Ocean*. Opgeroepen op april 24, 2016, van The Diplomat: <http://thediplomat.com/2015/03/modis-trip-and-chinas-islands-the-battle-for-the-indian-ocean/>
- Bipindra, N. (2016, januari 27). *India Wants to Be One of the World's Biggest Arms Exporters*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van Bloomberg: <http://www.bloomberg.com/news/articles/2016-01-27/india-s-3-billion-arms-export-goal-puts-china-in-modi-s-sights>
- Blanding, M. (2014, December 1). *The Big Influence of Small Countries in the United Nations Secretariat*. Opgeroepen op oktober 14, 2016, van HBSWK: <http://hbswk.hbs.edu/item/the-big-influence-of-small-countries-in-the-united-nations-secretariat>
- Bloomberg News. (2015, november 3). *By the Numbers: China's Clean Energy Investments Show Big Strides*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van Bloomberg: <http://www.bloomberg.com/news/articles/2015-11-02/by-the-numbers-china-s-clean-energy-investments-show-big-strides>

- Bouissou, J. (2015, september 27). *India's long highway to Myanmar starts to take shape*. Opgeroepen op april 5, 2016, van The Guardian: <http://www.theguardian.com/world/2015/sep/27/indiamyanmarroadmizoramtribalareasmodi>
- Buckley, C. (2015, juni 30). *Ex-Military Leader in China is Subject of graft inquiry*. Opgeroepen op april 2, 2016, van The new York Times: <http://www.nytimes.com/2015/07/31/world/asia/ex-military-leader-in-china-is-subject-of-graft-inquiry.html>
- Chankaiyee2. (2016, januari 27). *Civilian companies doing research and development for Chinese military to save money on defence budget*. Opgeroepen op april 24, 2016, van China Daily Mail: <https://chinadailymail.com/2016/01/27/civilian-companies-doing-research-and-development-for-chinese-military-to-save-money-on-defence-budget/>
- Chaturvedi, A., & Sachitanand, R. (2013, juni 18). *A million engineers in India struggling to get placed in an extremely challenging market*. Opgeroepen op november 26, 2015, van The Economic Times: http://articles.economictimes.indiatimes.com/2013-06-18/news/40049243_1_engineers-iit-bombay-batch-size.
- Chossudovsky, M. (2015, september 23). *BRICS and the Fiction of "De-Dollarization"*. Opgeroepen op april 2, 2016, van Global research: <http://www.globalresearch.ca/brics-and-the-fiction-of-de-dollarization/5441301>
- Choudhury, S. (2015, april 12). *Modi's 'Make in India' Gets \$2 Billion Vote of Confidence From Airbus*. Opgeroepen op maart 24, 2016, van The Wall Street Journal: <http://blogs.wsj.com/indiarealtime/2015/04/12/modis-make-in-india-gets-2-billion-vote-of-confidence-from-airbus/>
- CIA. (2016, april 25). *Military Service Age and Obligation (years of age)*. Opgeroepen op april 25, 2016, van Central Intelligence Agency: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/fields/2024.html>
- CIA. (2016, april 25). *The World Factbook*. Opgeroepen op april 25, 2016, van Central Intelligence Agency: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder/2188rank.html>
- Clover, C. (2016, februari 22). *China arms exports continue to surge*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van Financial Times: <http://www.ft.com/intl/cms/s/0/8fb5af60-d921-11e5-98fd-06d75973fe09.html#axzz47ab1gRVn>
- Commerce, D. o. (2016, maart 31). *Total Trade :: Top n Countries*. Opgeroepen op maart 31, 2016, van Export Import Data Bank: <http://commerce.nic.in/eidb/>
- Cronin, P., & Baruah, D. (2014, december 2). *The Modi Doctrine for the Indo-Pacific Maritime Region*. Opgeroepen op september 25, 2015, van The Diplomat: <http://thediplomat.com/2014/12/the-modi-doctrine-for-the-indo-pacific-maritime-region/>
- CSIS. (2015). *THE MODI GOVERNMENT'S REFORM PROGRAM: A SCORECARD*. Opgeroepen op april 1, 2016, van Center for Strategic and International Studies: <http://csis.org/india/india.html>

- Daly, J. C. (2015, juli 23). *Southeast Asia's naval rivalry -- India and China*. Opgeroepen op april 28, 2016, van UPI: http://www.upi.com/Top_News/Opinion/Outside-View/2015/07/23/Southeast-Asias-naval-rivalry-India-and-China/4411436840971/
- Dash, D. (2016, januari 16). *Sugar sector stages a sweet recovery on the back of rising prices, govt measures*. Opgeroepen op april 25, 2016, van The Times of India: <http://timesofindia.indiatimes.com/India/Sugar-sector-stages-a-sweet-recovery-on-the-back-of-rising-prices-govt-measures/articleshow/50598118.cms>
- Deepalakshmi, K. (2016, april 16). *India Maldives relations at a glance*. Opgeroepen op april 23, 2016, van The Hindu: <http://www.thehindu.com/specials/indiamaldivesrelationsataglance/article8460835.ece>
- Desai, R. (2015, juni 25). *A New Era For India-Latin America Relations?* Opgeroepen op april 24, 2016, van Forbes: <http://www.forbes.com/sites/ronakdesai/2015/06/25/a-new-era-for-india-latin-america-relations/#68b6df9829d4>
- Dutta, S., Lanvin, B., & Wunsch-Vin, S. (2015). *The Global Innovation Index 2015*. Geneva: World Intellectual Property Organization.
- Express News Service. (2016, maart 13). *Made up in India? Many 'Indigenous' Arms of DRDO Have Imported Parts*. Opgeroepen op april 22, 2016, van The New Indian Express: <http://www.newindianexpress.com/nation/Made-up-in-India-Many-Indigenous-Arms-of-DRDO-Have-Imported-Parts/2016/03/13/article3324605.ece>
- Figueiredo, R., & Pascal, L. (2016, februari 18). *New Developments in Brazil's Solar Power Sector*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van Renewable Energy World: <http://www.renewableenergyworld.com/articles/2016/02/new-developments-in-brazil-s-solar-power-sector.html>
- Flannery, N. P. (2016, maart 14). *What Should Investors Expect From Brazil's Economy In 2016?* Opgeroepen op mei 2, 2016, van Forbes: <http://www.forbes.com/sites/nathanielparishflannery/2016/03/14/investor-insight-how-serious-are-brazils-economic-and-political-problems/#2bb662843da5>
- Flight International. (2016). *World Air Force 2016*. Emmen: Flightglobal.
- George, V. (2016, januari 29). *India gets more voting rights in IMF reforms*. Opgeroepen op april 4, 2016, van The Hindu: <http://www.thehindu.com/business/India-gets-more-voting-rights-in-imf-reforms/article8163827.ece>
- Ghosh, A. (2016, februari 26). *Why Make in India is stumbling over our labour laws*. Opgeroepen op Maar 24, 2016, van The Economic Times: <http://economictimes.indiatimes.com/news/economy/policy/why-make-in-india-is-stumbling-over-our-labour-laws/articleshow/51176925.cms>
- Global firepower*. (2015, april 8). Opgehaald van Global firepower: <http://www.globalfirepower.com/>

Bronnen

- Haidar, S. (2016, februari 29). *Maldives turmoil stalls Prime Minister's visit*. Opgeroepen op april 23, 2016, van The Hindu: <http://www.thehindu.com/news/national/maldives-turmoil-stalls-prime-ministers-visit/article8292955.ece>
- Harress, C. (2015, september 22). *China State Visit 2015: China's Military Is Closing The Gap On US Defense Technology*. Opgeroepen op april 23, 2016, van International Business Times: <http://www.ibtimes.com/china-state-visit-2015-chinas-military-closing-gap-us-defense-technology-2106931>
- Holmes, F. (2015, mei 29). *What China Can Teach U.S. About Infrastructure Investing*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van Forbes: <http://www.forbes.com/sites/greatspeculations/2015/05/29/what-china-can-teach-u-s-about-infrastructure-investing/#33570b8c5df5>
- Hughes, K. (2016, augustus 27). *WTO rules against India in solar dispute with U.S.* Opgeroepen op april 5, 2016, van Reuters: <http://in.reuters.com/article/usa-india-solar-idINKCN0QV2FD20150827>
- IBEF. (2016). *Manufacturing Sector in India*. Opgeroepen op mei 10, 2016, van India Brand Equity Foundation: <http://www.ibef.org/industry/manufacturing-sector-india.aspx>
- IBEF. (2016). *Research and Development in India*. Opgeroepen op mei 10, 2016, van India Brand Equity Foundation: <http://www.ibef.org/industry/research-development-india.aspx>
- IMF. (2016, maart 4). *Chinese Renminbi to be Identified in the IMF's Currency Composition of Foreign Exchange Reserves*. Opgeroepen op april 25, 2016, van International Monetary Fund: <http://www.imf.org/external/np/sec/pr/2016/pr1690.htm>
- IMF. (2016, April 25). *IMF Country Information*. Opgeroepen op april 25, 2016, van International Monetary Fund: <http://www.imf.org/external/country/index.htm>
- IMF. (2016, april). *World Economic Outlook (WEO) Too Slow for Too Long*. Opgeroepen op april 25, 2016, van International Monetary Fund: <https://www.imf.org/external/pubs/ft/weo/2016/01/pdf/text.pdf>
- India Brand Equity Foundation. (2016, januari). *Service Sector in India*. Opgeroepen op maart 22, 2016, van IBEF: <http://www.ibef.org/industry/services.aspx>
- Informatie en diensten van de overheid. (2016). *Binnenlands product*. Opgeroepen op februari 22, 2016, van <http://www.belgium.be/>: http://www.belgium.be/nl/economie/economische_informatie/nationaal_product
- International Energy Agency. (2015). *India Energy Outlook*. Parijs: International Energy Agency.
- International Renewable Energy Agency. (2015). *Renewable Energy Policy Brief Brazil*. Abu Dhabi: IRENA.
- International, T. (2016, Februari 1). *Corruption Perceptions Index 2015*. Opgeroepen op oktober 14, 2016, van Transparency International: <http://www.transparency.org/cpi2015#results-table>

Bronnen

- Iyengar, R. (2015, september 30). *India Has Overtaken the U.S. and China to Top Spot in a Key World Foreign Investment Table*. Opgeroepen op maart 24, 2016, van TIME: <http://time.com/4055183/india-fdi-greenfield-top-rank-u-s-china/>
- Jena, M. (2015, januari 16). *India builds solar plants atop canals to save land, water*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van Reuters: <http://in.reuters.com/article/india-solar-idINKBN0KP0ZO20150116>
- Kala, A. V. (2015, Juni 25). *India Attracts Enough FDI to Join Global Top Ten*. Opgeroepen op maart 24, 2016, van The Wall Street Journal: <http://blogs.wsj.com/indiarealtime/2015/06/25/india-attracts-enough-fdi-to-join-global-top-ten/>
- Kaplan, R. D. (2000). *The coming anarchy*. New York: Vintage Books A Division of Random Books.
- Keck, Z. (2015, juli 27). *Tons of Countries Want to Buy Russia's Most Advanced Fighter Jet*. Opgeroepen op april 28, 2016, van The National interest: <http://nationalinterest.org/blog/the-buzz/tons-countries-want-buy-russias-most-advanced-fighter-jet-13432>
- Khanna, P. (2011). *De wereld draaiend houden*. Amsterdam/Antwerpen: Uitgeverij Contact.
- Khurana, G. S. (2015, augustus 12). *"Sea-based" PLA Navy may not need "String of Pearls"*. Opgeroepen op april 22, 2016, van Center for International Maritime Security: <http://cimsec.org/sea-based-pla-navy-may-not-need-string-pearls/18053>
- Kissinger, H. (2015). *Wereldorde*. Antwerpen: Spectrum.
- Knack. (2016, mei 12). *Dilma Rousseff wordt geschorst als Braziliaanse president*. Opgeroepen op mei 12, 2016, van Knack: <http://www.knack.be/nieuws/wereld/dilma-rousseff-wordt-geschorst-als-braziliaanse-president/article-normal-702523.html>
- Knowlton, E. (2016, januari 12). *The Rio Olympics are a mess 7 months before the opening ceremony*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van Business Insider: <http://uk.businessinsider.com/laundry-list-of-problems-facing-rio-just-seven-months-before-olympics-2016-1?r=US&IR=T>
- Krishan, A. (2015, november 26). *China to open first overseas military logistics base in Gulf of Aden*. Opgeroepen op mei 3, 2016, van India Today: <http://indiatoday.intoday.in/story/china-to-open-first-overseas-military-logistics-base-in-gulf-of-aden/1/531952.html>
- Kungurov, D. (2015, juni 9). *India and China looking to buy Russian Armata tanks*. Opgeroepen op april 28, 2016, van Russia & India report: http://in.rbth.com/economics/2015/06/09/india_and_china_looking_to_buy_russian_armata_tanks_43575
- Kuronuma, Y. (2016, mei 7). *Indian army rejects homegrown missile in blow to 'Make in India'*. Opgeroepen op mei 7, 2016, van Nikkei Asian Review: <http://asia.nikkei.com/Politics-Economy/Policy-Politics/Indian-army-rejects-homegrown-missile-in-blow-to-Make-in-India>
- Lang, D. (2015, juli 8). *Security interests draw Japan, Australia and India closer*. Opgeroepen op april 22, 2016, van The Japan Times:

- http://www.japantimes.co.jp/opinion/2015/07/08/commentary/japan-commentary/security-interests-draw-japan-australia-india-closer/#.Vyue5_mLSCh
- Lee, V. R. (2014, november 6). *Bhutan: the Indian army's front line*. Opgeroepen op april 22, 2016, van The Diplomat: <http://thediplomat.com/2014/11/bhutan-the-indian-armys-front-line/>
- Luce, E. (2011). *In spite of the Gods: The strange Rise of india*. Londen: Little, Browns Book Group.
- Ma, D. (2016, maart 12). *Can China avoid the middle income trap?* Opgeroepen op mei 10, 2016, van Foreign Policy: <http://foreignpolicy.com/2016/03/12/can-china-avoid-the-middle-income-trap-five-year-plan-economy-two-sessions>
- Make in India. (2015, september). *Make in India*. Opgeroepen op maart 22, 2016, van The next manufacturing destination: <http://www.makeinindia.com/article/-/v/direct-foreign-investment-towards-india-s-growth>
- Make in India. (2016, april 25). *The Next Manufacturing Destination*. Opgeroepen op april 25, 2016, van Make in India: <http://www.makeinindia.com/article/-/v/direct-foreign-investment-towards-india-s-growth>
- Mandhana, N. (2015, september 15). *India, Sri Lanka Pledge Closer Ties*. Opgeroepen op april 23, 2016, van The Wall Street Journal: <http://www.wsj.com/articles/india-sri-lanka-pledge-closer-ties-1442325877>
- Mayeda, A. (2015, september 30). *China Reports First Official FX Reserve Data to IMF*. Opgeroepen op april 22, 2016, van Bloomberg: <http://www.bloomberg.com/news/articles/2015-09-30/china-reports-reserve-data-to-imf-for-first-time-in-reform-push>
- Meyer, E. (2015, februari 9). *With Oil And Gas Pipelines, China Takes A Shortcut Through Myanmar*. Opgeroepen op april 24, 2016, van Forbes: <http://www.forbes.com/sites/ericmeyer/2015/02/09/oil-and-gas-china-takes-a-shortcut/#7ca7cc642d40>
- Military Today. (2016, april 28). *Military Today*. Opgeroepen op april 28, 2016, van Military Today: <http://www.military-today.com/index.htm>
- Nations, U. (2015, oktober 2). *At UN, Syrian Minister criticizes world leaders for inaction against terrorism*. Opgeroepen op Oktober 14, 2016, van United Nations: <http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=52140#.VuaC0pzhCM8>
- Nations, U. (2016, Oktober 14). *Veto List*. Opgeroepen op Oktober 14, 2016, van United Nations: <http://research.un.org/en/docs/sc/quick/veto>
- Nilekani, N. (2011). *Imagining India, the idea of a renewed nation*. Londen: Penguin Books.
- NIT. (2015, december). *Biological*. Opgeroepen op april 14, 2016, van Nuclear Threat Initiative: <http://www.nti.org/learn/countries/china/biological/>
- NIT. (2015, december). *Biological*. Opgeroepen op april 14, 2016, van Nuclear Threat Initiative: <http://www.nti.org/learn/countries/india/biological/>

Bronnen

- NIT. (2015, december). *Chemical*. Opgeroepen op april 14, 2016, van Nuclear Threat Initiative: <http://www.nti.org/learn/countries/china/chemical/>
- NIT. (2015, december). *Chemical*. Opgeroepen op april 14, 2016, van Nuclear Threat Initiative: <http://www.nti.org/learn/countries/india/chemical/>
- NIT. (2015, december). *Nuclear*. Opgeroepen op april 14, 2016, van Nuclear Threat Initiative: <http://www.nti.org/learn/countries/china/nuclear/>
- NIT. (2016, maart). *Nuclear*. Opgeroepen op april 14, 2016, van Nuclear Threat Initiative: <http://www.nti.org/learn/countries/india/nuclear/>
- Novosad, P., & Werker, E. (2014, Augustus). *Faculty & Research*. Opgeroepen op Oktober 14, 2016, van HBSFR: http://www.hbs.edu/faculty/Publication%20Files/15-018_2c844a36-d1b3-48e4-8c68-0e207b1e7a4d.pdf
- NTI. (2016, maart). *Brazil: Overview*. Opgeroepen op april 14, 2016, van Nuclear Threat Initiative: <http://www.nti.org/learn/countries/brazil/>
- OECD. (2013). *Foreign direct investment*. Opgeroepen op februari 15, 2016, van OECDiLibrary: <http://www.oecd-ilibrary.org/sites/factbook-2013-en/04/02/01/index.html?itemId=/content/chapter/factbook-2013-34-en>
- Office of the Secretary of Defense. (2015). *Military and Security Developments Involving the People's Republic of China 2015*.
- Panda, A. (2014, februari 7). *Chinese Naval Exercise In Eastern Indian Ocean Sends Mixed Signals*. Opgeroepen op april 24, 2016, van The Diplomat: <http://thediplomat.com/2014/02/chinese-naval-exercise-in-eastern-indian-ocean-sends-mixed-signals/>
- Panda, A. (2015, mei 26). *India and Vietnam Push Ahead with Strategic Security Cooperation*. Opgeroepen op februari 14, 2016, van The Diplomat: <http://thediplomat.com/2015/05/indiaandvietnampushaheadwithstrategicsecuritycooperation/>
- Panda, A. (2015, juni 7). *India Plucks a Pearl from China's 'String' in Bangladesh?* Opgeroepen op april 23, 2016, van The Diplomat: <http://thediplomat.com/2015/06/indiaplucksapearlfromchinasstringinbangladesh/>
- Panda, A. (2016, maart 12). *India Opens Door to Japanese Assistance in Andaman and Nicobar Islands*. Opgeroepen op april 23, 2016, van The Diplomat: <http://thediplomat.com/2016/03/indiaopensdoortojapaneseassistanceinandamanandnicobarislands/>
- Pandey, K. (2015, november 15). *Modi government surrenders at WTO meeting in Nairobi: experts*. Opgeroepen op april 25, 2016, van DownToEarth: <http://www.downtoearth.org.in/news/modi-government-surrenders-at-wto-meeting-in-nairobi-experts-52222>

- Pandey, K. (2016, februari 1). *India requires \$1 trillion for infrastructure development: Nitin Gadkari*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van International Business Time: <http://www.ibtimes.co.in/india-requires-1-trillion-infrastructure-development-nitin-gadkari-665198>
- Pandit, R. (2015, Januari 15). *Key defence projects on 'Make in India' path*. Opgeroepen op Februari 2016, 2016, van The Times of India: <http://timesofindia.indiatimes.com/india/Key-defence-projects-on-Make-in-India-path/articleshow/50584203.cms>
- Pandit, R. (2016, maart 28). *DRDO working on Star Wars-like weapons*. Opgeroepen op april 22, 2016, van The Times of India: <http://timesofindia.indiatimes.com/india/DRDO-working-on-Star-Wars-like-weapons/articleshow/51577689.cms>
- Pandit, R. (2016, februari 22). *India remains world's largest arms importer, with 14% of total share*. Opgeroepen op 2 mei, 2016, van The Times of India: <http://timesofindia.indiatimes.com/india/India-remains-worlds-largest-arms-importer-with-14-of-total-share/articleshow/51095168.cms>
- Papakonstantinou, V. (2015, november 6). *What's holding up India's infrastructure?* Opgeroepen op mei 2, 2016, van World Economic Forum: <https://www.weforum.org/agenda/2015/11/india-infrastructure/>
- Parameswaran, P. (2015, september 1). *Australia, India to Hold First Ever Naval Exercise Amid China Concerns*. Opgeroepen op april 22, 2016, van The Diplomat: <http://thediplomat.com/2015/09/australiaindiatoholdfirstevernavalexerciseamidchinaconcerns/>
- Parameswaran, P. (2016, februari 23). *India, Myanmar Ink New Naval Patrol Pact*. Opgeroepen op april 22, 2016, van The Diplomat: <http://thediplomat.com/2016/02/indiamyanmarinknewnavalpactoncoordinatedpatrols/>
- Parrikar, M. (2015, augustus 5). *Indo-Japan defence ties "dangerous" for Asia: Chinese expert*. Opgeroepen op april 23, 2016, van The Economic Times: <http://economictimes.indiatimes.com/news/defence/indo-japan-defence-ties-dangerous-for-asia-chinese-expert/articleshow/48364013.cms>
- Pearson, N. O. (2015, april 29). *Modi Cabinet Seeks Stricter Punishment for Corruption in India*. Opgeroepen op april 4, 2016, van Bloomberg: <http://www.bloomberg.com/news/articles/2015-04-29/modi-cabinet-seeks-stricter-punishment-for-corruption-in-india>
- Perlez, J., & Buckley, C. (2015, november 26). *China Retools Its Military With a First Overseas Outpost in Djibouti*. Opgeroepen op april 25, 2016, van The New York Times: <http://www.nytimes.com/2015/11/27/world/asia/chinamilitarypresencedjiboutiafrica>
- Pethiyagoda, K. (2015, mei 11). *India v. China in Sri Lanka: Lessons for Rising Powers*. Opgeroepen op april 23, 2016, van The Diplomat: <http://thediplomat.com/2015/05/indiainchinainsrilankalessonsforrisingpowers/>

Bronnen

- PEW Research Center. (2014, juni). *Chapter 2: China's Image*. Opgeroepen op april 22, 2016, van PEW Research Center: <http://www.pewglobal.org/2014/07/14/chapter-2-chinas-image/>
- PEW Research Center. (2015, april). *Please tell me if you have a very favorable, somewhat favorable, somewhat unfavorable, or very unfavorable opinion of... India?* Opgeroepen op april 22, 2016, van PEW Research Center: <http://www.pewresearch.org/question-search/?keyword=india&x=0&y=0>
- Pomela, M. (2015, mei 8). *Defense Sector in Brazil*. Opgeroepen op mei 28, 2016, van The Brazil Business: <http://thebrazilbusiness.com/article/defense-sector-in-brazil>
- Press Trust of India. (2016, februari 15). *IT Highest-Paying Sector In India, Manufacturing Least: Study*. Opgeroepen op maart 24, 2016, van NDTV: <http://profit.ndtv.com/news/budget/article-it-highest-paying-sector-in-india-manufacturing-least-study-1277519>
- Press Trust of India. (2015, mei 18). *South Korea to Give \$10 Billion to India for Infrastructure Development*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van NDTV: <http://www.ndtv.com/india-news/south-korea-to-give-10-billion-to-india-for-infrastructure-development-764044>
- PTI. (2016, april 21). *LM Power commissions second manufacturing facility in India*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van The Economic Time: http://articles.economictimes.indiatimes.com/2016-04-21/news/72508731_1_vadodara-manufacturing-facility-india
- Putz, C. (2015, juli 15). *Will there be an Indian air base in Tajikistan?* Opgeroepen op april 22, 2016, van The Diplomat: <http://thediplomat.com/2015/07/will-there-be-an-indian-air-base-in-tajikistan/>
- Raman, S. (2016, januari 3). *The Strategic Importance of Andaman and Nicobar Islands*. Opgeroepen op april 23, 2016, van The Diplomat: <http://thediplomat.com/2016/01/thestrategicimportanceofandamanandnicobarislands/>
- Reuters. (2015, april 26). *Strong India rupee stings Modi's export ambitions*. Opgeroepen op april 25, 2016, van CNBC: <http://www.cnbc.com/2015/04/26/strong-india-rupee-stings-modis-export-ambitions.html>
- Reuters. (2016, februari 29). *India budget targets farmers and promises infrastructure upgrades*. Opgeroepen op mei 4, 2016, van The Guardian: <http://www.theguardian.com/world/2016/feb/29/india-budget-targets-farmers-and-promises-infrastructure-upgrades>
- Sanjeev Miglani, D. B. (2016, februari 29). *India, U.S. closer to pact to share military logistics: officials*. Opgeroepen op mei 4, 2016, van Reuters: <http://www.reuters.com/article/us-india-usa-defence-idUSKCN0W10YY>
- Sharwood, S. (2016, maart 7). *India challenges US visa price hike at World Trade Organisation*. Opgeroepen op maart 20, 2016, van The register: http://www.theregister.co.uk/2016/03/07/india_challenges_us_visa_price_hike_at_world_trade_organisation/

Bronnen

- Sibal, K. (2016, februari 9). *What to Expect from US-India Relations in 2016*. Opgeroepen op april 24, 2016, van The Diplomat: <http://thediplomat.com/2015/04/1-5-billion-muslims-may-live-in-asia-in-2050/3/>
- SIPRI. (2015, April 13). *TRENDS IN WORLD MILITARY*. Opgeroepen op Februari 11, 2016, van Stockholm International Peace Research Institute: <http://books.sipri.org/files/FS/SIPRIFS1504.pdf>
- SIPRI. (2016, mei 2). *The Top 20 Arms Importers, 2010–2014*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van SIPRI: http://www.sipri.org/googlemaps/2015_of_at_top_20_imp_map.html
- Srivastava, S. (2014, december 19). *Yoga as Indian Soft Power*. Opgeroepen op april 22, 2016, van University of Southern California: <http://uscpublicdiplomacy.org/blog/yoga-indian-soft-power>
- TASS. (2015, oktober 1). *China begins disclosing information about its official foreign exchange reserves to IMF*. Opgeroepen op april 10, 2016, van TASS Russian News Agency: <http://tass.ru/en/economy/825159>
- Taylor, H. (2015, juni 17). *Who is the world's biggest employer? The answer might not be what you expect*. Opgeroepen op april 25, 2016, van World Economic Forum: https://www.weforum.org/agenda/2015/06/worlds-10-biggest-employers/?utm_content=bufferc6716&utm_medium=social&utm_source=facebook.com&utm_campaign=buffer
- The BRICS Post. (2015, augustus 14). *Moscow backs Brazil, India for permanent UNSC seats*. Opgeroepen op oktober 14, 2015, van The BRICS Post: http://thebricspost.com/moscow-backs-brazil-india-for-permanent-unsc-seats/#.VzhQI_mLTRY
- The Economic Times. (2014, augustus 7). *Cabinet approves raising FDI cap in defence to 49 per cent, opens up railways*. Opgeroepen op april 29, 2016, van The Economic Times: http://articles.economictimes.indiatimes.com/2014-08-07/news/52555932_1_defence-sector-cent-fdi-railways-sector
- The Economic Times. (2015, juni 29). *Chinese military research academy praises India's Arjun tank*. Opgeroepen op april 28, 2016, van The Economic Times: <http://economictimes.indiatimes.com/news/defence/chinese-military-research-academy-praises-indias-arjun-tank/articleshow/47863591.cms>
- The Economics Times . (2015, januari 17). *After 32 years, India finally gets LCA Tejas aircraft*. Opgeroepen op april 24, 2016, van The Economics Times : http://articles.economictimes.indiatimes.com/2015-01-17/news/58175338_1_lca-tejas-defence-minister-manohar-parrikar-final-operational-clearance#slide1
- The Economist. (2011, april 22). *Appreciation for China*. Opgeroepen op april 29, 2016, van The Economist: http://www.economist.com/blogs/freeexchange/2011/04/chinas_economy_1

Bronnen

- The economist. (2015, oktober 17). *Who rules the waves?* Opgeroepen op april 28, 2016, van The economist: <http://www.economist.com/news/international/21674648-china-no-longer-accepts-america-should-be-asia-pacifics-dominant-naval-power-who-rules>
- The Soft Power 30. (2016). *Index results*. Opgeroepen op april 22, 2016, van The Soft Power 30: <http://softpower30.portland-communications.com/ranking>
- The Times of India. (2016, februari 2). *Indian Saroj Kumar Jha appointed to key position at World Bank*. Opgeroepen op april 4, 2016, van The Times of India: <http://timesofindia.indiatimes.com/nri/other-news/Indian-Saroj-Kumar-Jha-appointed-to-key-position-at-World-Bank/articleshow/50816334.cms>
- The White House: Office of the Press Secretary. (2015, januari 28). *U.S.-India Joint Statement - "Shared Effort; Progress for All"*. Opgeroepen op april 24, 2016, van The White House: <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2015/01/25/us-india-joint-statement-shared-effort-progress-all>
- Thomas, M. (2015, juni 12). *India's diesel-guzzling railways are testing coaches with solar panels*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van Quartz India: <http://qz.com/426237/indias-diesel-guzzling-railways-are-testing-coaches-with-solar-panels/>
- Transparency International. (2015). *Corruption Perceptions Index 2015*. Opgeroepen op april 1, 2016, van Transparency International: <http://www.transparency.org/cpi2015#results-table>
- Travel China Guide. (2016). *China Inbound Tourism in 2015*. Opgeroepen op april 22, 2016, van Travel China Guide: <https://www.travelchinaguide.com/tourism/2015statistics/inbound.htm>
- UN. (2016, oktober 14). *Member States of the United Nations*. Opgeroepen op oktober 14, 2016, van United Nations: <http://www.un.org/en/members/index.shtml>
- Uvarov, G. (2015, december 28). *Russia and India increasing defence cooperation*. Opgeroepen op april 26, 2016, van Russia & India Report: http://in.rbth.com/economics/defence/2015/12/28/russia-and-india-increasing-defence-cooperation_555329
- Vasconcelos, Y. (2015, augustus). *Innovation in defense*. Opgeroepen op april 23, 2016, van Pesquisa FASEP: <http://revistapesquisa.fapesp.br/en/2015/08/13/innovation-in-defense/>
- Vijayakumar, S. (2015, augustus 27). *Decks cleared for India's role in Iranian port*. Opgeroepen op april 24, 2016, van The Hindu: <http://www.thehindu.com/news/national/decks%ADcleared%ADfor%ADindias%ADrole%ADin%ADirans%ADchabahar%ADport/article7583968.ece>
- Watts, J. (2016, april 18). *Dilma Rousseff: Brazilian congress votes to impeach president*. Opgeroepen op april 20, 2016, van The Guardian: <http://www.theguardian.com/world/2016/apr/18/dilma-rousseff-congress-impeach-brazilian-president>
- Wereldbank. (2016). *World Development Indicators*. Opgeroepen op 2016, van The World Bank.

Bronnen

- Wit, A. (2015, Maart 15). *Vladimir Putin says Russia was preparing to use nuclear weapons 'if necessary' and blames US for Ukraine crisis*. Opgeroepen op Maart 31, 2015, van <http://www.independent.co.uk/news/world/europe/vladimir-putin-says-russia-was-preparing-to-use-nuclear-weapons-if-necessary-and-blames-us-for-ukraine-crisis-in-crimea-documentary-10109615.html>
- World Economic Forum. (2016). *World Economic Forum*. Opgeroepen op Maart 24, 2016, van India: <http://reports.weforum.org/global-competitiveness-report-2015-2016/economies/#economy=IND>
- Worldbank. (2015, oktober 28). *India Improves its Ranking in Doing Business 2016*. Opgeroepen op april 4, 2016, van Worldbank: <http://www.worldbank.org/en/news/press-release/2015/10/28/india-improves-its-ranking-doing-business-2016>
- WTO. (2014, juli 15). *AGREEMENT ON TRADE FACILITATION*. Opgeroepen op april 25, 2016, van World Trade Organization: https://www.wto.org/english/tratop_e/tradfa_e/tradfa_e.htm
- WTO. (2015, april 5). *Brazil files two disputes, one against Indonesia and the other against Thailand*. Opgeroepen op april 25, 2016, van World Trade Organization: https://www.wto.org/english/news_e/news16_e/ds506_507rfc_05apr16_e.htm
- WTO. (2015, juli 2). *Japan files dispute against Brazil over taxation and charges*. Opgeroepen op april 25, 2016, van World Trade Organization: https://www.wto.org/english/news_e/news15_e/ds497rfc_02jul15_e.htm
- WTO. (2015, december 9). *United States files WTO dispute against China over taxes on aircraft*. Opgeroepen op april 24, 2016, van World Trade Organization: https://www.wto.org/english/news_e/news15_e/dsrfc_09dec15_e.htm
- WTO. (2016, maart 4). *India files dispute against the US over non-immigrant temporary working visas*. Opgeroepen op maart 20, 2016, van World Trade Organization: https://www.wto.org/english/news_e/news16_e/ds503rfc_04mar16_e.htm
- Zhang, S., & Miller, M. (2015, oktober 18). *China must hasten infrastructure investment to stabilize growth: state advisor*. Opgeroepen op mei 2, 2016, van Reuters: <http://www.reuters.com/article/us-china-economy-idUSKCN0SC04W20151018>
- Zhaoyinan, & Mengwei, C. (2015, mei 20). *China, Brazil launch new era of economic relations*. Opgeroepen op april 25, 2016, van China Daily: http://www.chinadaily.com.cn/world/2015livistsa/2015-05/20/content_20766516.htm

6.2 - Afbeeldingen

Logo Ugent: <http://www.huisstijl.ugent.be/elementen/logo/basic/logo.jpg> geraadpleegd op donderdag 15 oktober 2015.

Vlag India: <http://www.techicy.com/wp-content/uploads/2015/01/Indian-Flag-Wallpapers-HD-Images-Free-Download-2.jpg> geraadpleegd op 15 oktober 2015.

India – Africa Forum Summit: <http://www.gatewayhouse.in/iafs-iii-india-to-offer-new-financial-package/> geraadpleegd op 5 april 2016.

NDB: <http://brics.itamaraty.gov.br/> geraadpleegd op 11 mei 2016.

IMF cartoon: <https://islandscribbler.wordpress.com/2013/03/24/jamaica-and-the-imf-the-proof-is-in-the-pudding/> geraadpleegd op 11 mei 2016.

BRICS-NDB cartoon: <http://nakedkeynesianism.blogspot.be/2014/07/some-thoughts-on-bank-of-brics.html> geraadpleegd op 11 mei 2016.

Christine Lagarde Advancing Asia:

<http://www.hurriyetdailynews.com/Default.aspx?pageID=238&nID=96370&NewsCatID=344> geraadpleegd op 11 mei 2016.

WTO: <http://homegrown.co.in/us-wins-in-a-controversial-wto-ruling-against-indias-solar-mission/> geraadpleegd op 11 mei 2016.

Su-30 MKI: <http://www.airliners.net/photo/India---Air/Sukhoi-Su-30MKI/1447585/M/> geraadpleegd op 19 mei 2016.

Arjun II: http://www.military-today.com/tanks/arjun_mk2.htm geraadpleegd op 19 mei 2016.

Vikramaditya: <http://www.military-today.com/navy/vikramaditya.htm> geraadpleegd op 19 mei 2016.

Narendra Modi selfie met Chinese premier Li Keqiang: <http://www.mid-day.com/articles/narendra-modi-clicks-selfie-with-chinese-pm-li-keqiang/16214163> geraadpleegd op 19 mei 2016.

Ratio leerling - leerkracht: Eigen foto

Zonnepanelen op trein: <http://qz.com/426237/indias-diesel-guzzling-railways-are-testing-coaches-with-solar-panels/> geraadpleegd op 19 mei 2016.

Narendra Modi: <http://time.com/magazine/us/3849941/may-18th-2015-vol-185-no-18-u-s/> geraadpleegd op 19 mei 2016.